XXIV. évfolyam, 37. szám

Ára: 1,80 Ft

1968. szeptember 12.

Ludas Matyi

Barát József rajza

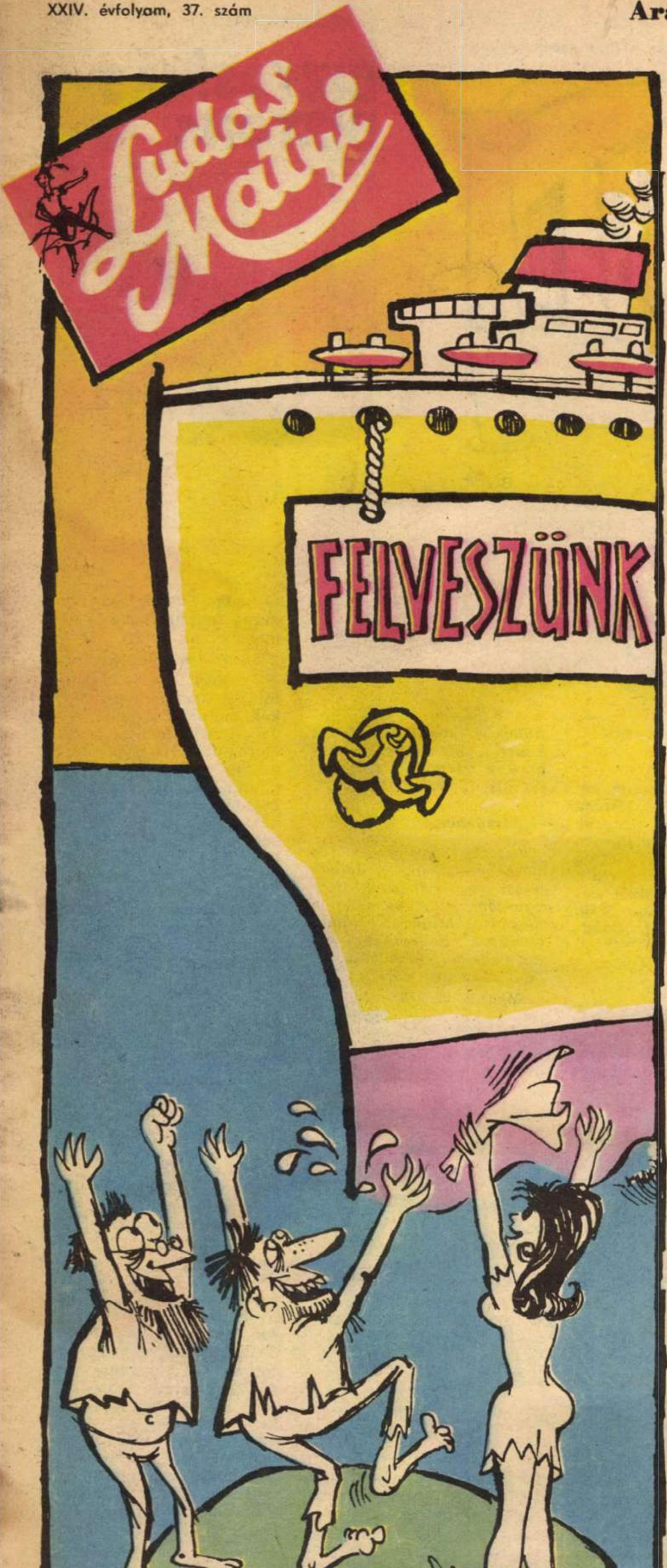
FELVESZÜNK

— Hurrá!

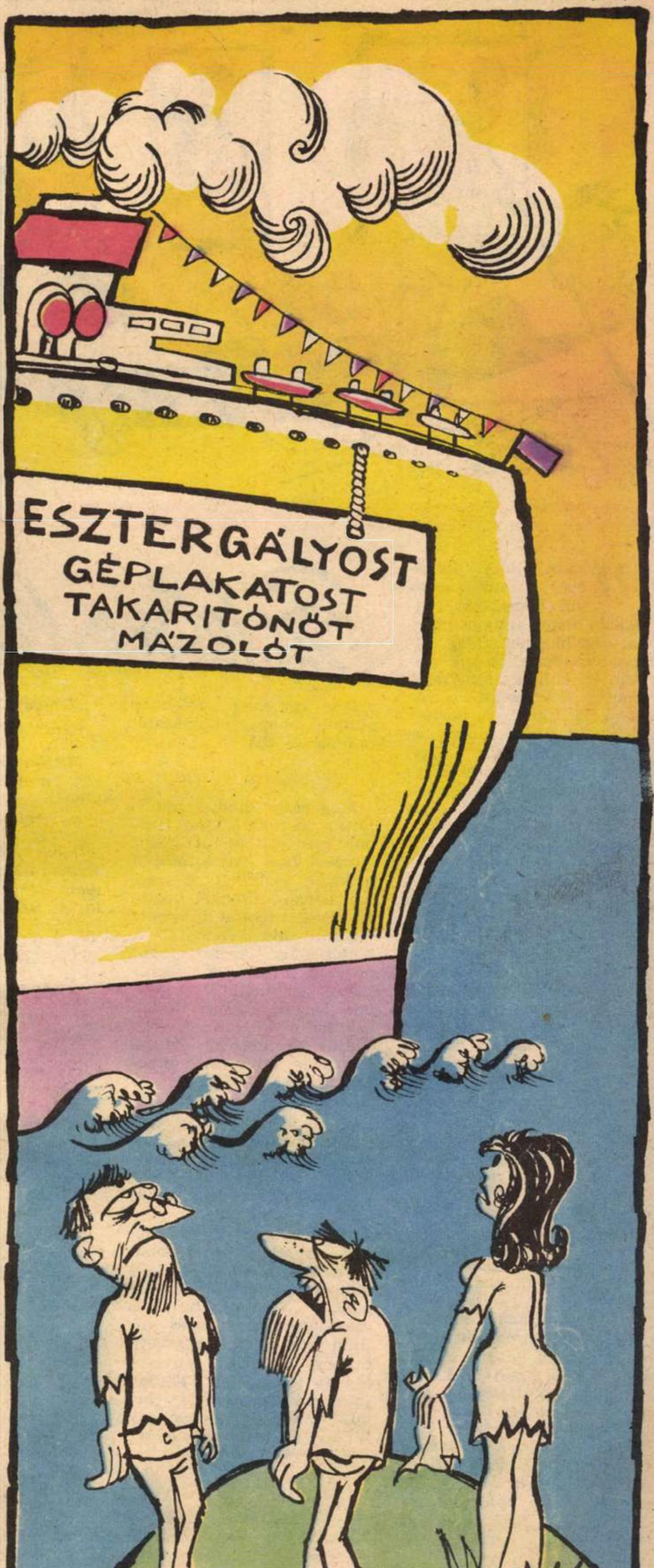
ESZTERGÁLYOST
GÉPLAKATOST
TAKARITÓNÖT
MÁZOLÓT
Barát

— Jaa? Erről van szó?...

JAVASLATUNK STÍLUSOS TÁRLATVEZETÉSRE

„Velence festészete" címmel gazdag kiállítás nyílt a Szépművészeti Múzeumban.

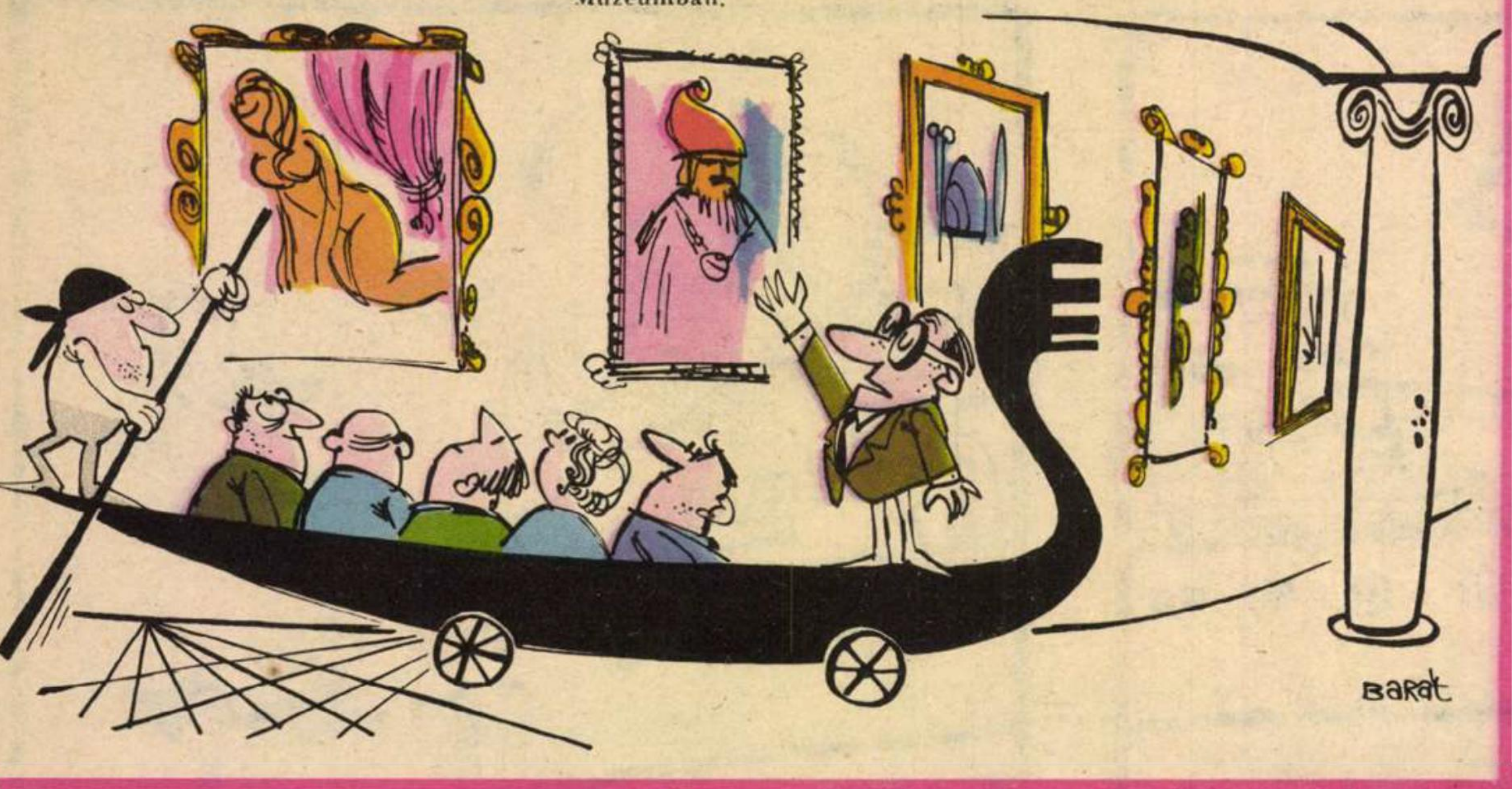

KÉZZELFOGHATÓ FELHÍVÁS

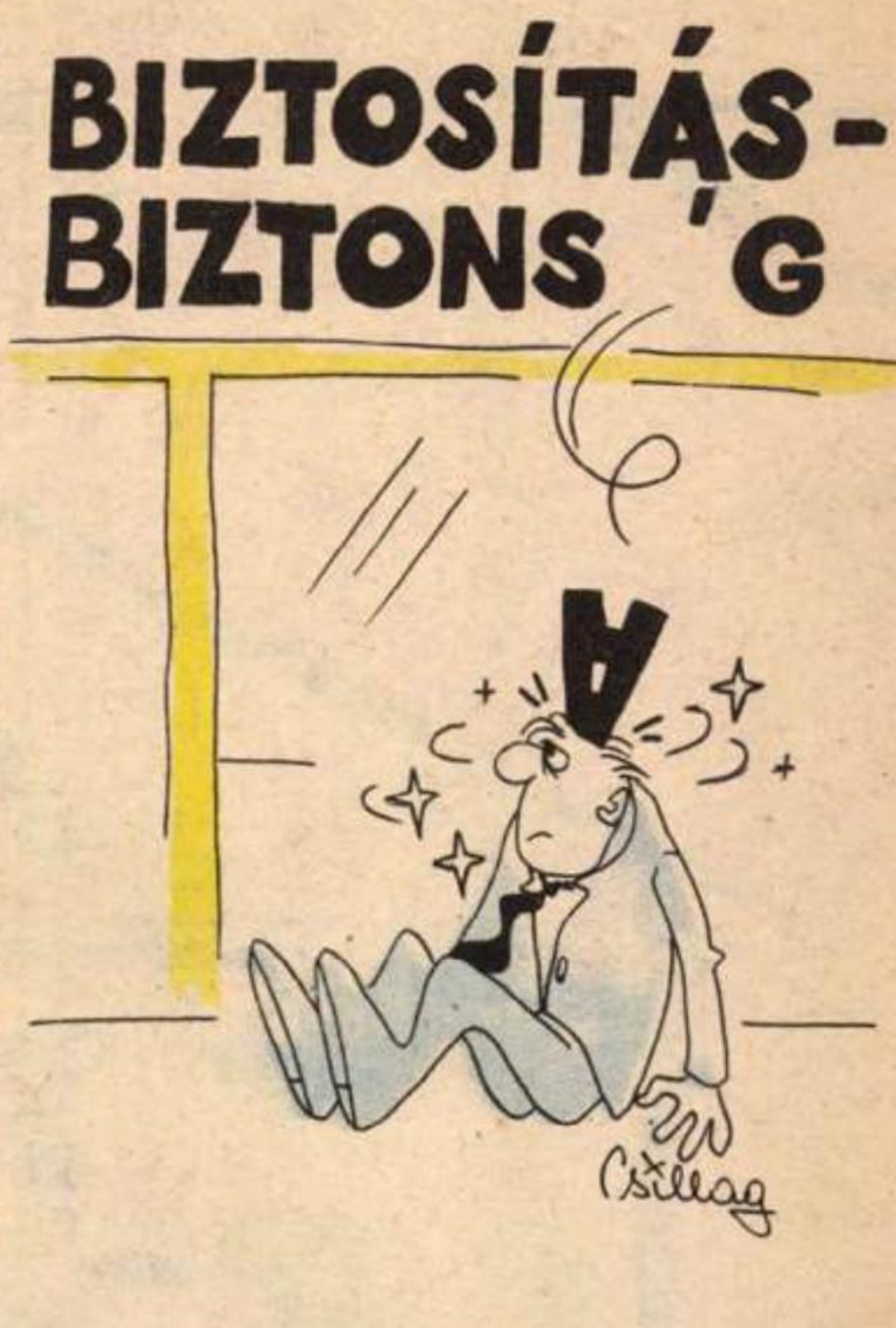

Szerelmes levél

Drabák Béla ötvenéves, önhibáján kívül kopaszodó agglegény. Este, amikor munka után hazatért rideg otthonába, rosszkedvűen nyitotta ki a lakás ajtaját. A konyha kövezetén rózsaszínű, jázmin illatú boríték hevert. A postás dobta be. Drabák reszkető kézzel tépte fel a borítékot és elhományosodó szemmel olvasta a levelet:

„Egyetlenem!

Ugye nem haragszol ezért a megszólításért és a tegezésért? Nem bírom tovább. Meg kell, hogy ismerkedjünk! A Közértben láttalak meg először. Parizert vásároltál. Csak néztelek könnyesen. Ez az a kedves mackós fiatalember, akiről mindig álmodtam. Szerettem volna hozzád lépni és kérni, hogy szorítsál magadhoz, ölelj át, és soha ne engedj el többé. De hát nem tehettem. Nő vagyok. Milyen ostobaság, hogy egy nőnek titkolnia kell az érzéseit! Nem haragszol ugye, de én a Közérttől hazáig kísértelek. Egy hónapig csak messziről bámultalak, de most már nincs tovább! Szeretlek! Találkoznunk kell! Talán nem hátrány, hogy az idén már betöltöm a huszadik évet. Szőke, zöld szemű, kreol bőrű lány vagyok. Szerdán este félnyolckor várlak a „Sült Keszeg" vendéglőben. Az ajtótól a második asztalnál. Nagyon kedves hely és jó konyhája is van. Bízom benne, hogy boldogok leszünk. Még 3652 perc és találkozunk. Szerelmem, imádlak.

Ágnes"

Drabák gyorsan kinyitotta a konyhaajtót, mert nagyon melege lett. Aztán hosszan nézegette magát a törött borotválkozó-tükörben, és elégedetten állapította meg, hogy az a típus, aki még tetszhet egy fiatal lánynak. Fütyörészve készítette el a rántottáját, aztán gyorsan lefeküdt aludni, hogy hamarabb múljék az idő.

*

Még csak félhetet mutatott a kakukkos óra. Drabák már ott ült a „Sült Keszeg"-ben. Az ajtótól a második asztalnál. A szép, kávébarna öltönyét vette fel, és a vadonatúj import selyem nyakkendőjét. A helyiségben rajta kívül hárman ültek egy szomszédos asztalnál. Vacsoráztak. Ínycsiklandozó illatok szálltak a levegőbe. A vendéglős — magas, nyurga ember —, udvariasan meghajolt Drabák előtt:

— Ön még nem járt nálunk. A „Sült Keszeg" vezetője vagyok, Sehoda Lajos. Mivel szabad szolgálnom? A specialitásunk marhapörkölt Sehoda-módra.

Drabák az órájára nézett. Még teljes hatvan perc. Valamivel agyon kell ütni az időt. Rendelt egy adagot. A vajpuha hús csodálatos ízű volt, és miután mindent megevett, foszlós kenyérrel fényesre törölte tányérját. Kitűnő szürkebarátot ivott a pörkölt mellé, de közben egy pillanatra sem vette le tekintetét az ajtóról.

*

— Várni tetszik még valakit? Éjfél van! Záróra! — mondta Sehoda, kezében a rolóhúzóval. Drabák kicsit imbolygó léptekkel indult kifelé, de az utcán még hajnali négyig várakozott Ágnesre.

*

Két nap múlva Drabák, amikor hazament, ismét rózsaszínű borítékot talált a konyha kövezetén. A jázmin illatú levélben ez állt:

„Drágám! Szerelmem!

Kincsem!

Milliószor bocsánatot kérek, amiért nem jöttem. Meg fogod érteni. Szegény Róza néni... Személyesen mindent elmondok. Hétfőn félnyolckor várlak a „Sült Keszeg"-ben a szokott helyen. Kérlek, ne késs. Sírig tartó szerelemmel imádlak:

Ágnes"

*

Hétfőn este pontban félnyolckor Drabák helyet foglalt az asztalnál. Ágnes úgy látszik egy kicsit később jön, gondolta magában, miközben Sehoda, a főnök, a törzsvendégnek járó tisztelettel köszöntötte Drabákot:

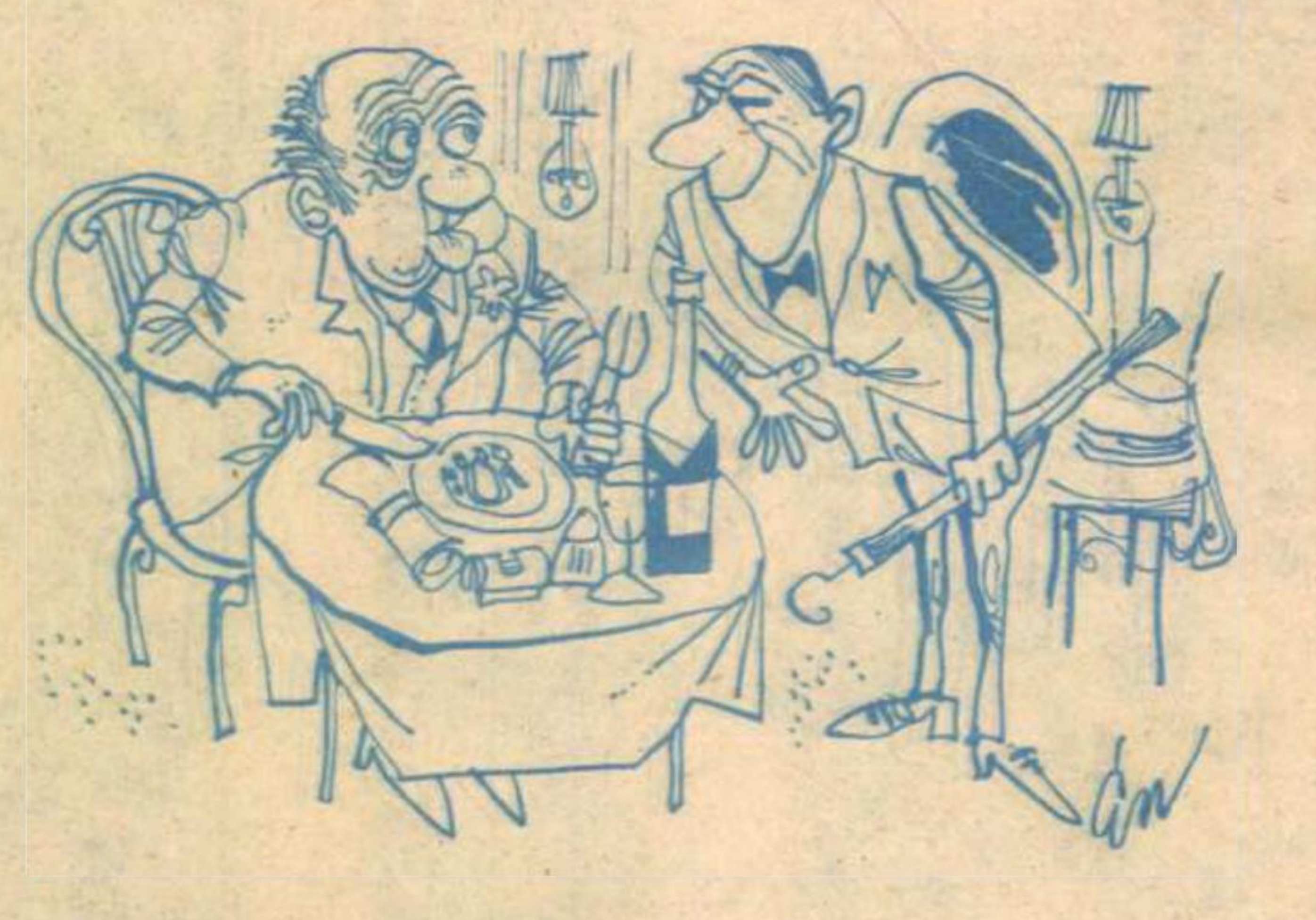

— Természetesen a szokásost. Egy marhapörkölt, egy üveg szürkebarát. Máris hozom.

Pillanatokon belül az asztalon párolgott a csodálatos étel. Drabák mit tehetett mást: falatozni kezdett és izgatottan figyelt az ajtó felé. De hiába figyelt. Ágnes éjfélig sem jelent meg a találka színhelyén. Drabák most már dühösen ment haza. A konyha kövezetén illatos boríték várta. A levélben ez állt:

„Mindenem!

Jogosan haragszol, de életbevégóan fontos dolgok miatt nem jöhettem. Könyörgöm, ezért ne dobj el magadtól. Mindent megmagyarázok csütörtökön félnyolckor a „Sült Keszeg"-ben. Remegve várlak.

Sokszor csókol:

Ágnes"

Drabák keserűen gyűrte össze a levelet. Ebből elég volt! Csütörtökön már hiába fog rám várni, kedves Ágnes —, mormolta gúnyosan maga elé, aztán agglegény módjára hozzáfogott az ágyazáshoz.

*

Csütörtökön este félnyolckor Drabák az utcáról belesett a „Sült Keszeg" vendéglő ablakán. Csodák csodája! Az ajtótól a második asztalnál ma sem ült ott Ágnes. Drabák máris sarkon fordult volna, de a földöntúli marhapörkölt illat becsalogatta a terembe. Sehoda már kérdezés nélkül hozta a vacsoráját:

— Jó étvágyat kívánok.

— Köszönöm — bólintott, és enni kezdett. Időnként az ajtót figyelte, hátha Ágnes mégis... Vacsora után Drabák unalmában az étlapot kezdte tanulmányozni. És ekkor megdöbbentő felfedezést tett: az étlap, melyet dűlt betűjű írógépen készítettek... Drabák lázasan kotorta elő belső zsebéből Ágnes leveleit... Semmi kétség. Ezek a kopott s betűk az e betű jellegzetes furcsa vonala... Tehát Sehoda Lajos és Ágnes egy személy!

— Főnök úr egy pillanatra.

Sehoda szolgálatkészen állt az asztal mellé.

— Főnök úr, nem gondolja, hogy az étlap, melyen vendéglője kiválóságait sorolja fel és Ágnes levelei ugyanazon az írógépen készültek?

Sehoda elvörösödött. Kockás zsebkendőjével megtörülte homlokát. Nyelt egy nagyot, aztán megszólalt:

— Igaza van. Ezt kifelejtettem a számításból. Nagyon kérem, ne haragudjon. Ágnest én találtam ki. Tetszik tudni, nemrég nyitottam ezt a gebines vendéglőt. Valami trükkel ide kell szoktatnom a vendégeket. Gondoltam, hogy egy párszor ide hívom ezekkel a levelekkel, s bár hiába vár Ágnesre, de megismeri és megszereti a kosztunkat. Ami, azt hiszem, kitűnő.

Drabák halványan elmosolyodott és mélyet sóhajtott:

— Igaza van. Ki tudja, mennyi bajom lett volna ezzel az Ágnessel! A magamfajta agglegény már nehezen adja be a derekát. De a konyhájuk valóban kitűnő, Sehoda úr. Tudja, mit? Hozzon még egy adag marhapörköltet...

Galambos Szilveszter

A PESTI KISFIÚ FALUN

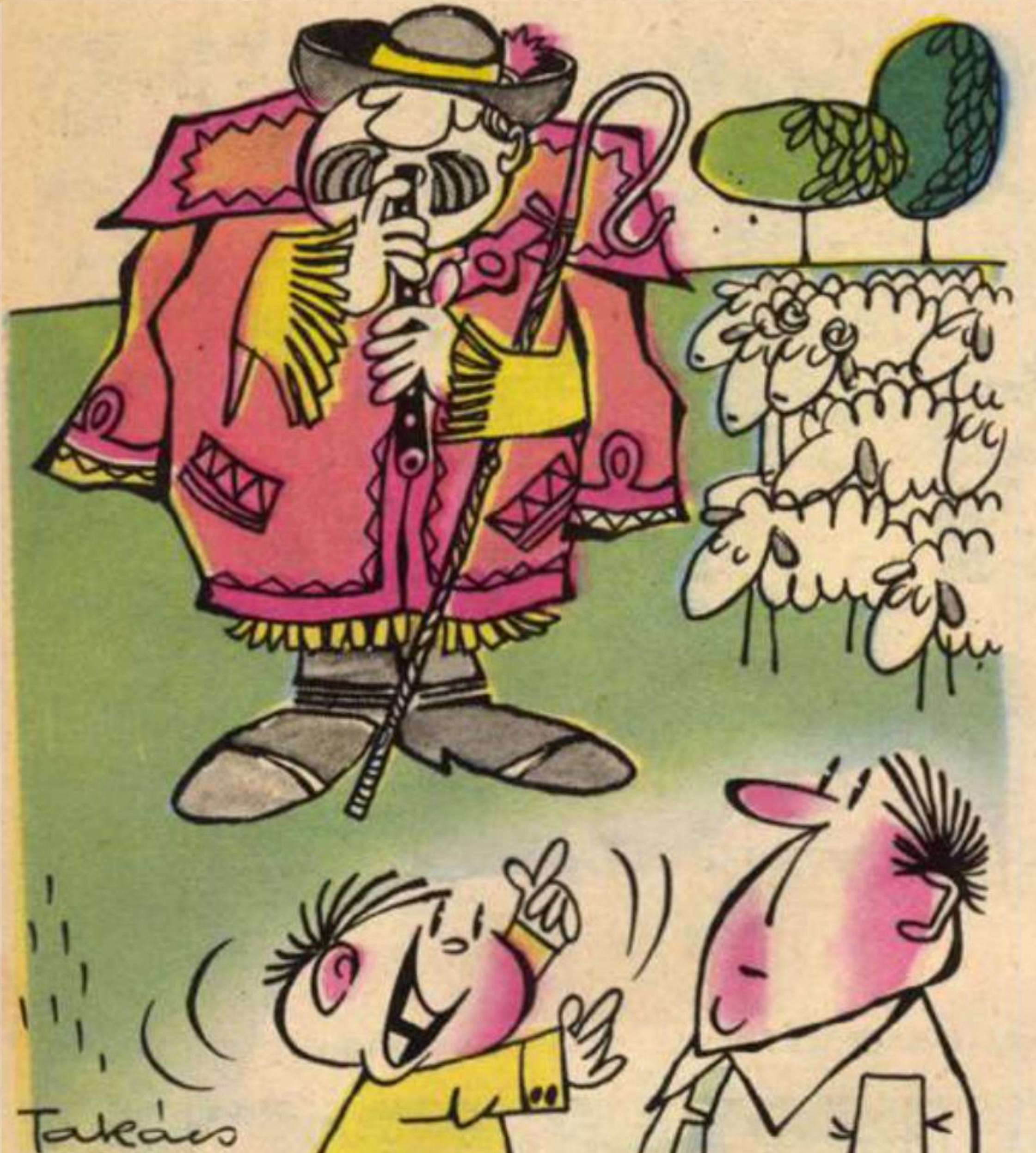

– Nahát, egy valódi beat-zenész!

A SZAKADÉK

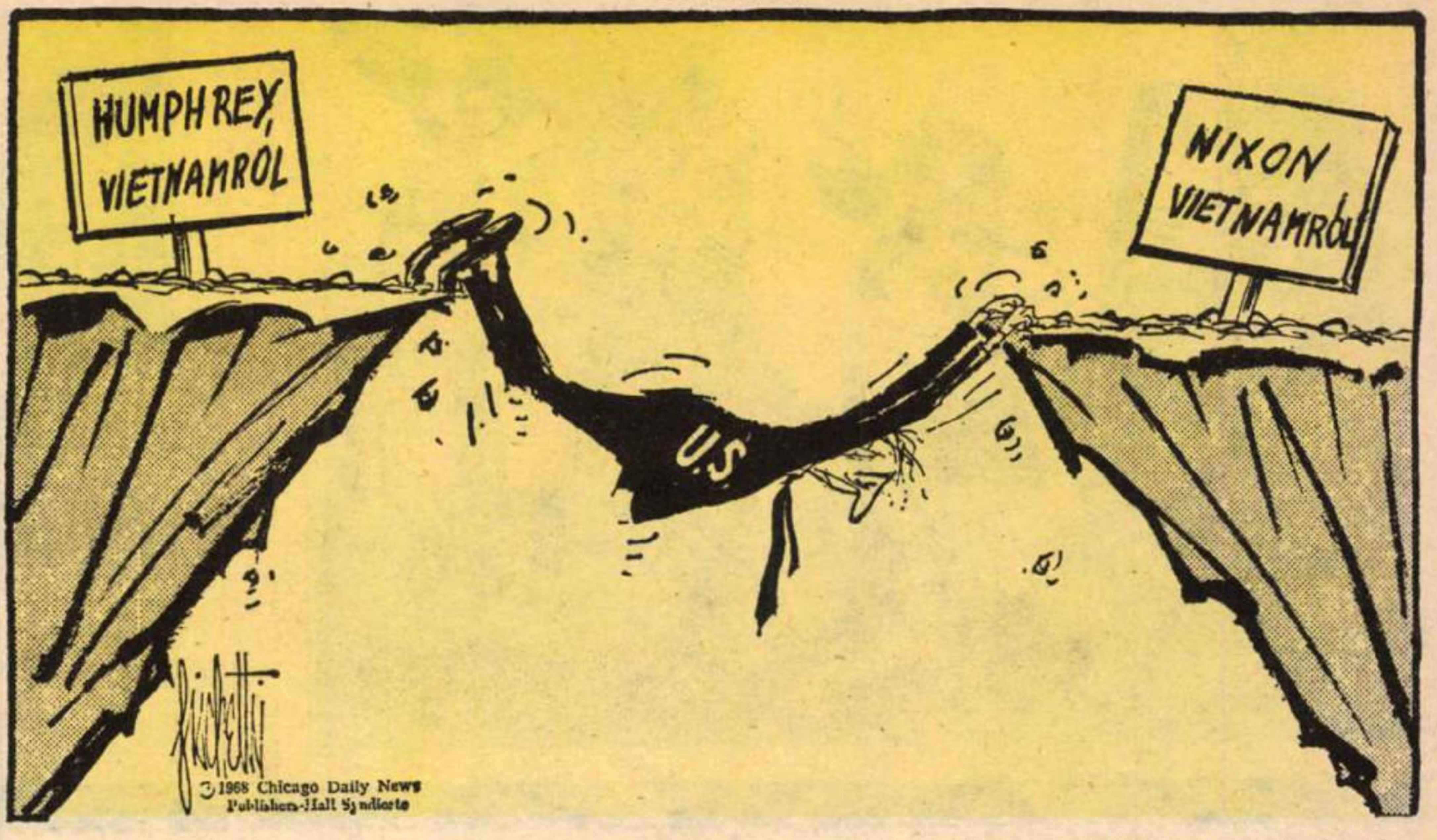

(A párizsi „International Herald Tribune"-ból)

BÖKVERSEK

A BOLHÁRÓL

Ma bolha, holnap elefánt –
így példálóznak régi bölcsek.
Ha megnő, felfal. Csak ne bánd,
hogy kiskorában meg nem ölted!

AZ ÖNKRITIKÁRÓL

Ma főnökünk önkritikát
gyakorol, és ez azt jelenti,
hogy más fejére hull a vád,
szárazon meg nem ússza senki.

EGY ROSSZ SZÍVŰ IGAZGATÓRÓL

A jóság neki nem erénye,
a megértése is kevés.
Nálunk már régen rája férne
az első szív-átültetés.

A SOK REGÉNYRŐL

Életrajzot tessék beadni!
Ezzel tömték a füledet.
Nem is csoda, hogy itten annyi
regény s novella született.

EGY KORSZERŰ ÍRÓRÓL

N. N. a korral lépést tartott
s átélte az űr nagy kalandját.
Azóta is a súlytalanság
állapotában él és alkot.

Pákozdy Ferenc

FOTÓZZON A LUDASNAK

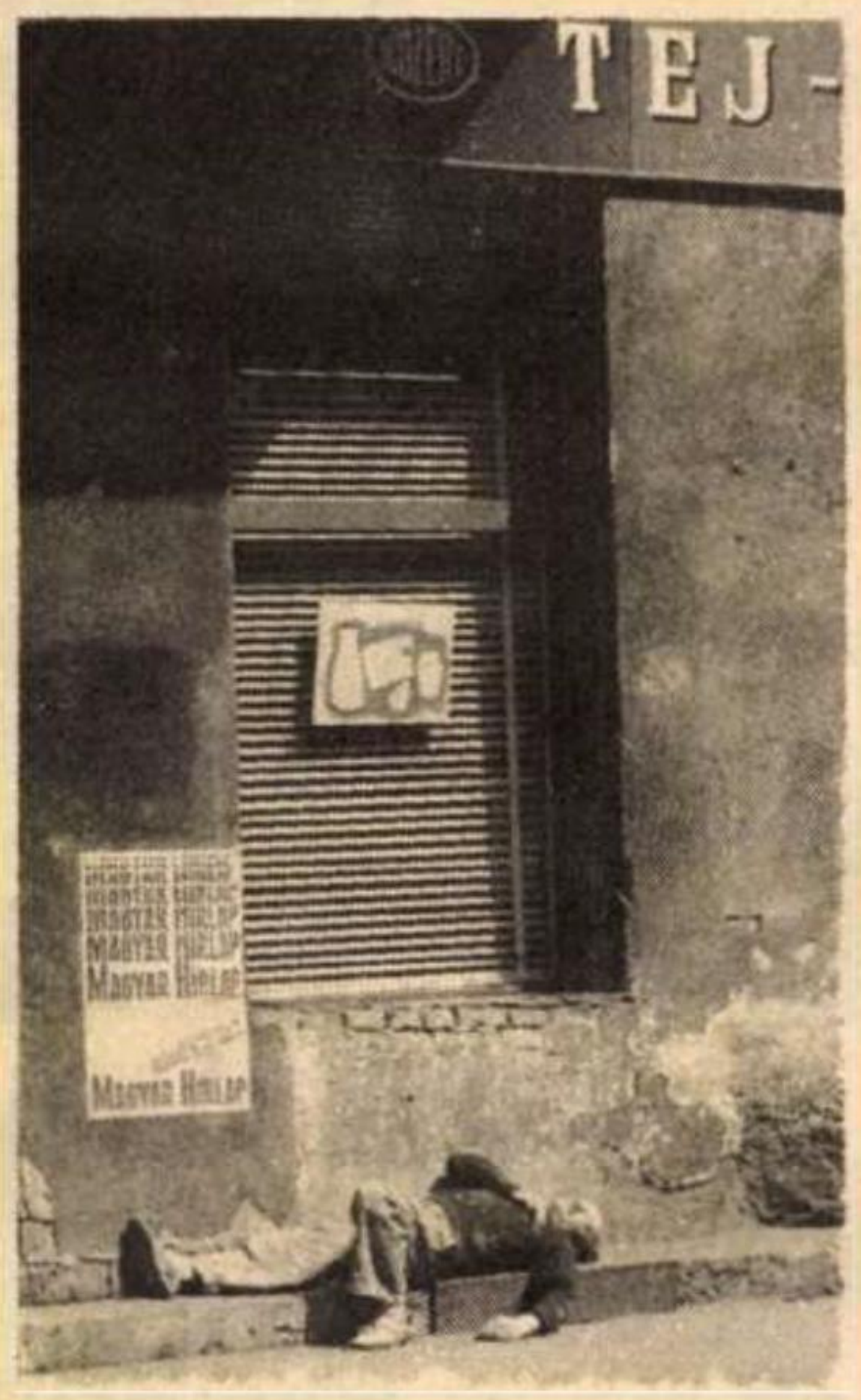

Ez a részeg nagyfröccs helyett
Szeretett vón' inni tejet;
De a tejbolt be volt zárva —
Befröccsözött hát az árva!

(Foto: Ernst)

HATÁROZOTT JELLEM

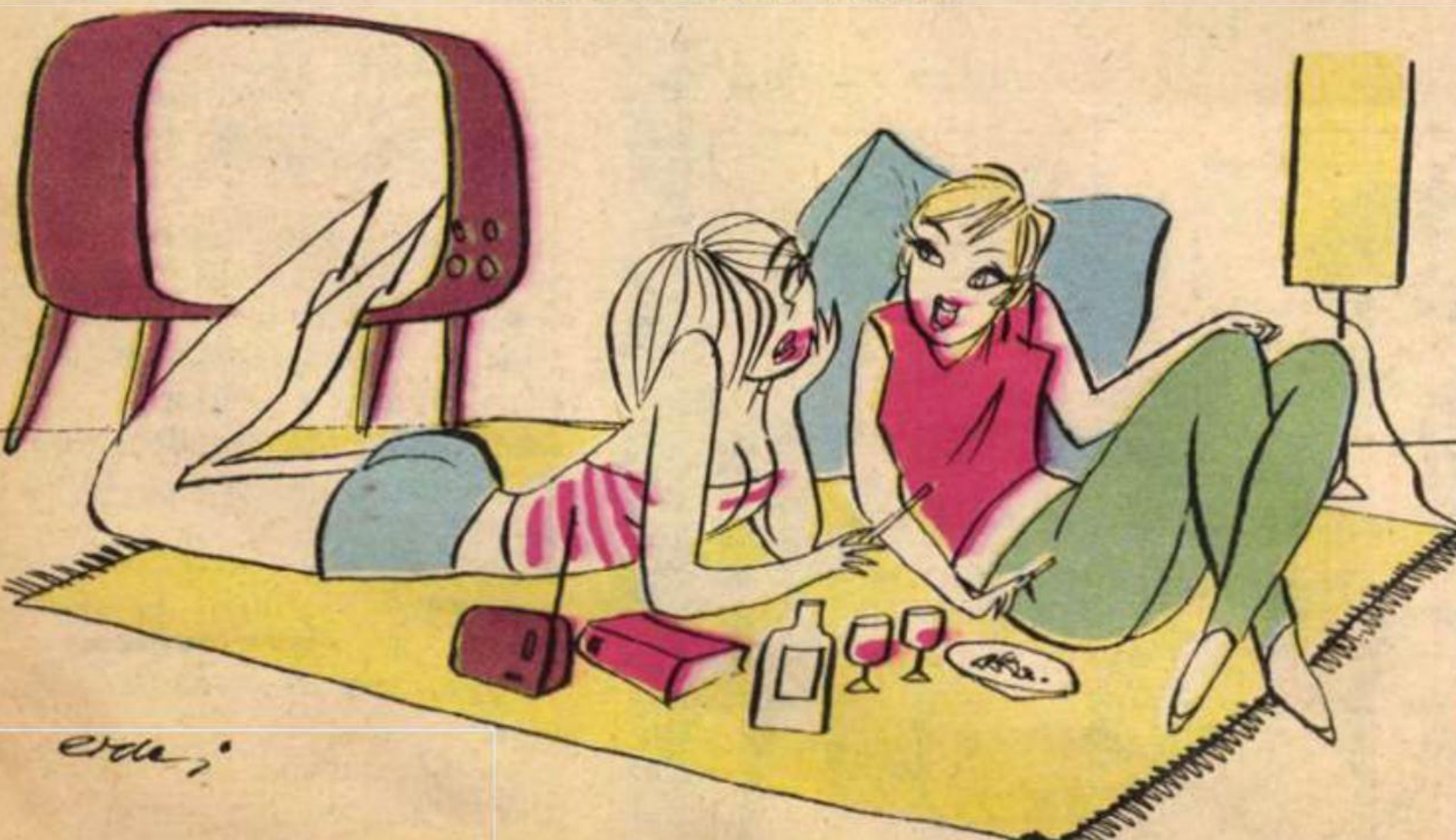

– Ki akar megállni a lejtőn?

A TÉBOLY

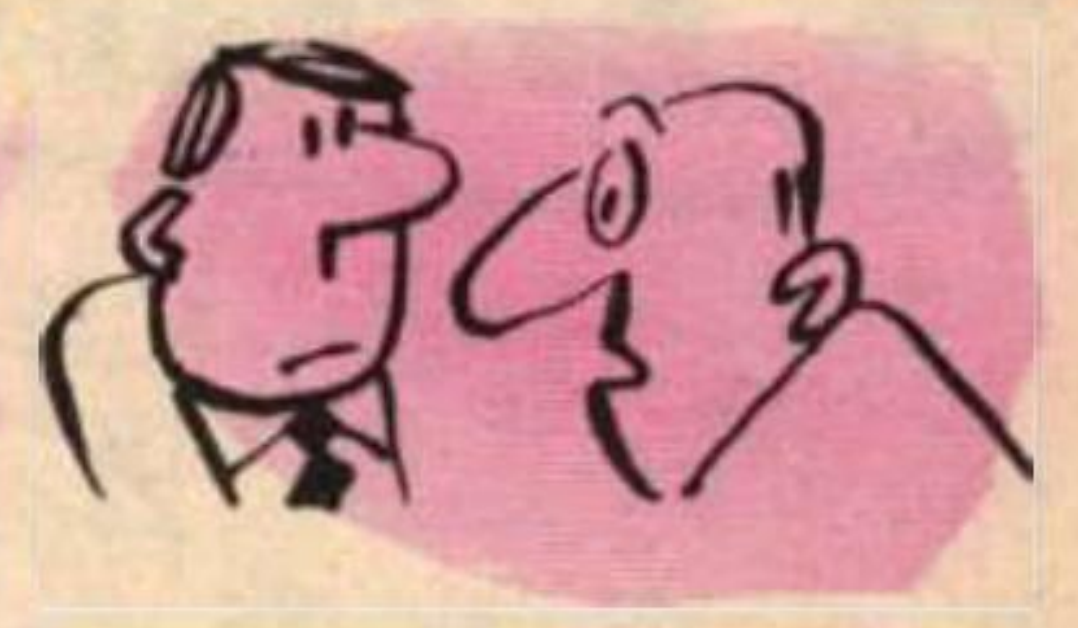

Gy. barátommal találkoztam a minap, s nem tagadom, hogy megijedtem tőle: a tekintete riadt volt, pillantása kapkodó, szorongó arckifejezéssel nézett rám. Alig egy hete láttam őt utoljára, akkor vidám volt és tökéletesen kiegyensúlyozott.

— Rémesen nézel ki — mondtam meg őszintén. — Mi történt?

Behúzott az első eszpresszóba, két kávét kért, s felém fordulva egyszerűen azt mondta:

— Megőrültem.

Azzal beszélni kezdett, miközben ujjai között reszketve ki-kilöttyent poharából a kávé.

— Ezen a héten kezdődött, hétfőn. Amint bementem a hivatalba, szokásom szerint megnéztem az aznapi tennivalóimat, tudod, hogy gondos előjegyzési naptárt vezetek. Tíz órára az volt beírva: Hudelka jön hozzám, tárgyalásra. Háromnegyed tizenegyig vártam rá, akkor mérgesen felhívtam a titkárnőjét, elfeledkezett-e a tisztelt főnöke megbeszélésünkről? A titkárnő egy pillanatig hallgatott, majd halk hangon annyit mondott: Hudelka doktor két hónappal ezelőtt elhunyt.

— Képzeld el, mit éreztem — mondta Gy. és táncoló ujjaival cigarettára gyújtott. — Megnéztem a naptárt, semmi kétség: az én írásommal fel volt írva, hogy tíz órára várom az elhunytat. Tizenkettőre egy értekezlet volt bejegyezve az Impexnél, valahogy összeszedtem magamat, még volt egy fél órám, azzal kértem a gépkocsit és az Impexhez mentem. Be az ülésterembe, elsőnek érkeztem, leültem, várakoztam. Nem jött senki. Fél óra elteltével bementem a titkárságra, azt mondták, semmiféle értekezletről nem tudnak. Képzeld el! Már vissza sem mentem a hivatalba, telefonáltam, hogy fáj a fejem, hazamentem, aludni próbáltam.

Gy. itt egy kis szünetet tartott, s még egyszer rágyújtott a már égő cigarettájára, majd folytatta:

— Másnap, — mondta Gy. — bementem a hivatalba, első dolgom volt az előjegyzési naptáromat megnézni. Bezerédi szabadságra megy — látom a bejegyzést, Petneházi referál a törmelékgyártásról. Kéretem hát Petneházit, de csak nem jön, elindulok, hogy megkeressem, hát az első ember, akit a folyosón látok: Bezerédi!

— Visszatántorogtam a szobába. — mondja Gy. — s nem mertem érdeklődni Petneházi felől. Szinte menekültem a hivatalból, örültem, hogy be volt jegyezve a mai napra, hogy elmehetek a szemüvegemért, mára készül el. Mit gondolsz, mi történt?

— Nem volt készen — mondom Gy.-nek.

— Egyáltalában nem volt szemüveg! Azt mondták az üzletben, ahol ismernek, hogy legalább fél év óta nem mentem be hozzájuk semmiféle szemüveg készítésért,

vagy javításért. Onnan jövök most, az üzletből, s nem várom meg, amíg az állapotom súlyosbodik, megyek és befekszem az idegklinikára.

— Tudod mit, — mondtam Gy.-nek — gyere előbb vissza a szobádba. Hadd nézzem meg az előjegyzési naptáradat.

Engedelmesen követett. Asztalán ott állt a naptár, csak éppen a kezembe vettem és mindent tudtam.

— Nézzed csak — mutattam Gy.-nek. — A naptárad kifordult, a 37-ik hét helyett a 16-ik hetet nézted, a másik felét, az áprilisi bejegyzéseket. Csak éppen megfordult a naptárad!

Gy. mereven nézett maga elé, majd halkan azt mondta:

— Mégis megőrültem. Ezért a naptár-szabadalomért kilencezer forintot utaltam ki néhány évvel ezelőtt a feltalálójának.

Somogyi Pál

APA ÉS FIA

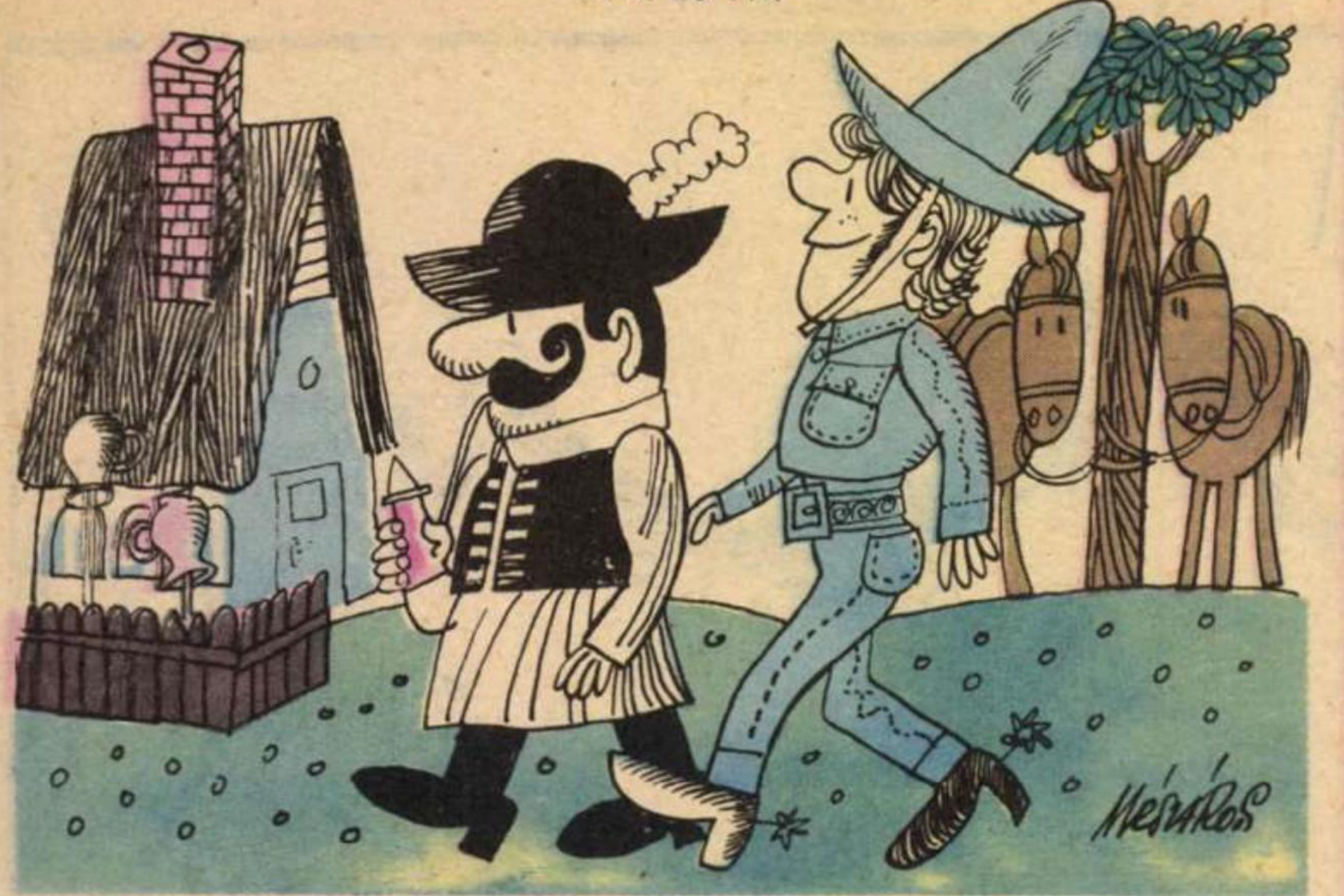

REJTETT KAMERA

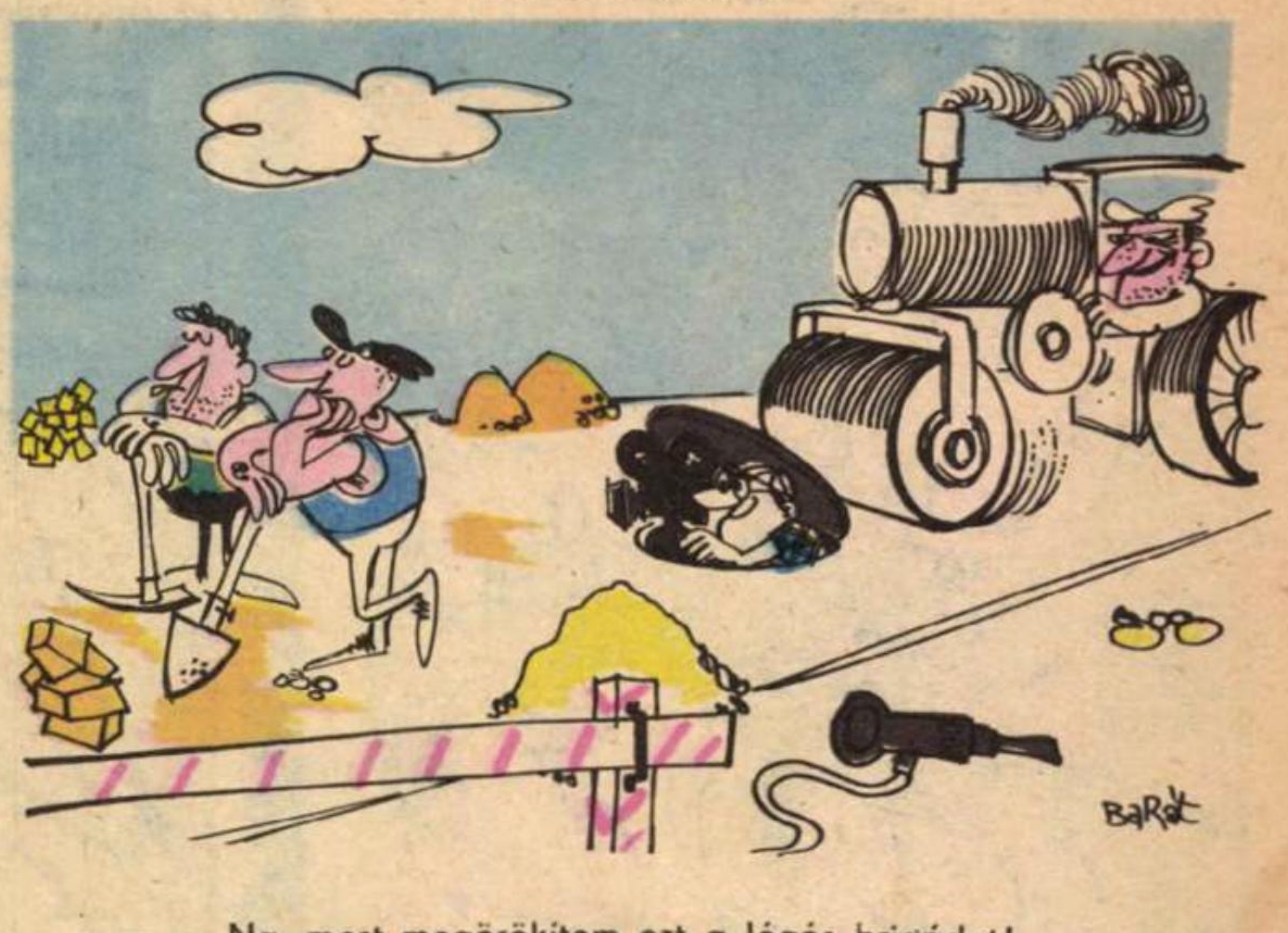

– Na, most megörökítem ezt a lógós brigádot!..

A LÁTHATATLAN ASSZONY

Z. Z., vagy ahogy a sajtó-, film-, televízió- és rádiórovatokban nevezték világszerte: Zézé, valamikor kamaszkorában olvasta H. G. Wells láthatatlan emberről szóló fantasztikus regényét, azután évekre megfelejtkezett róla. Akkor jutott újra eszébe, mikor a film mindenható nagyfőnöke kiemelte a statisztéria nyersanyagából és sovány, mindenre elszánt pincemacskából dekadens szexbálványt épített belőle, azután odahelyezte a tömeghisztéria oltárára. Zézé arckifejezései, testének valamennyi hajlata, dudora és hullámvölgye oly mértékben vált köztulajdonná, hogy e globális kiárusításból neki magának úgyszólván semmije sem maradt.

A férfiak sokkal többet tudtak szeme színéről, duzzadt ajka rándulásairól, érzelmi önkívületének indulatszaváról, mint saját szerelmi partnerük ilyenfajta megnyilvánulásairól, hiszen Z. Z. bizalmas reflekszeit színes, szélesvásznú film hatalmas premier plánja hozta közel hozzájuk megfelelő hangerősítőkkel.

A nők, amennyire bájkészletük és koruk engedte, leutánozták álmos ragadozó mozdulatait, vörösen örvénylő hajviseletét és lompos öltözködését. Váltakozó férjei és barátai vagyoni helyzetét és erőnlétét milliók feszült érdeklődése kísérte. Legintimebb magánügyei, botrányai reflektorfényben, nyilvánosabb segédlettel zajlottak le, mint régebbi századok királyi nászai, szülései vagy kivégzései.

Zézé az éhes évek után eleinte élvezte, hogy életét teljesen megszállva tartják az újságírók és fotóriporterek. Azután kezdett belefáradni abba, hogy még álmában sem pihenhet el nyitott szájjal, esetleg enyhén hortyogva. Náthásan, gyomorrontástól émelyegve vagy műtét alatt is igézőnek kell maradnia a szanatóriumba, fürdőszobájába, vagy hálójába csempészett riporterek villanó lámpáinak fényében, ablakára, erkélyére, kertjére meredő teleobjektívek előtt, szája elé tolt mikrofonok erdejében.

E pillanatnyi elernyedést sem tűrő zárótűzben merült fel benne a láthatatlan ember emléke. Nosztalgiája nőttön-nőtt a csodálatos találmány iránt, amely észrevétlenné tenné a lakosztálya, nyaralója kijáratait őrző, parkja fáinak ágain fürtökben lógó, háztetőkön tanyázó szenzációkeselyűk szeme előtt. E halk epedéssel elsóhajtott vágya néhány óra alatt körülrohanta az egész földgolyót s legalább ötven nyelvre lefordítva megjelent több száz képes magazinban, napilapban és folyóiratban. Találmány ugyan nem született belőle, de a vállalkozóknak kitűnő ötletet adott. Zézé, új filmjében láthatatlan szélhámosnőt játszott, aki apró technikai zavarok folytán teljesen ruha nélkül tűnt elő néha s e fenomén következtében rajongói előtt egyre láthatóbbá lett. Óriási arcának és aktjának jellegzetességei olyan mértékben váltak plasztikussá, hogy fekete szemüveges, parókás, álruhás szökési kísérleteit azonnal felfedezték, elragadtatástól őrjöngve rárontottak, öltözékét cafatokká szagatták, véresre csípték, csíkosra karmolták, kékre-zöldre, dagadtra taposták.

Személyzetében egyáltalában nem bízhatott szexuális élete igen magas árfolyama miatt. Fürdővizét grammonként árusították, s az ágya alatt magnetofont rejtettek, hogy az éj sötétjében elsuttogott gyöngéd szavai se menjenek veszendőbe. Mikor védelmére felfogadott izmos testőrei hol a szekrényből bújtak elő, hol napozóteraszán leselkedtek rá, idegösszeroppanást kapott. Idegrohamában felvevőgépek előtt zokogta el azt a hatszámjegyű összeget, amelyet bárkinek hajlandó kifizetni, aki láthatatlanná teszi.

A megoldás azonban nem kívülről érkezett hozzá. Alig másfél év telt el utolsó filmje és zenés revüje bukása után. Fényes délben, láncoktól csörgő, híres aligruhájában belépett egy zsúfolt, párizsi kávéházba, leült a teraszra és gint rendelt. A pincér közönyösen elhaladt mellette, és a forgalom sem állt le az utcán. Csodálkozva körülnézett, azután levetette fekete szemüvegét. Semmi. Fejéről lerántotta a kendőt és haját szétrázta a vállán. Egyetlen fej nem fordult feléje. Még egyszer élesen rászólt a pincérre, de az keresztülnézett rajta, mintha levegő lett volna. Akkor értette meg hirtelen, mi történt. Bekövetkezett az, ami után annyira vágyakozott. Láthatatlanná vált! Csak az volt a furcsa, hogy egyáltalában nem örült neki.

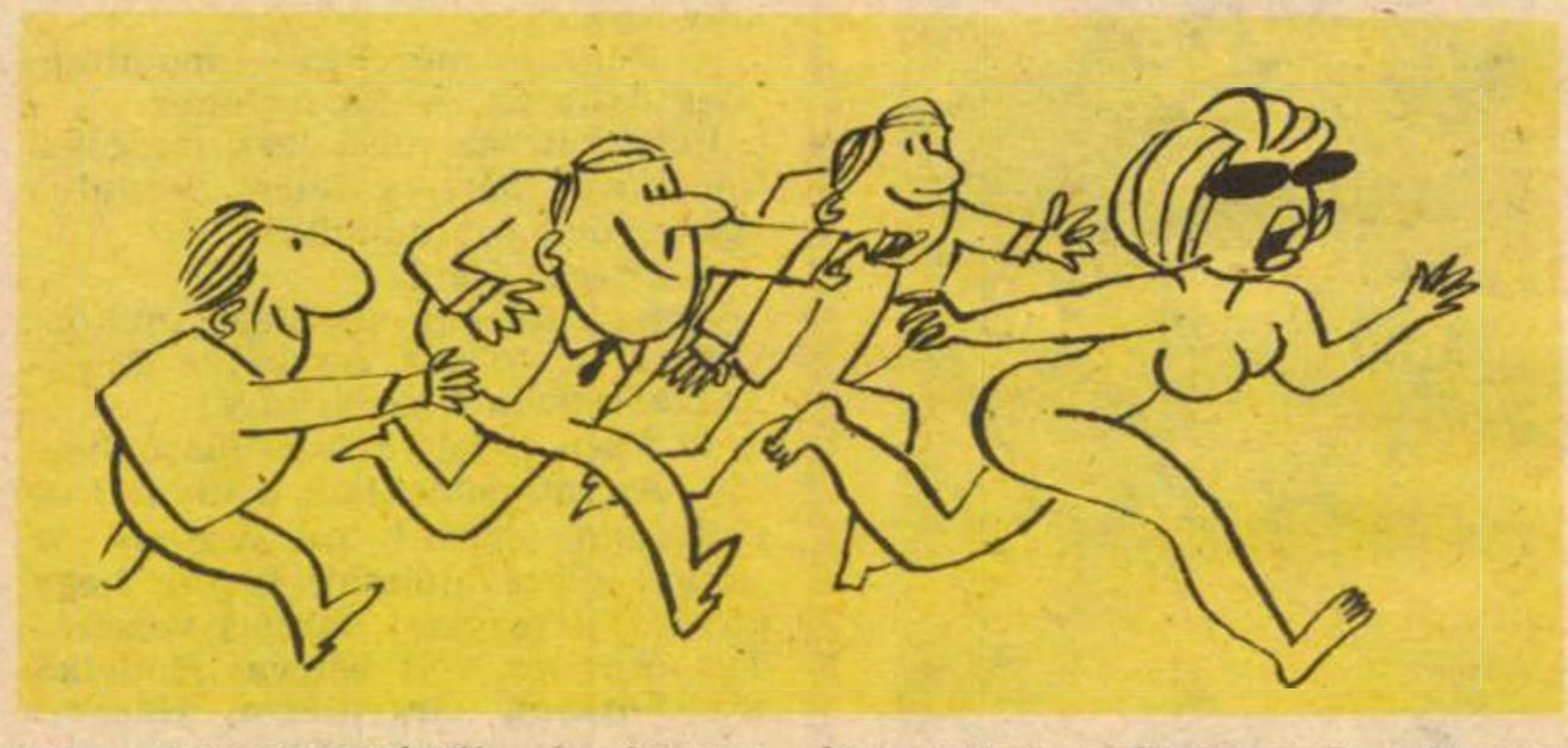

Szepes Mária

Jucika és a robotember

Pusztai Pál rajza

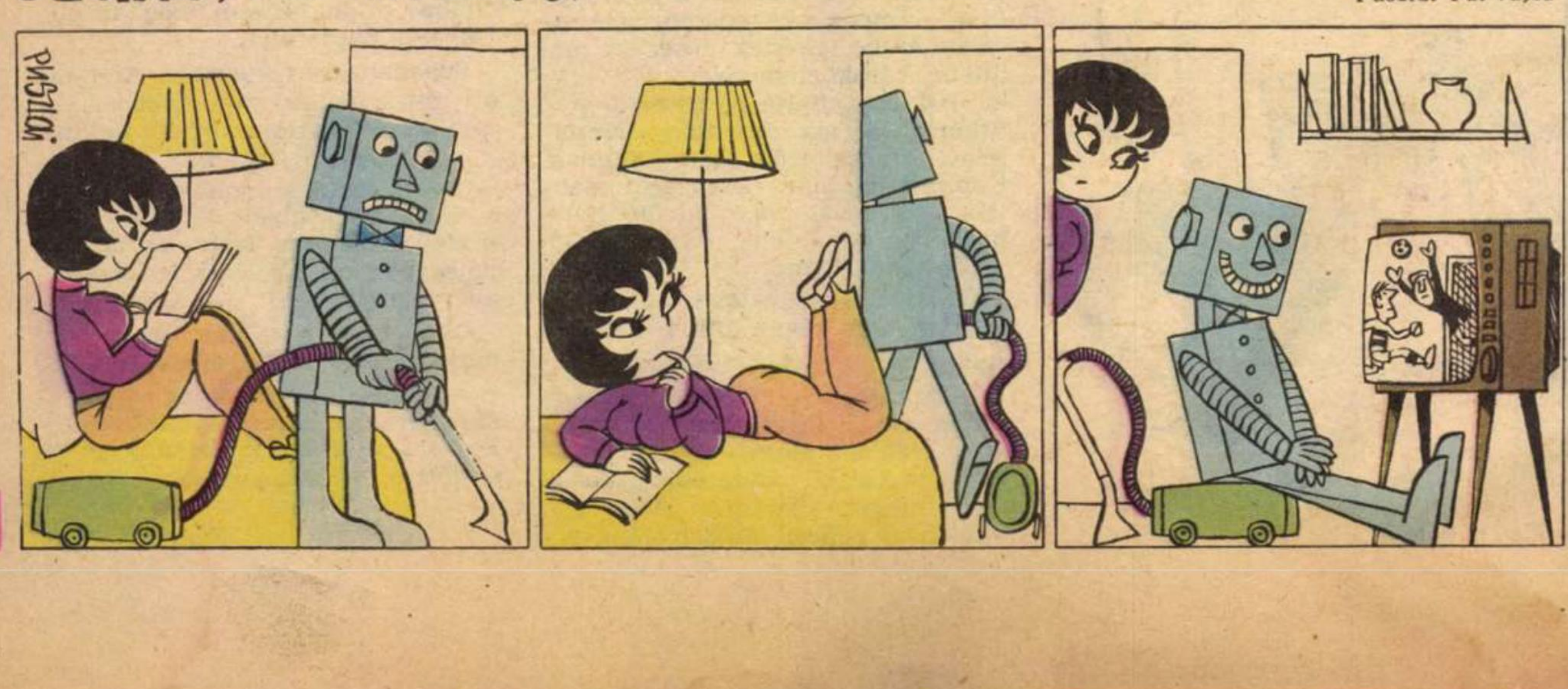

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Vacsora után Pistike, szokásához híven nem akar lefeküdni, hanem inkább különféle rosszalkodásokkal rémísztgeti a szüleit. Többek között felmászik a kredenc tetejére és ott fejen áll.

— Gyere le azonnal! — szól rá a mamája. — Nem valók az ilyen veszélyes dolgok egy 6 éves kisfiúnak.

— De mama — vitatkozik Pistike —, amikor a fejemre állok, akkor 9 éves vagyok.

FÖLD ALATTI NUKLEÁRIS ROBBANTÁS

– Ördög vigye el, megint elővett a gyomorégés!...

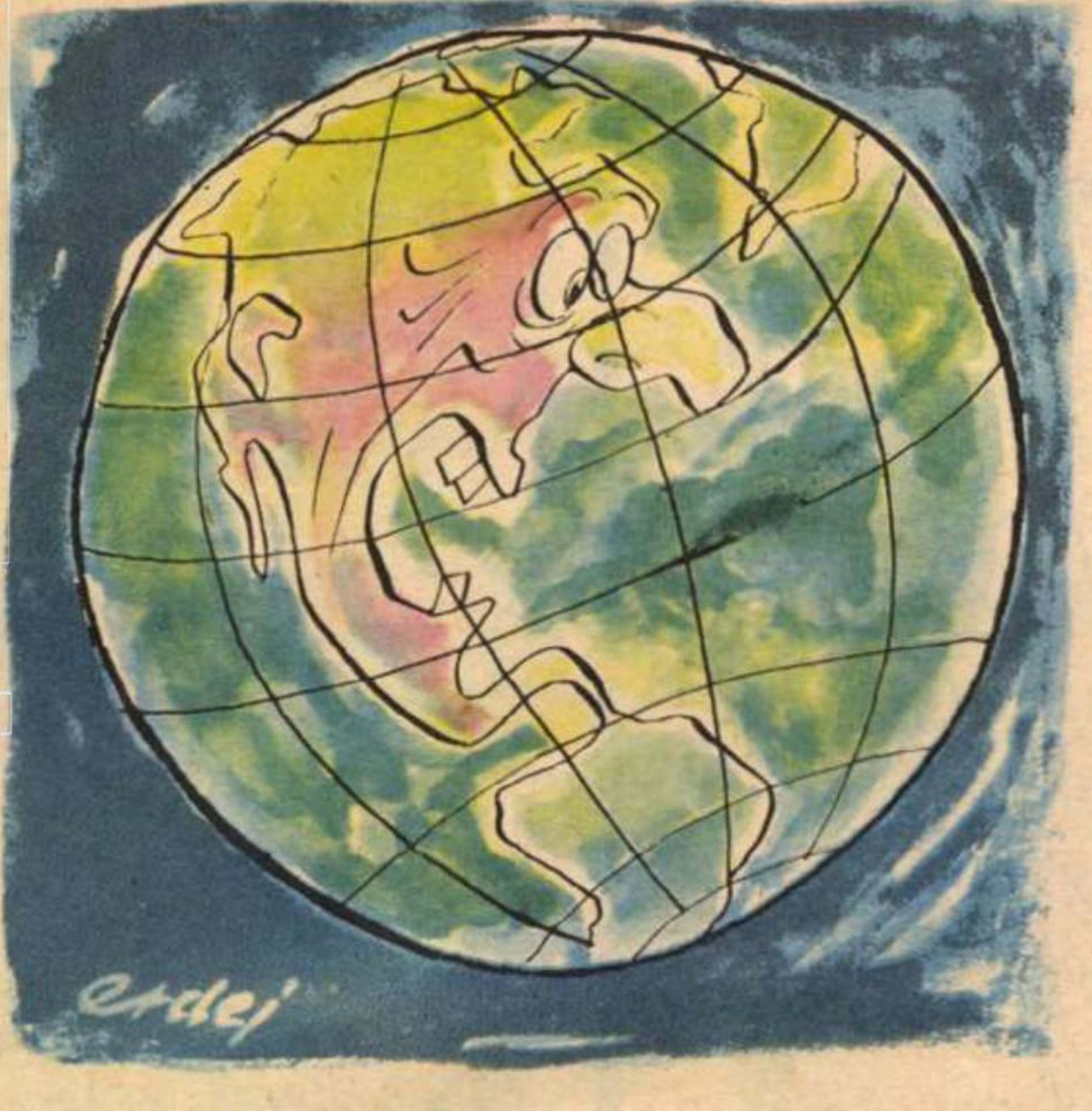

Milyen lesz a jövő Budapestje?

Már megint sok nyilatkozat hangzik el e tárgyban, és én az igazat megvallva, műfaji elégedetlenséget érzek velük szemben. Nem vagyok híve ugyanis sem a sci-fi-nek, a tudományos fantasztikus irodalomnak, sem a derűtől túlcsorduló, mézédes sematizmusnak. Jó, jó, elhiszem én, hogy kacsalábon fogunk forogni, de az a forgás sem lesz csupa öröm — egyszóval a realizmus pártján vagyok a nyilatkozatirodalmat illetően is.

Eppen ezért, ha tőlem kérdeznék meg, milyen lesz a jövő Budapestje, valahogyan így beszélnék:

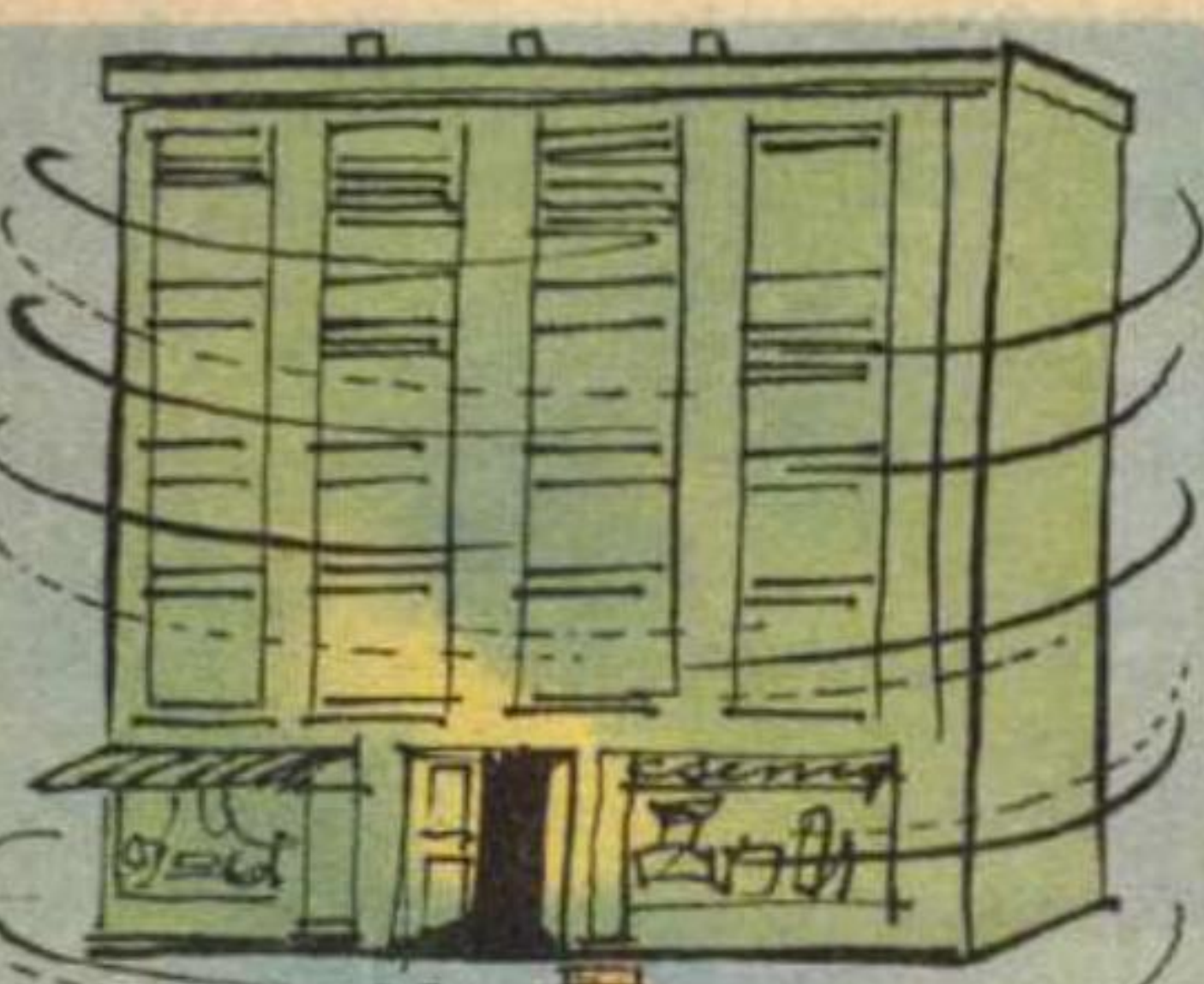

— Fogunk kérem építeni sok házat, ha nem is annyit, mint amennyit mondunk. Számos állami épület imponálóan magas lesz — ez majd különösen kitűnik akkor, amikor a lift éppen nem működik. Számos szövetkezeti ház készül majd el, ezzel kapcsolatban sok különköltsége lesz az építtetőknek, és különnyomozása a rendőrségnek.

— A közterületek rendezése, szépítése, a közutak korszerűsítése egyre imponálóbb lendületet vesz. Dolgozóink szeme és lába egyre sűrűbben gyönyörködhet majd a sár- és kőhalmokban. Ez a helyzet változatosabbá teszi majd az öltözködést, a nők dühösen tördelik majd le másik cipőjük tűsarkát is.

— A tömegközlekedési eszközök is tovább fejlődnek. Villamosaink autóbuszaink egyre áramvonalasabb formákat öltenek, egyre nagyobb lesz az utasterük. Ennek megfelelően egyre ritkábban fognak járni, mert a tolongás már elért átlagából nem engedhetünk.

— A bolthálózat és a vendéglátóipari egységek modernizálása is szívügyünk lesz. E téren folytatjuk a jól bevált „Komámasszony hol az üzlet" rendszert, a cipőbolt helyébe ékszerüzletet, az utóbbi helyébe eszpresszót telepitünk, és így tovább. A forgalmasabb helyeken egyre terjedelmesebb oszlopokkal díszített boltegységeket létesitünk, egyre több eladópulttal, és annyi sok pénztárral, hogy legalább felét zárva kell majd tartani, nehogy a vásárló pénzéért túlkevés időt töltsön a kellemes környezetben.

— A jövő Budapestjén egyre több magánautó fog közlekedni. Ennek hatása is jól felmérhető előre. Az előbbiekben ismertetett fejlődéssel járó fokozott légkalapács-működtetés és autóbuszdübörgés mellett ezúton is tovább fog növekedni a zajszint. A város levegőjében egyre több lesz a benzingőz és szénmonoxid, s így végre növekedni fog a légzőutak betegségeinek száma is...

... Hát valahogy így nyilatkoznék én e tárgyról, ha megkérdeznének.

Gombó Pál

SZENVEDÉLYEK

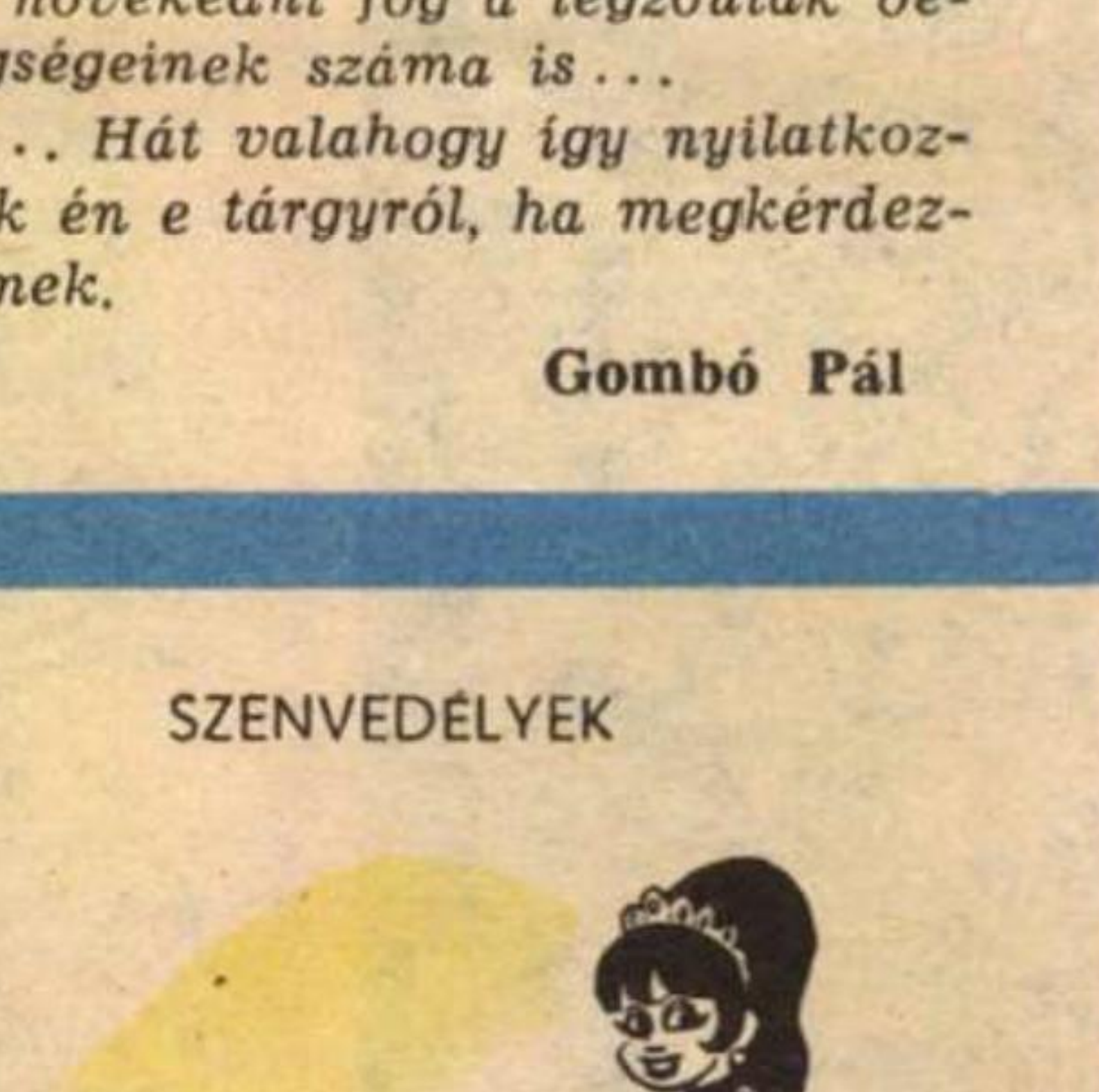

ŐSZI VÁSÁR

Pusztai Pál rajza

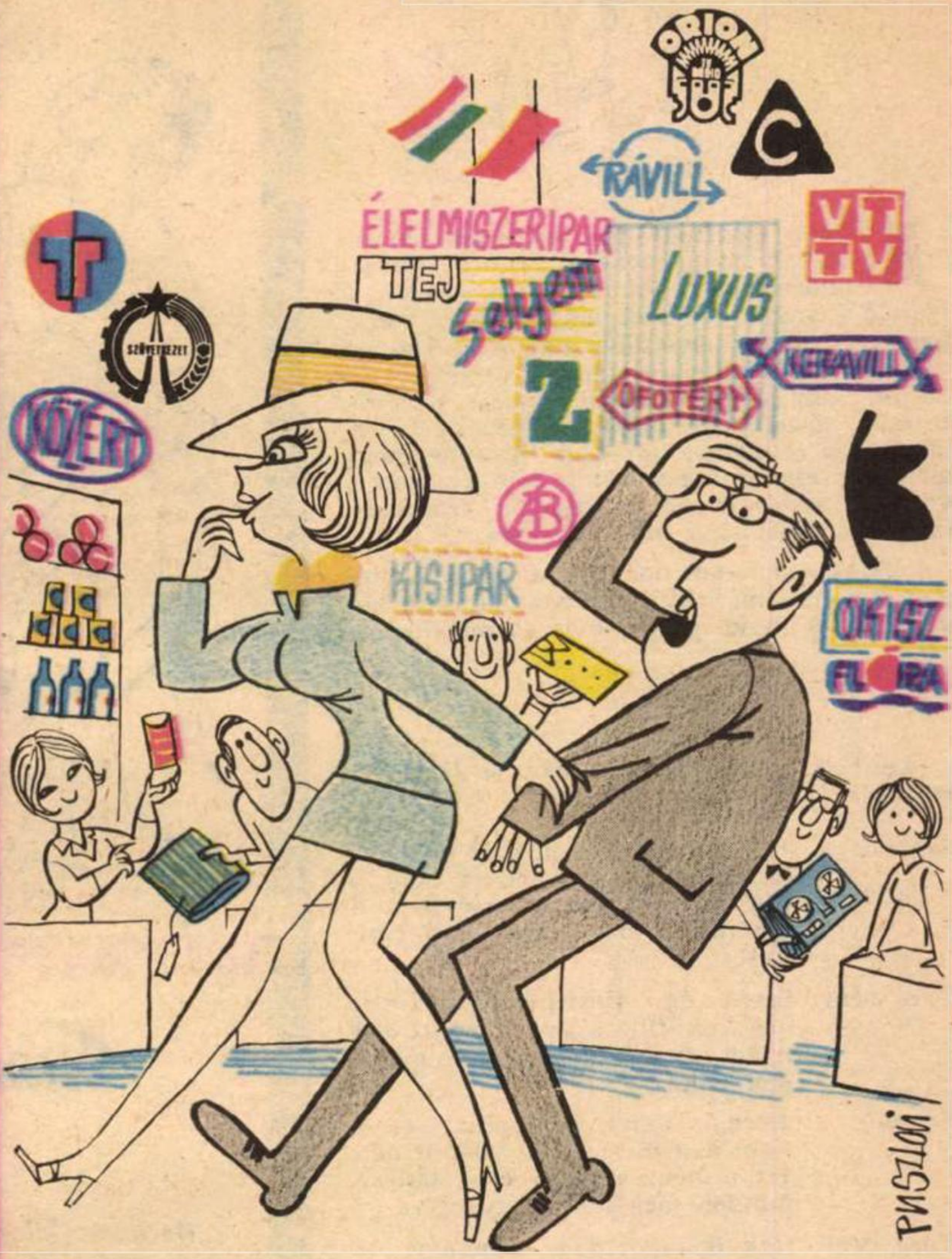

– Be vagyok ugratva! Itt vásárolni is lehet!

FEGYELMI TÁRGYALÁS

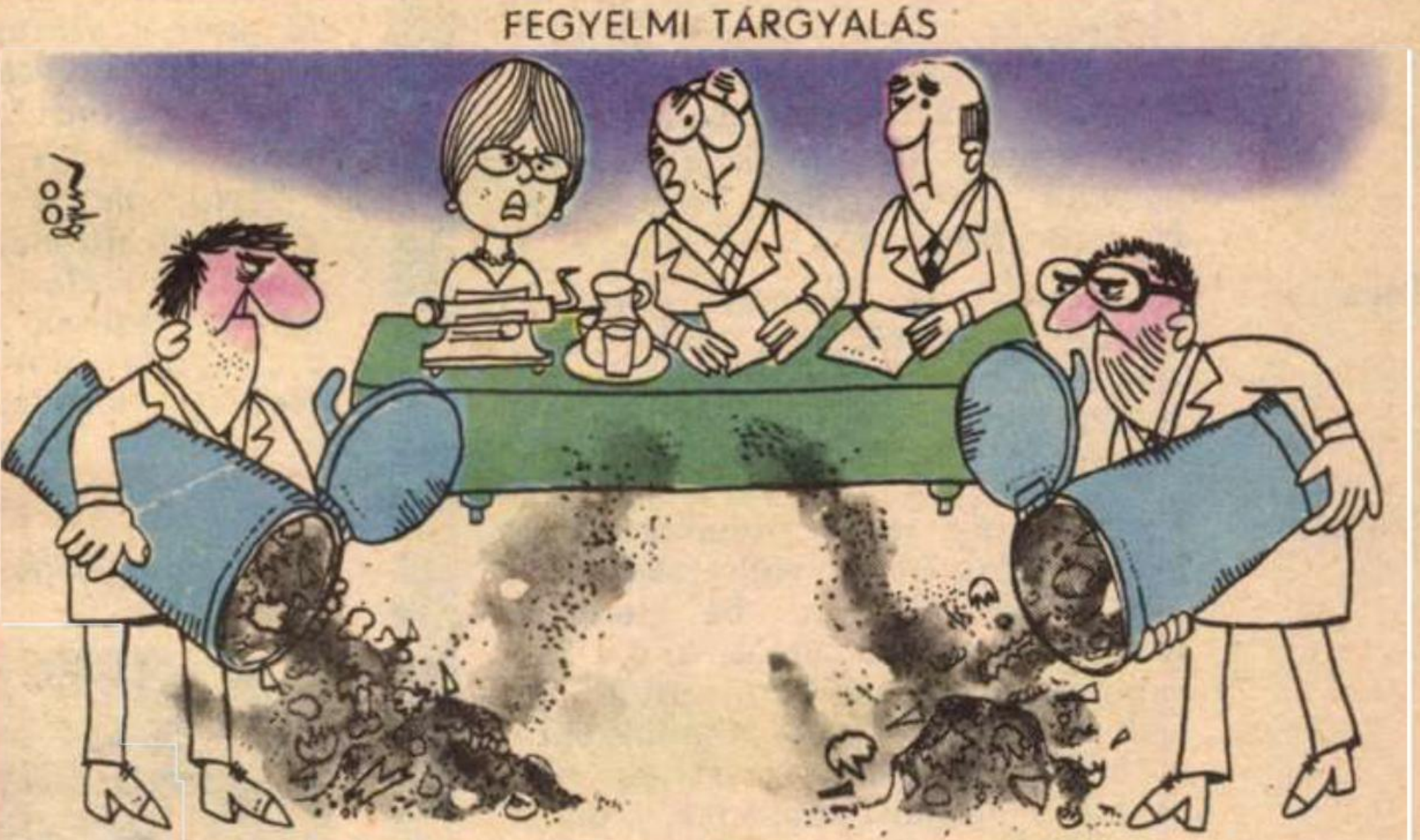

ELŐZÉKENYSÉG

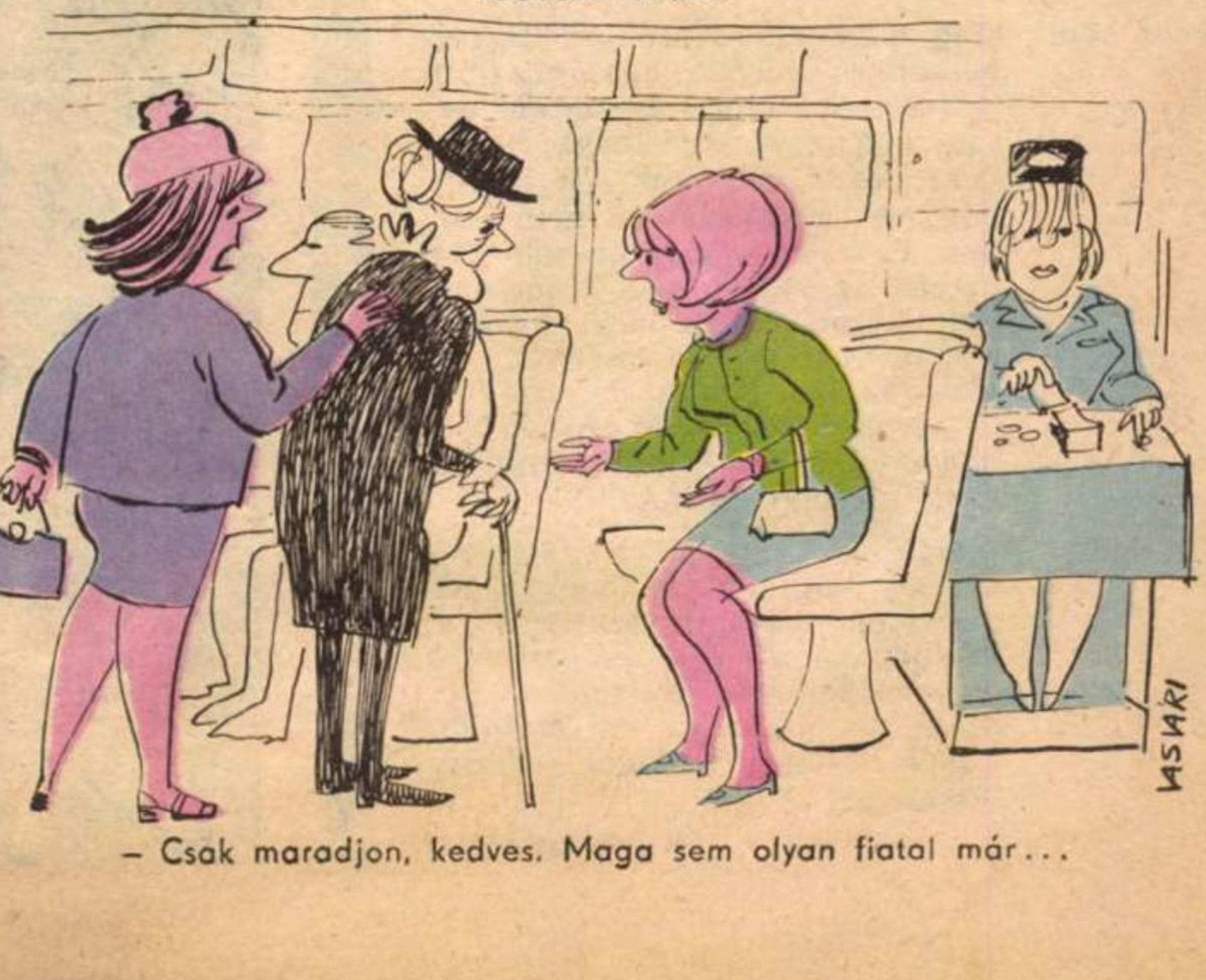

– Csak maradjon, kedves. Maga sem olyan fiatal már...

tessék ellenőrizni!

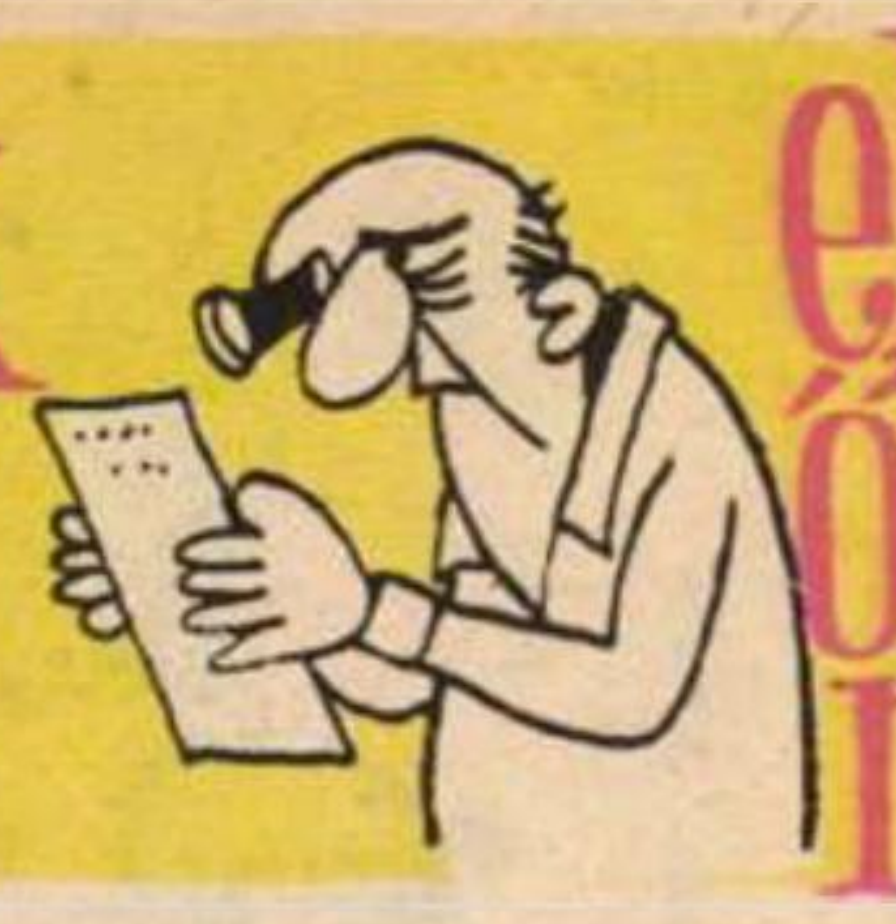

A minap egy tudósítást olvastam az újságban az úgynevezett javító szolgáltatásnak arról a fajtájáról, amikor a szerelő hívásra nemcsak hogy házhoz megy, hanem a munka elvégzése után a helyszínen rögtön össze is állítja a számlát. A cikkből kiderült, hogy a számlázásnál gyakran történik tévedés. Ezzel kapcsolatban a javító vállalat igazgatója felhívta a közönség figyelmét, hogy gondosan ellenőrizze a számla tételeit, mert a vállalat adminisztrációja csak a számszaki kontroltt végzi el, a műszakit nem.

Lelki szemeimmel már látom, lelki füleimmel már hallom, hogy e felhívás hatására hogyan zajlik majd le egy ilyen számlaellenőrzés.

*

(Színhely: szoba-konyhás lakás a Józsefvárosban.)

Szerelő: Hát akkor ezzel meg is volnánk, tessék megnézni, kedves néni, a csap prímán zár, prímán nyit. A számlát is megírtam. Parancsoljon!

Teca néni: Szent ég! Hatvanhárom forint negyven fillér! Ennyi pénzt egy ilyen kis munkáért! Van magának lelke?

Szerelő: Kérem, ennyi jár. Lehet ellenőrizni a tételeket. Ha valamit nem ért a néni, szóljon csak bátran, minden meg lesz magyarázva.

Teca néni *(tanulmányozza az okmányt):* Itt van mindjárt az elején: Csapkorongtömítés becsiszolása, huszonkilenc forint. Ez mi?

Szerelő: Ez, kezit csókolom, a stucchábni féderezése, Blitz-fogóval. E nélkül nincs meg az atmoszférikus nyomás a collosvezetékekben és kontrament keletkezik a hidraulikában. Ezt ugyebár a kedves néni sem szeretné . . .

Teca néni *(ijedten):* Isten ments! *(Olvassa tovább a számlát)* A lavisztráció tengely irányú beállítása, tizennyolc forint negyven fillér! Ez micsoda?

Szerelő: Ez a víznek, mint folyadéknak, a gravitációja miatt van. Hákettőó! Ha nem állítjuk be tengely irányba a lavisztrációt, a víz nehézség következtében felfelé folyik a csapból, ami akadályozza a célszerű üzemeltetést és egy csomó kellemetlenséget okoz. Persze, ha a kedves néni szökőkútnak akarná használni ezt a csapot, egy szavába kerül, szempillantás alatt átállíthatom . . .

Teca néni: Még hogy szökőkútnak! *(Kétségbeesetten nézegeti a számlát.)* A többit már nem is kérdezem, úgy sem értem, amiket maga itt nekem beszél. Én csak azt tudom, hogy ezt a számlát én nem fizetem ki, mert ez nagyon sok. Tízperces munkáért nem lehet ennyit kérni! Reklamálni fogok a központjukban. Elmegyek én akár az igazgatóhoz is. Ha öreg is vagyok, azért láttam én jól, hogy maga mit csinált. Újra bőrözte a csapot és kész!

Szerelő *(gálánsan eltépi a számlát):* Bocsánat, nem tudtam, hogy a kedves néni vízügyi szakértő. Ez esetben új számla lesz csinálva, és kivételesen kollegiális árat számítok. *(Írja az új számlát.)* Csapbőrözés, tizenhat forint. Rendben?

Kürti András

MUZSIKASZÓ

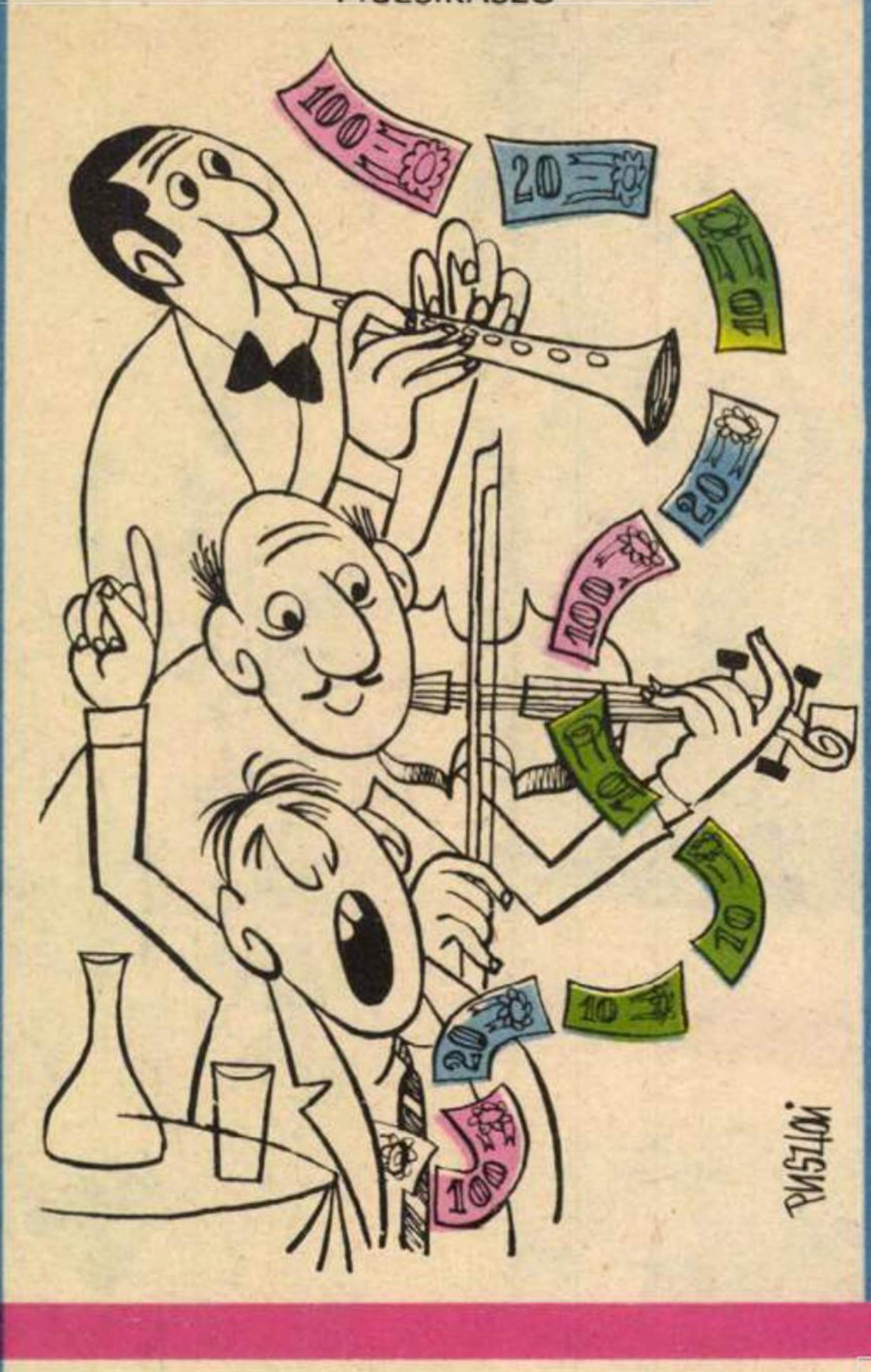

PEDÁNS KIRÁNDULÓ

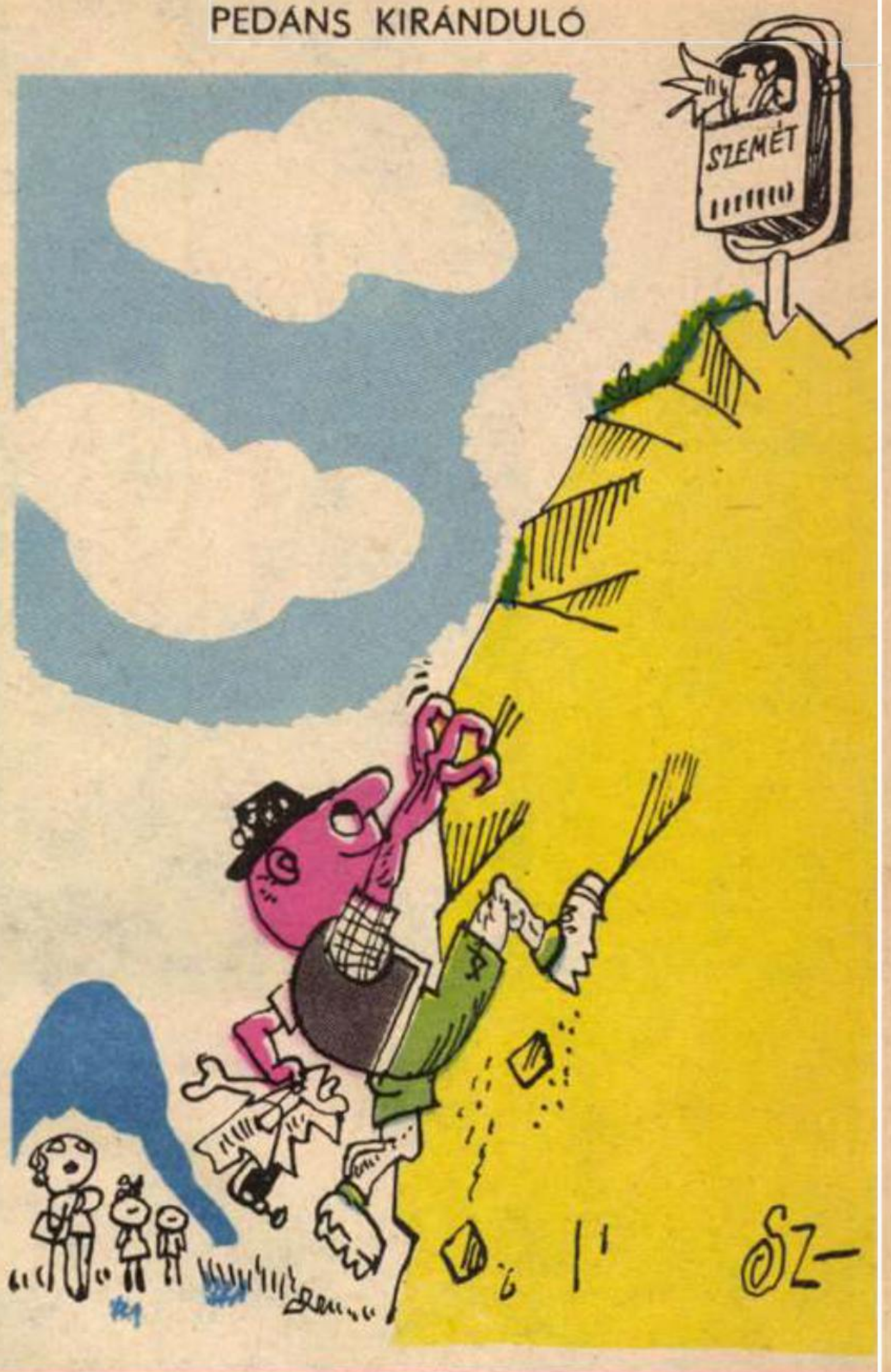

Útinaplómból

①

Harminc kilométeres sebességgel száguldunk útunk végcélja, a Keleti pályaudvar felé. Rákos előtt, a nyílt pályán, váratlanul megállunk és egy jó negyedórát ácsorgunk. Jól értesült körökre hivatkozva, egyesek felröppentik a hírt: nem megy tovább a vonat, ki kell szállnunk és autóbusszal folytatjuk útunkat. Az utastársadalom egyharmada felül a rosszindulatú híreszteléseknek — és leszáll.

Aztán mégis megindul velünk a vonat, de a rákosi állomáson újabb negyedórát álldigál. Nem hivatalos forrásból, meg nem erősített hírek kapnak szárnyra újból: innen már csakugyan nem megyünk tovább. Hivatalos Hely (a Vonatvezető, vagy a Jegyvizsgálói Testület) a híreket se nem cáfolja, se meg nem erősíti. Az ingatag lelkű utasok, nem bírván tovább ezt a bizonytalanságot, elhagyják a vonat fedélzetét.

Az erős lelkűek kitartanak és nekik lesz igazuk.

Amíg a Keletibe nem érünk, folyton azon mérgelődöm: a MÁV-nak a szerelvényünkön akkreditált követe, a jegyvizsgáló (magyarul: kalauz), miért nem vett annyi fáradságot magának, hogy végig sétálva négy kocsiból álló szolgálati helyén, tájékoztassa, felvilágosítsa, megnyugtassa a kétségek közt hányódó utashadat?

Az ilyesmi talán nem tartozik a kalauzok kötelmei közé?

Ha nem, úgy be kell oda iktatni! Pótlólag. Mielőbb.

ÜNNEPÉLYES ÁTADÁS

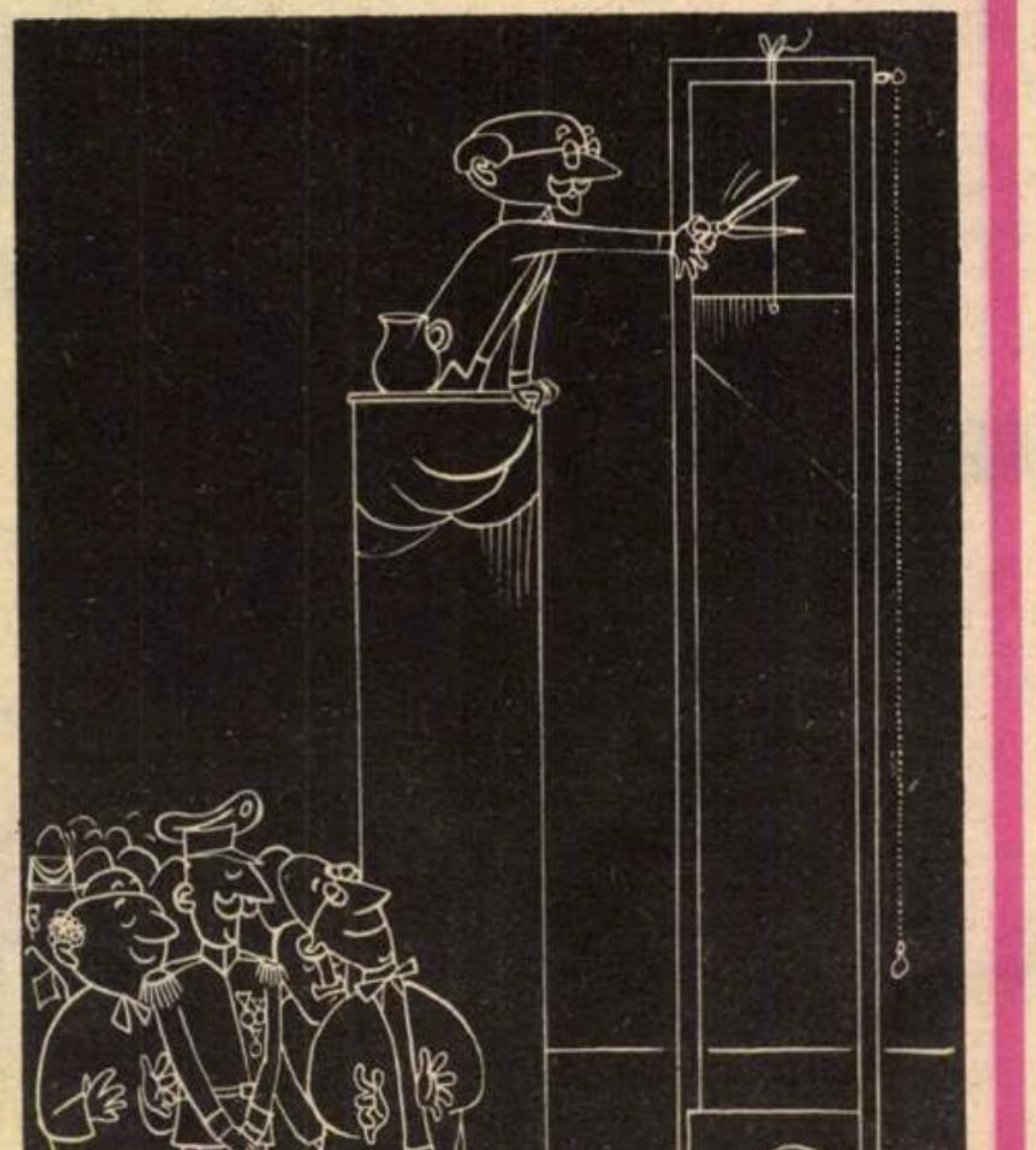

②

A rövidtávú vonatokon nincs Utasellátó. Ezt a funkciót „szívességből” néhány „önzetlen” utas látja el. Főleg a magánszeszfőzdések: házilag készült, átható illatú pálinkájukkal üzletelnek a hajnali munkásvonatokon, s egyetlen pohárkából (ki sem öblítik, hisz ugyebár „a szesz fertőtlenít!”) százakat itatnak végig.

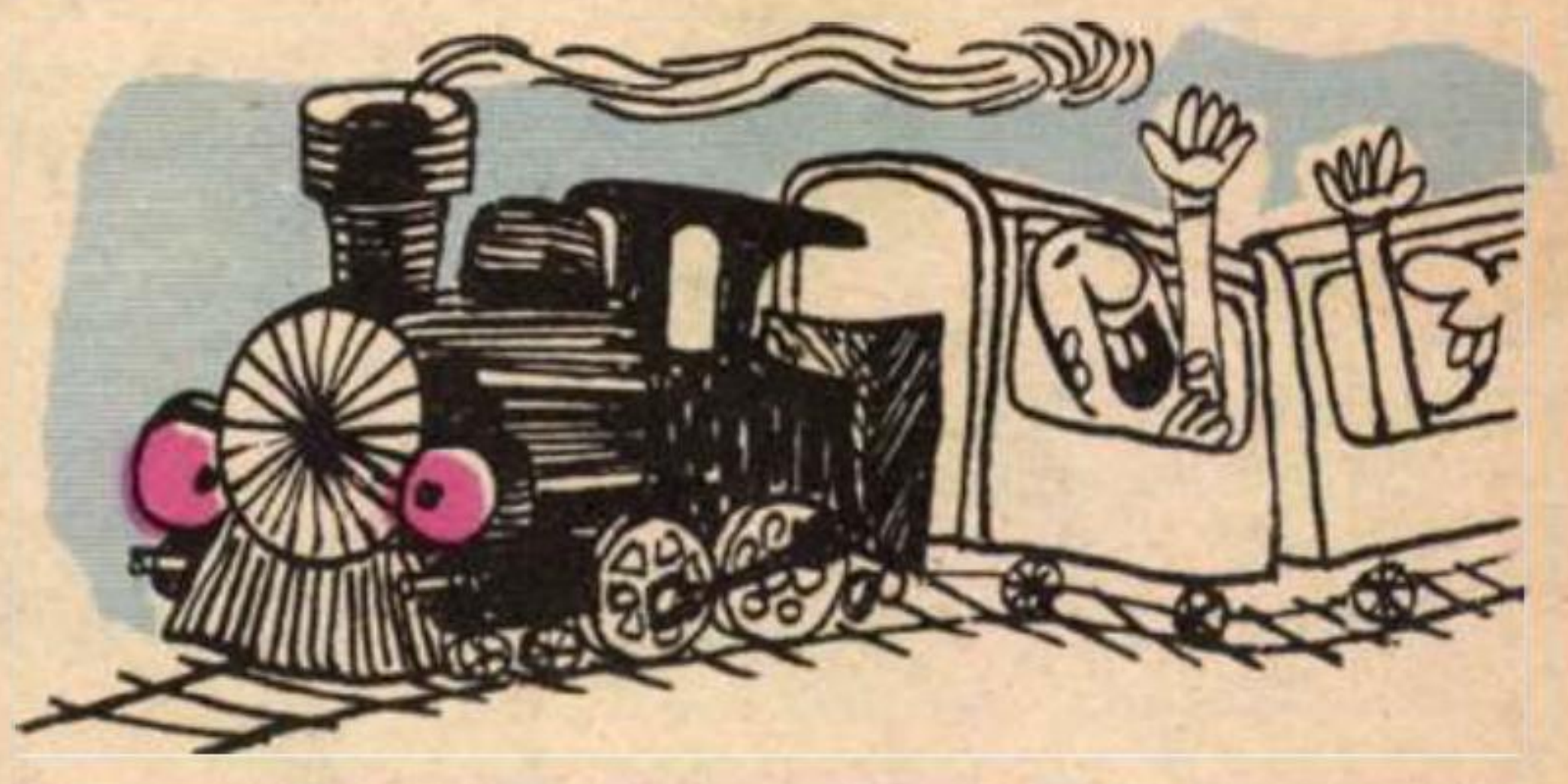

Ez az Önkéntes Utasellátó Mozgalom a közelmúltban új szolgáltatással bővült. Egészséges, magabíró emberek (nők, férfiak, vegyesen) „házalják” végig a fülkéket: „Megjöttek a külföldi töltőtollak!” felkiáltással. Három darabból álló golyóstoll készletet kínálgatnak negyven (korábban még ötven!) forintért.

Jó dolog, hogy a maszek utasellátók az utasoknak nemcsak a testi, de szellemi szükségleteit is igyekeznek kielégíteni. Azért mégsem ártana, ha az illetékesek utána néznének:

1. Honnan származnak ezek a tollak?

2. Kinek az engedélyével árusítják ilyen nagyüzemi módon?

3. Milyen „tisztes” hasznot vágnak zsebre a „derék” árusok? Azaz: mennyire tollasodnak meg az utasok megkopasztásából?

(radványi)

Kedves Ludas!

Csodálatos megye ez a Csongrád: két székhelye is van neki. Legalábbis az 1968-as kiadású Kislexikon szerint.

A Cs-betűnél ez áll:

„Csongrád megye: az Alföld D-i részén, a Tisza mindkét oldalán 4150 km² területű közigazgatási egység. Székh.-e Hódmezővásárhely . . .”

A H-betűnél úgyszintén:

„Hódmezővásárhely: jjv., Csongrád m.-ben, annak székhelye . . .”

Ezzel szemben az Sz-betűs részben ez olvasható:

„Szeged: mjv., Csongrád m. székhelye . . .”

Ezek szerint tehát 2:1 Vásárhely javára. Ám azt a csongorádi kisbíró legkisebb unokája is tudja, hogy a megye egyetlen és tényleges székhelye mégiscsak — Szeged!

K. É.
Szeged

*

A Népszabadság „Otthon”-rovatában olvastam: *„Erős, rozsdamentes acélból készül az univerzális bakelit fogónyél.”*

Acélból — bakelit? Ez bizonyára olyan, mint a fából — vaskarika!

T. F.
Ózd

*

A magyar filmgyártás államosításának huszadik évfordulója alkalmából a Nógrád megyei Moziüzemi Vállalat elhatározta: ingyenes előadáson látja vendégül azokat a fiatalokat, akik az államosítás napjaiban, 1948 augusztus 24 és 31 között, a megye területén születtek. Az erről szóló sajtóközlemény így záródott: „Tekintettel arra, hogy az elmúlt húsz év során sokan elkerültek szülőhelyükről, a vállalat felhívja az érintett időpontban születetteket, hogy új, változott címüket a meghívók kiküldése érdekében közöljék a moziüzemekkel.”

El tudom képzelni, hogy a hírt olvasva, milyen lázas igyekezettel írták meg a Budapestre, Zalaegerszegre, netán Torontóba szakadt Nógrád-fiak új címüket a moziüzemeknek! Érthető az izgatottságuk, hiszen nagy a tét: egyszer az életben ingyen mehetnek moziba — Salgótarjánban!

V. A.
Balassagyarmat

*

„Gulyás István tizenharmadszor nyerte meg az országos teniszbajnokságot, miután a döntőben Baranyi ellen győzött. Gulyás 14 évvel fiatalabb 24 éves ellenfelénél.” A hírt a Békés megyei Népújságban olvastam, és repesett a szívem az örömtől. Mégis nagy dolog az, hogy egy 10 éves kisfiú már tizenharmadszor nyeri meg az országos bajnokságot!

CS. B.
Békéscsaba

*

Olvasok egy hirdetést. Igy szól: „Veszek magnót, zsebrádiót, géppisztolyt, porcelánt.” Ha egy dallasi, memphisi, Los Angeles-i újságban olvasnám, fel sem tűnne. De a Dunántúli Naplóban olvasom, s itt kissé újszerű, meglepő.

Hosszan tűnődöm: vajon mire kellhet a hirdetőnek az a — zsebrádió?!

Gy. L.
Pécs

*

A Magyar Nemzet augusztus 25-i száma hosszú cikkben foglalkozik az újfajta, úgynevezett Larsen—Nielsen módszerrel épült házakkal, a lakások belső kiképzésével.

„Tetszik az asszonyoknak — olvasom a tudósításban — hogy a nagyobbik lakásban kamra is van és külön építették a W. C-t.”

Legjobb tudomásom szerint a régi módszerek alapján készült lakásokban sem volt gyakori a két fent említett helyiség egybeépítése.

B. S.
Budapest

TALÁLAT ÉS GELLER

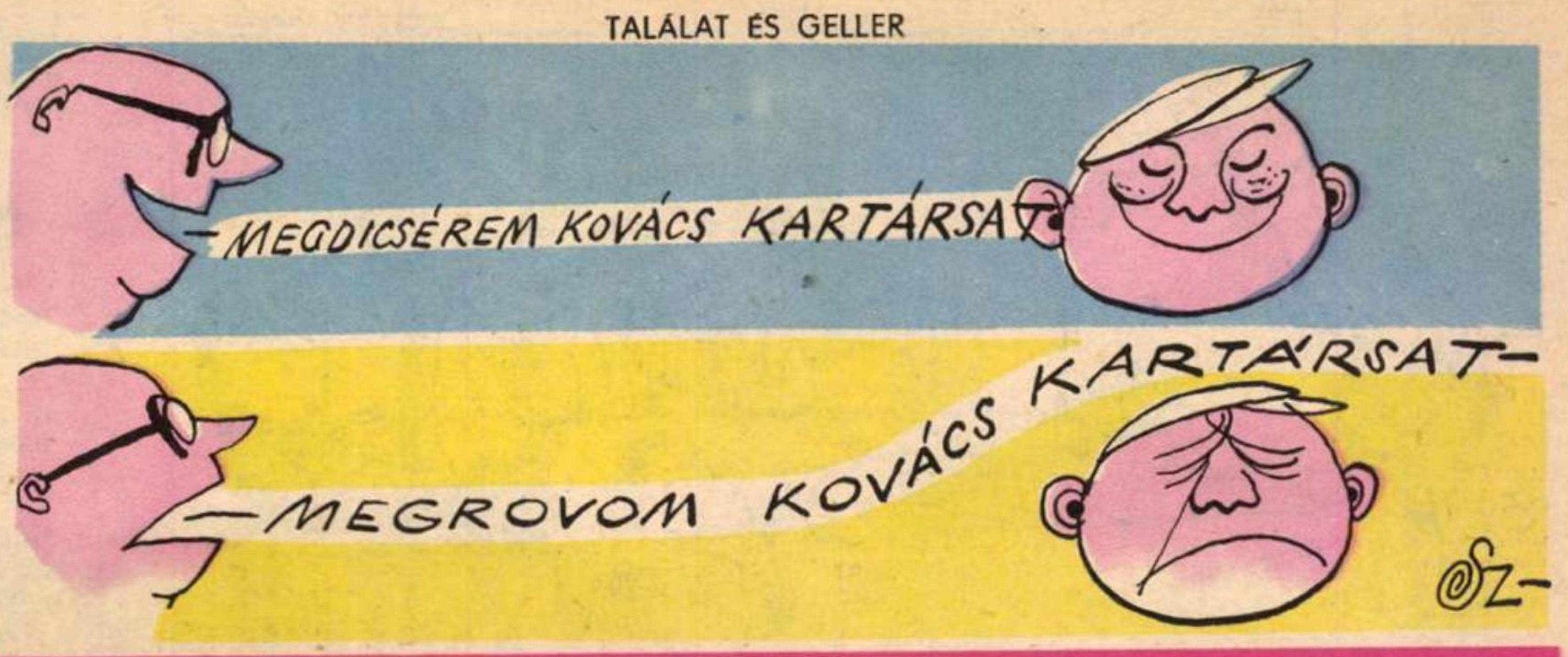

KÉNYSZERKÉPZET

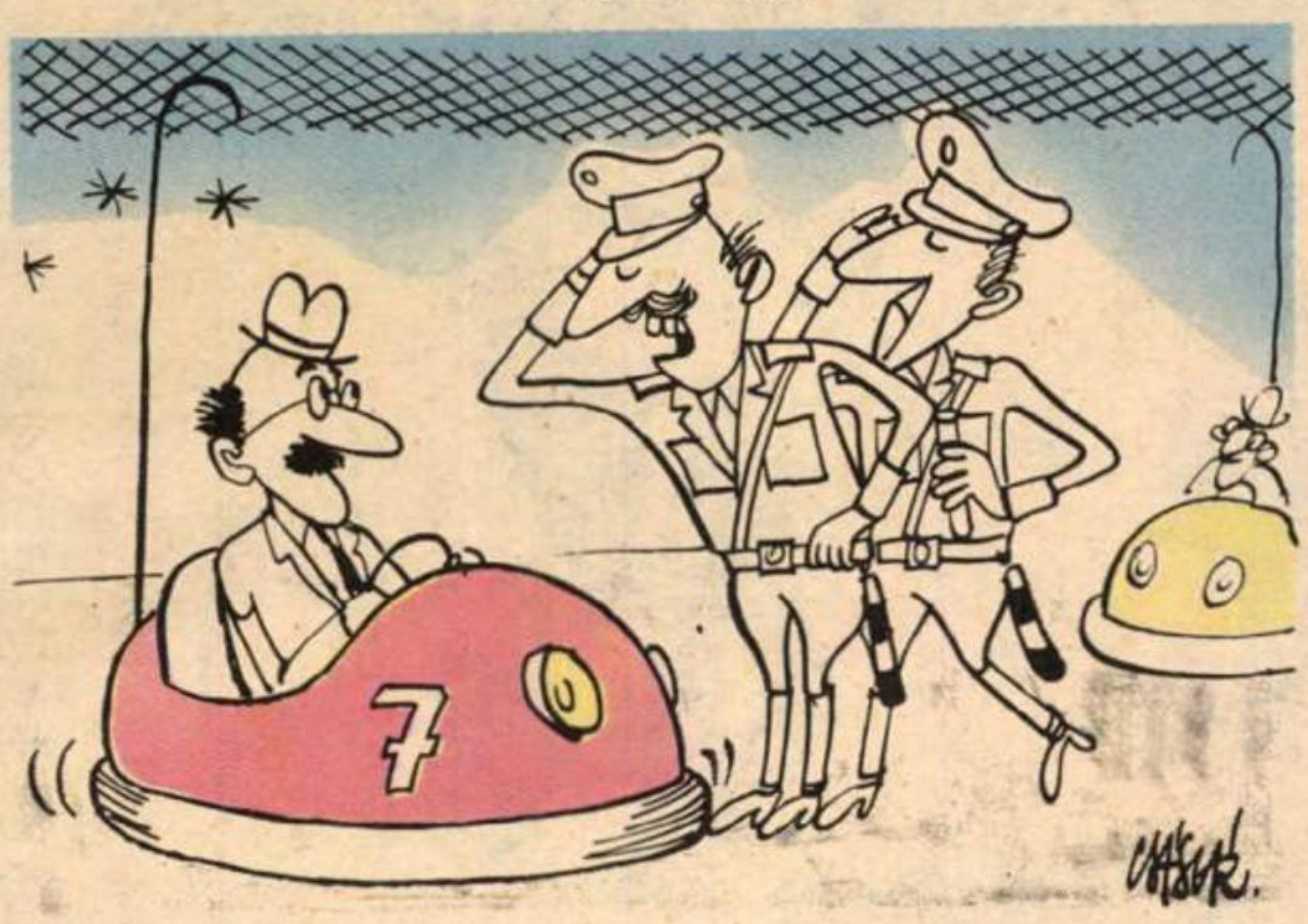

— Jó napot! Alkoholszondás vizsgálat!

Hol kezdődött?

Zsúfolt autóbusz. Apa és fia egymás mellett ül. Az apa — ötven év körüli elhízott férfi, az ablak mellett, a tíz-tizenkét éves karcsú fiúcska a külső szélen.

A busz megáll. Többen felszállnak. A tömeg egy idősebb hölgyet a fiúcska mellé sodor. A fiúcska udvariasan feláll, hogy a helyét átadja. Az apa rászól:

— Ne ugrálj!

A következő állomáson újabb emberáradat. A fiúcska megint át akarja adni a helyét. Az apa visszanyomja ülésére:

— Mondtam már, hogy ne ugrálj.

A jelenet még néhányszor megismétlődik. Az ősz nénik karéjban állnak a fiúcska körül. A busz lassít, az apa int a fiának, átfurakodnak a tömegen. Az ajtóban egy hosszú hajú fiatalember nem tér ki elég gyorsan az apa elől:

— Udvariasságra nem tanították, fiatalember? — kérdi s még hozzá morogja a szokásos megrovást: — ezek a mai fiatalok!

(Én se hinném, ha nem magam hallom.)

Kolozsvári Grandpierre Emil

GICCSBÍRÁK

A két csókolózó
galamb
giccs.
Ezt értem.
A milói Vénusz
nem giccs.
Ezt is értem.
Ám azokról,
amik
e kettő közt vannak,
dönteni,
hogy giccsek-e
ki ad hatalmat?
Milyen kinevezett
szervnek,
hivatalnak
van joga kimondani:
ez giccs,
ez meg nem
(esetleg
a többség véleménye
ellen)?
Valahányszor
giccsről esik szó,
ezt kérdem.
De választ
még nem kaptam.
Tehát nem értem.

– – –

Fehéren villog
sok giccsbíró
tógája
alul meg
kilóg
a konkurrens lólába.

Radó György

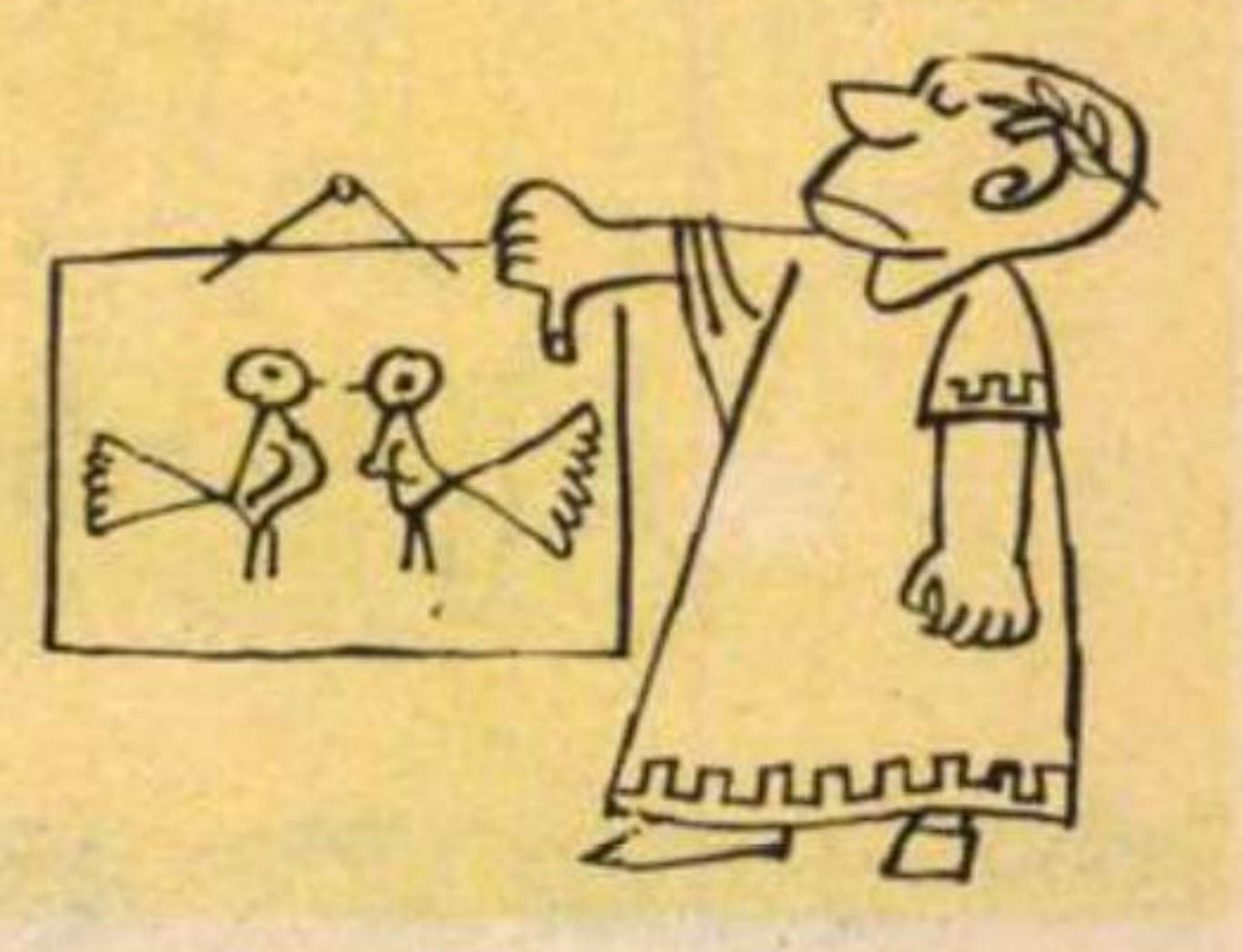

ELLENŐRZÉS

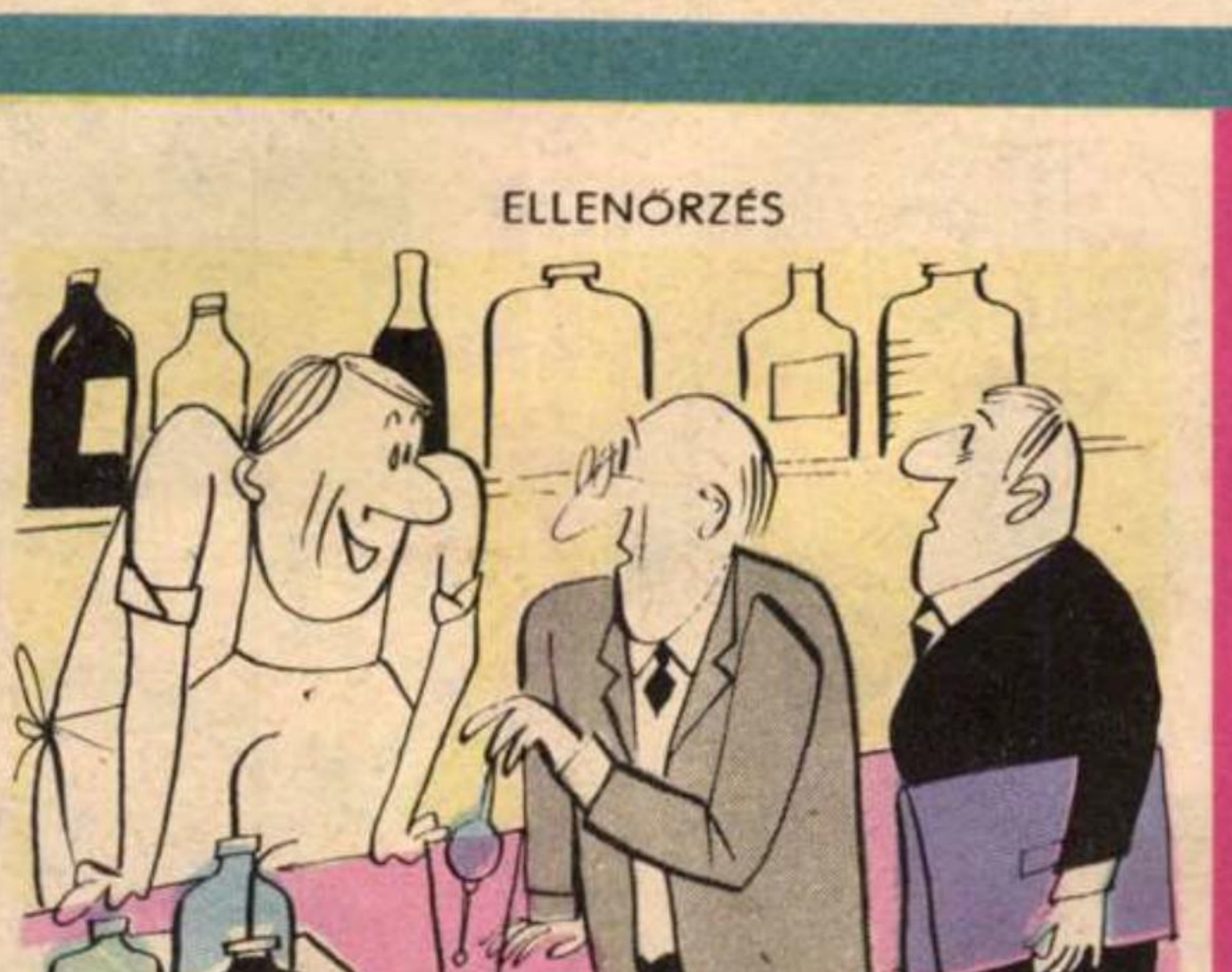

— Maguk felvizezték a bort!
— Ez igaz! De nézzen körül, találnak-e nálunk garázda részegeket!?

SZÉP TERMÉS

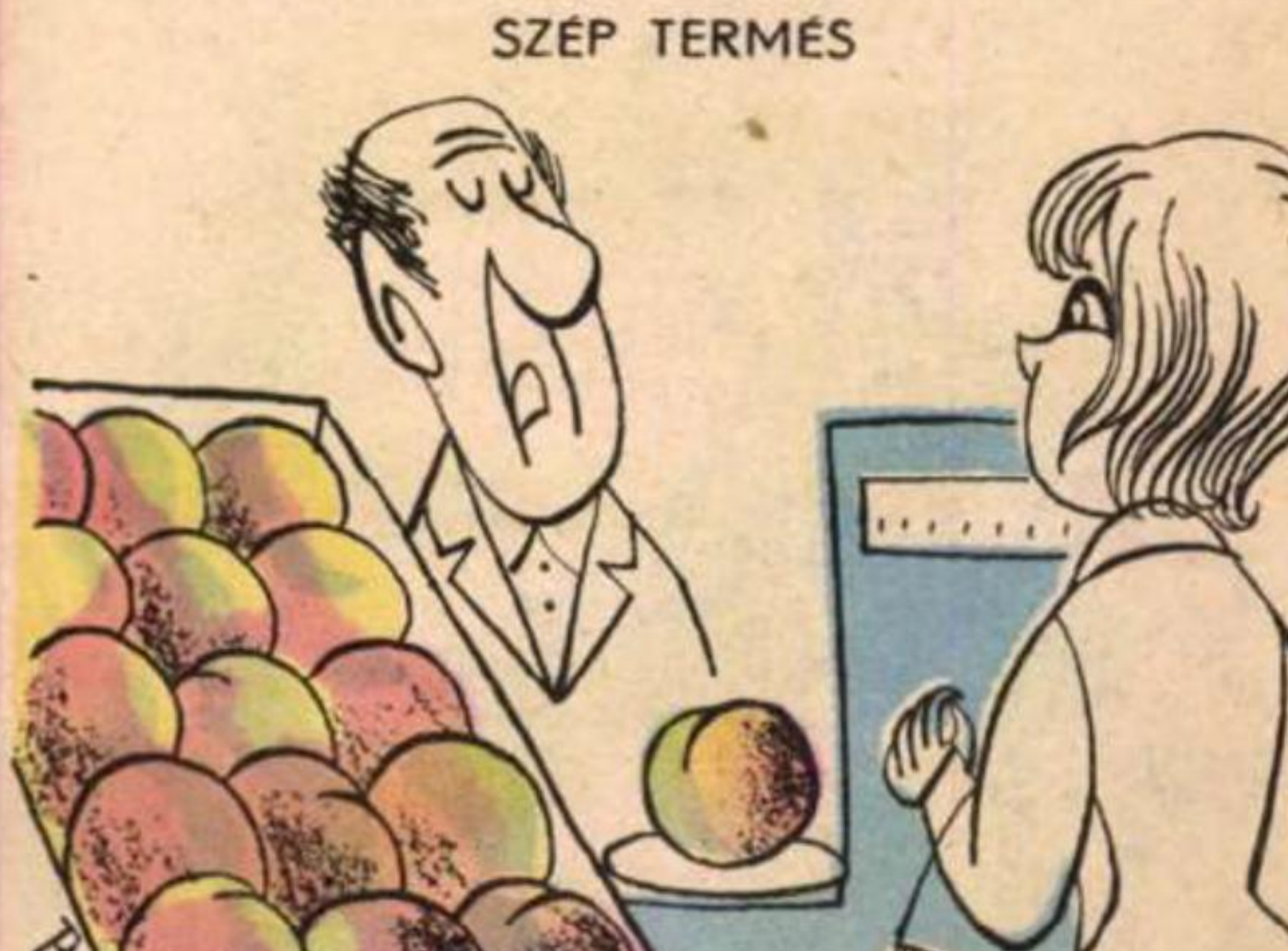

— Kérek fél kiló őszibarackot.
— Lehet tíz dekával több, vagy vágjak le belőle?

JUBILEUM

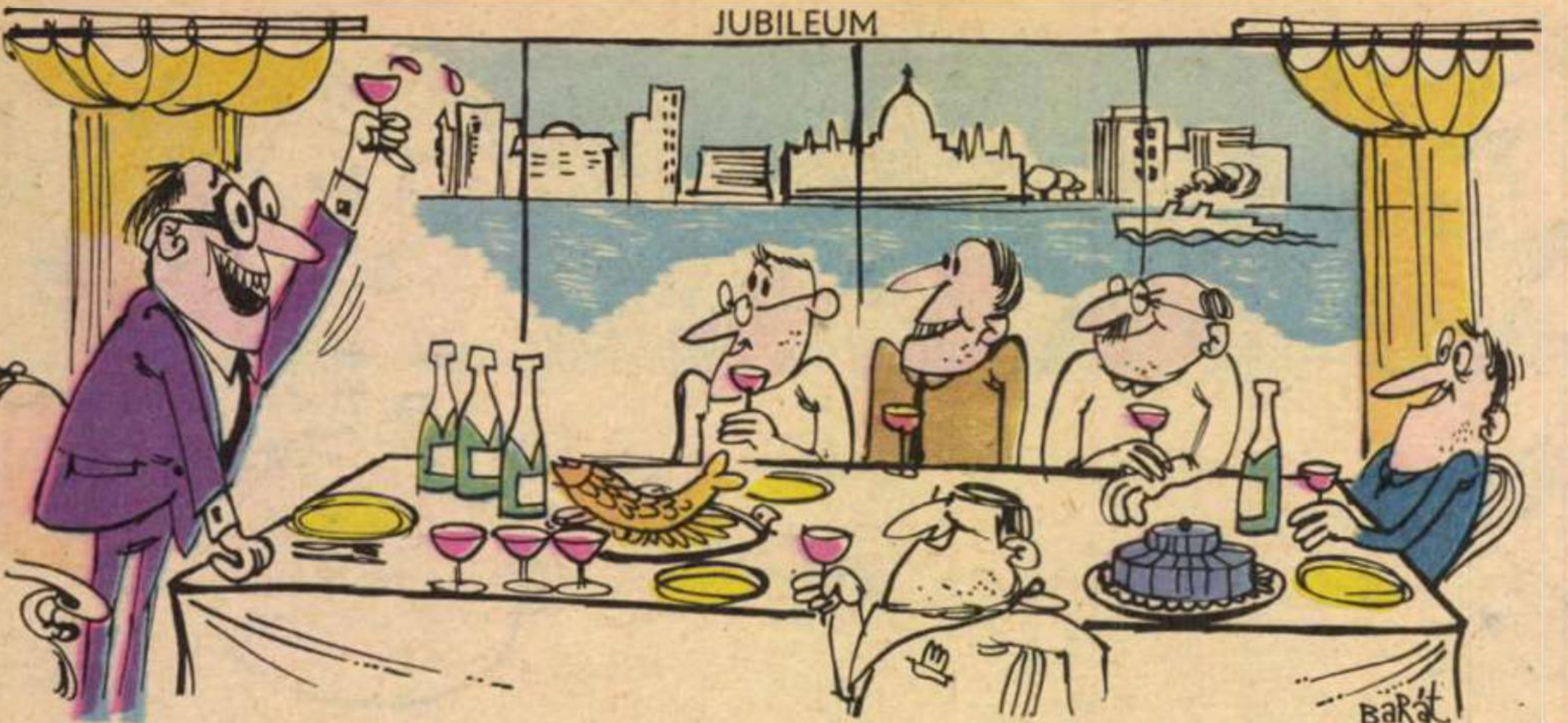

– Kartársak, minden jót kívánok abból az alkalomból, hogy éppen tíz esztendeje telepítették ki a vállalatunkat Budapestről és még mindig itt vagyunk...

A GICCS-ADÓ BEVEZETÉSE UTÁN

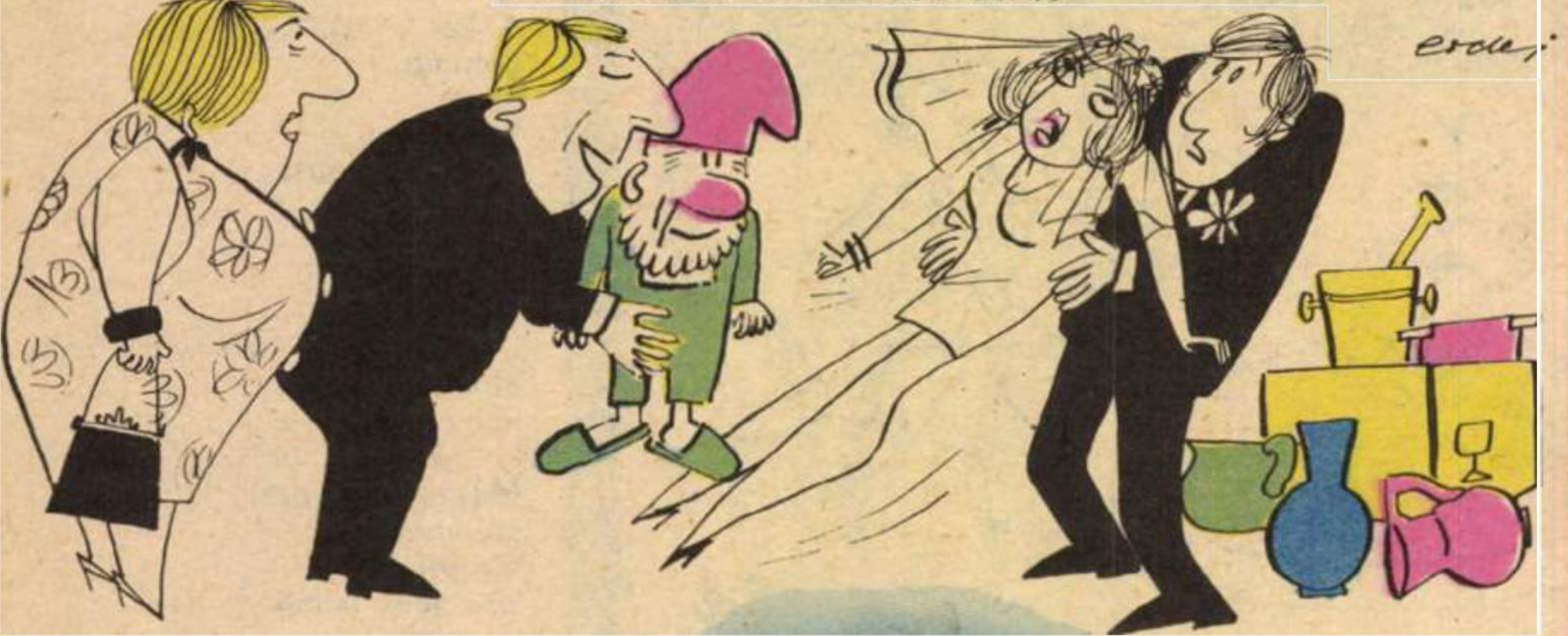

– Ne mondjátok, hogy sajnáltuk a pénzt!

ANTI-GALERI

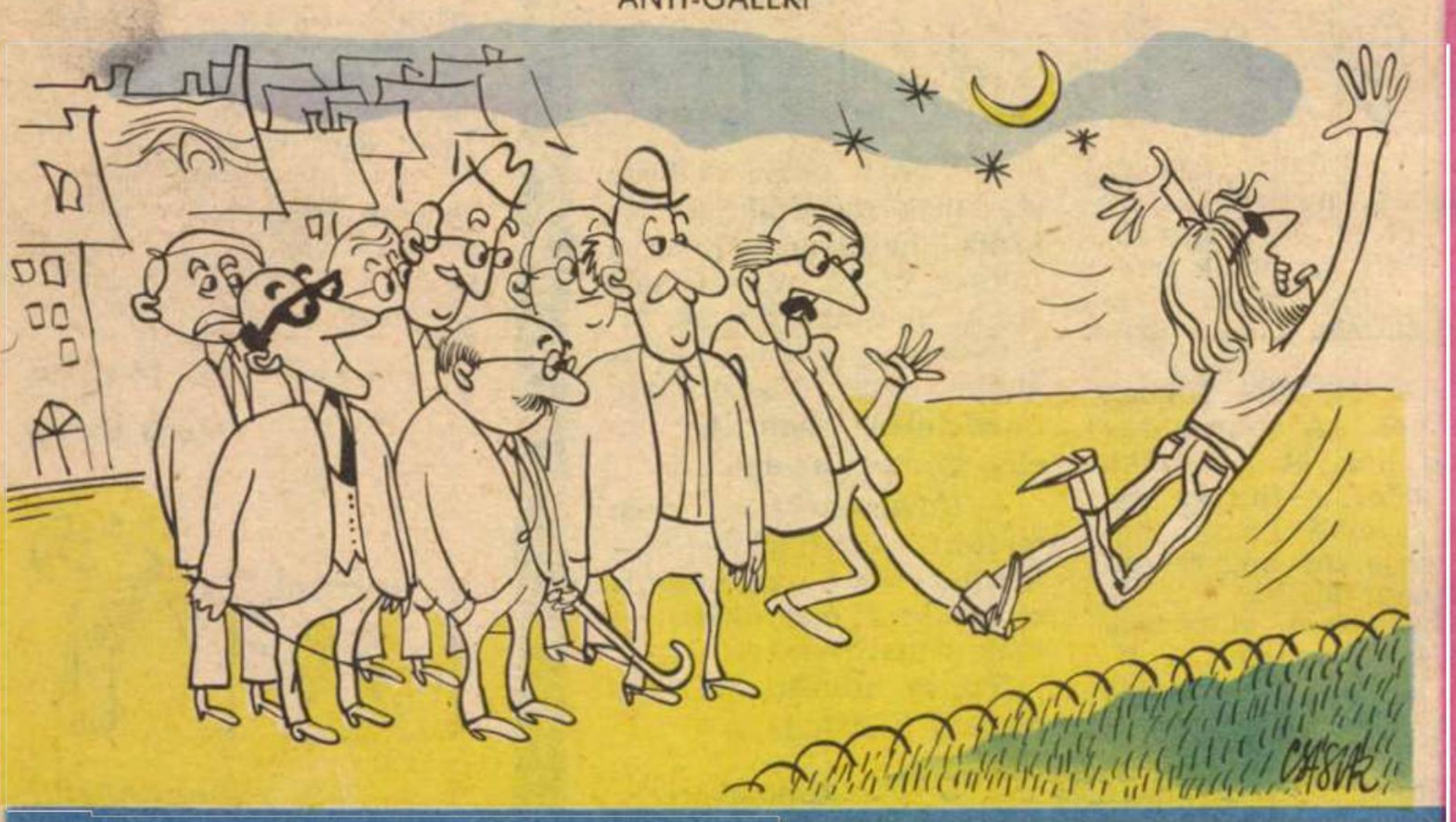

ZSEB·DIAGNOSZTIKA

A HIÚ-KÓR

Közismert tény ma már, hogy a baktériumok számos fajtája és bizonyos, meghatározott mennyisége nélkülözhetetlen a szervezet számára. Ezek közé tartoznak a hiúság-baktériumok is. Kóros állapotról tehát csak akkor beszélhetünk, ha nevezett baktériumok túlságosan elszaporodnak és megbontják a szervezet egyensúlyát.

A felszaporodott baktériumok az ívjáratokban telepednek meg. Az ívjáratok a belső fül alkotórészei, így érthető, hogy a paciensben mindenekelőtt hallás-vágyak támadnak: embertársaik szájából szüntelen dicshimnuszt akarnak hallani. Sőt! Elvárnák, hogy a dicsérő személy ugyanúgy nyilatkozzék róluk a hátuk mögött, mint szemtől szembe! Ez utóbbi világosan megmutatja a kór infantilis, ősnaivitásokba visszahajló jellegét.

Az ívjáratok veszélyeztetettsége miatt egyensúlyzavarok keletkeznek. A környezet ezt hamar felismeri, s a beteget *szédültnek* nevezi. Ilyenkor mégcsak enyhe önveszélyességről beszélhetünk. Szerencsére csupán a betegség legvégső stádiumában — s viszonylag ritkán fejlődik ki közveszélyes állapot, amikor is a beteg Napóleonnak deklarálja magát.

A harmónia-zavarokkal van összefüggésben, hogy a paciens elveszíti magasság- és súlyérzékét. Egyesek sokkal nagyobbnak, mások sokkal kisebbnek érzik magukat, mint amilyenek a valóságban. Ez mozgó, változékony — gyakori, hogy ugyanaz a személy belsejében hol nagyítja, hol kicsinyíti önmagát. Azt viszont egyöntetű következetességgel és mindenkor megköveteli, hogy nagynak *nézzék*.

A hiú-kór leküzdését sajnálatosan megnehezíti az a negatívum, hogy nem folytathatunk állatkísérleteket. Ugyanis sem a fehér egér, sem a tengeri nyúl nem produkál hiúságot. Ezért — ismét kénytelenségből — mindjárt az első radikálisabb gyógyítási kísérleteket emberen hajtották végre. Kipusztították néhány kísérleti alany teljes hiúság-baktérium-flóráját. A beavatkozást követő napokban nevezettek igen speciális módon változtak meg. Olyan — mondhatni: különc — egyénekké lettek, akik nincsenek elfoglalva saját-magukkal! Ez még nem adott súlyosabb aggodalomra okot. A későbbiekben viszont kiderült: a kísérleti alanyok elveszítették minden becsvágyukat. Rendkívül vidámmá, gondtalanná változtak, de sohatöbbé — sem közéleti —, sem magánvonatkozásban — nem akartak elérni semmi különöset. Karneválnak, illetve: fáklyásmenetnek, illetve: komédiának nézték a világot, amelyben az az ő feladatuk, hogy szórakozzanak. Kiviláglott, hogy a hiúság-baktérium-flóra elpusztítása pótolhatatlan hajtó-, lendítő erőtől fosztja meg a homo sapienst.

Noha általában kerülendő a pusztán tüneti kezelés, a hiú-kór esetében mégis ez vezet a legbiztosabb terápiás sikerre. Melyhez tudni kell a következőt: az ívjáratokban, mint hiúsági gócban elszaporodott baktériumok a beteg agyában áttételes, másodlagos hiúsági gócokat hoznak létre. Vagyis oly központokat, amelyekből szertesugárzik, hogy ki mire hiú elsősorban. Nos, a tüneti kezelés értelmében a megfelelően kiképzett paciensnek bedörzsölik, azaz: megkenegetik egymás másodlagos hiúsági gócait. Ha ezt több alkalommal végzik, a kúra kitűnő közérzetet eredményez.

László Anna

GYEREKKORI BARÁTNŐK

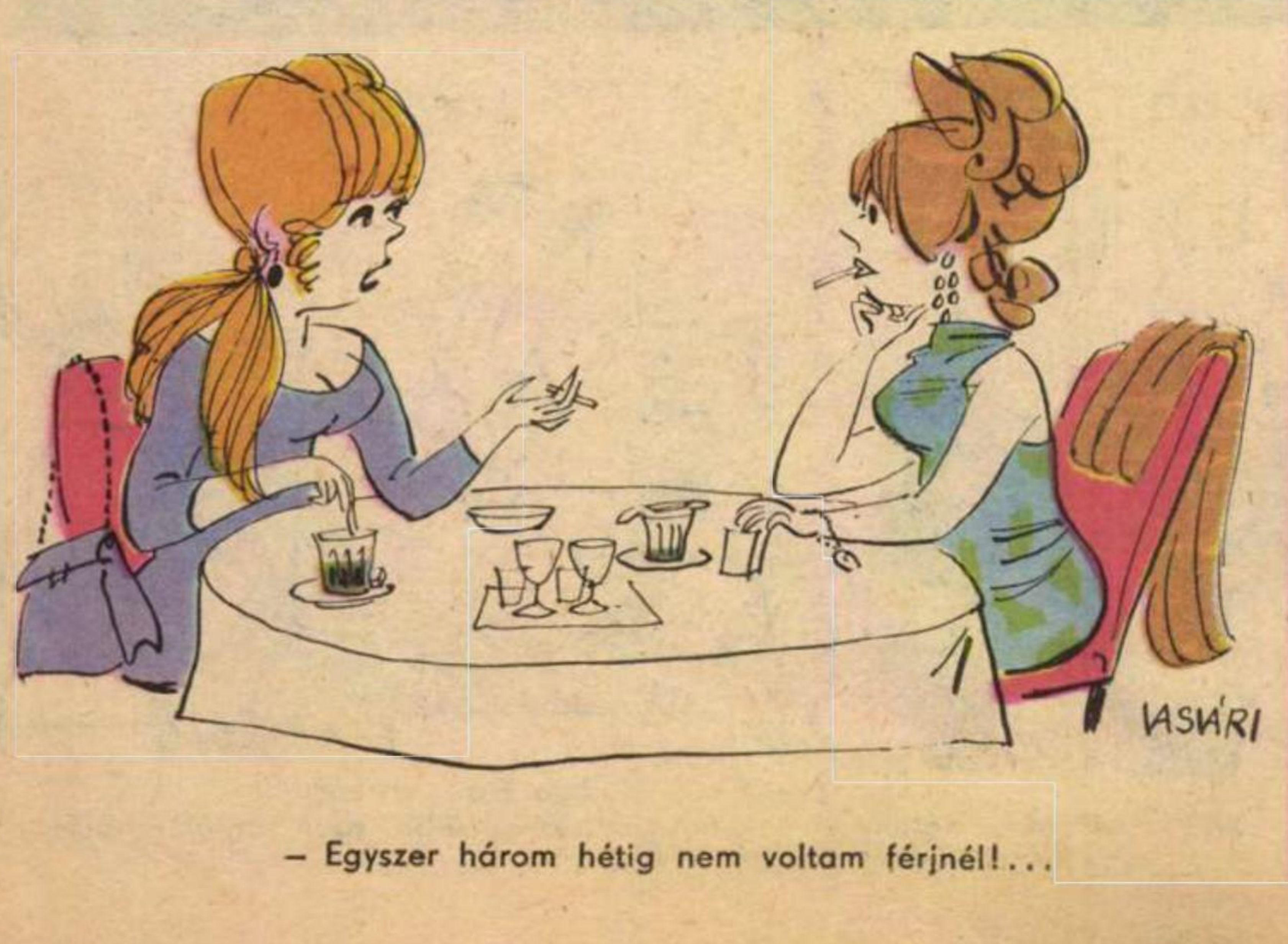

– Egyszer három hétig nem voltam férjnél!...

MEGBÁNTOTT MENYECSKE

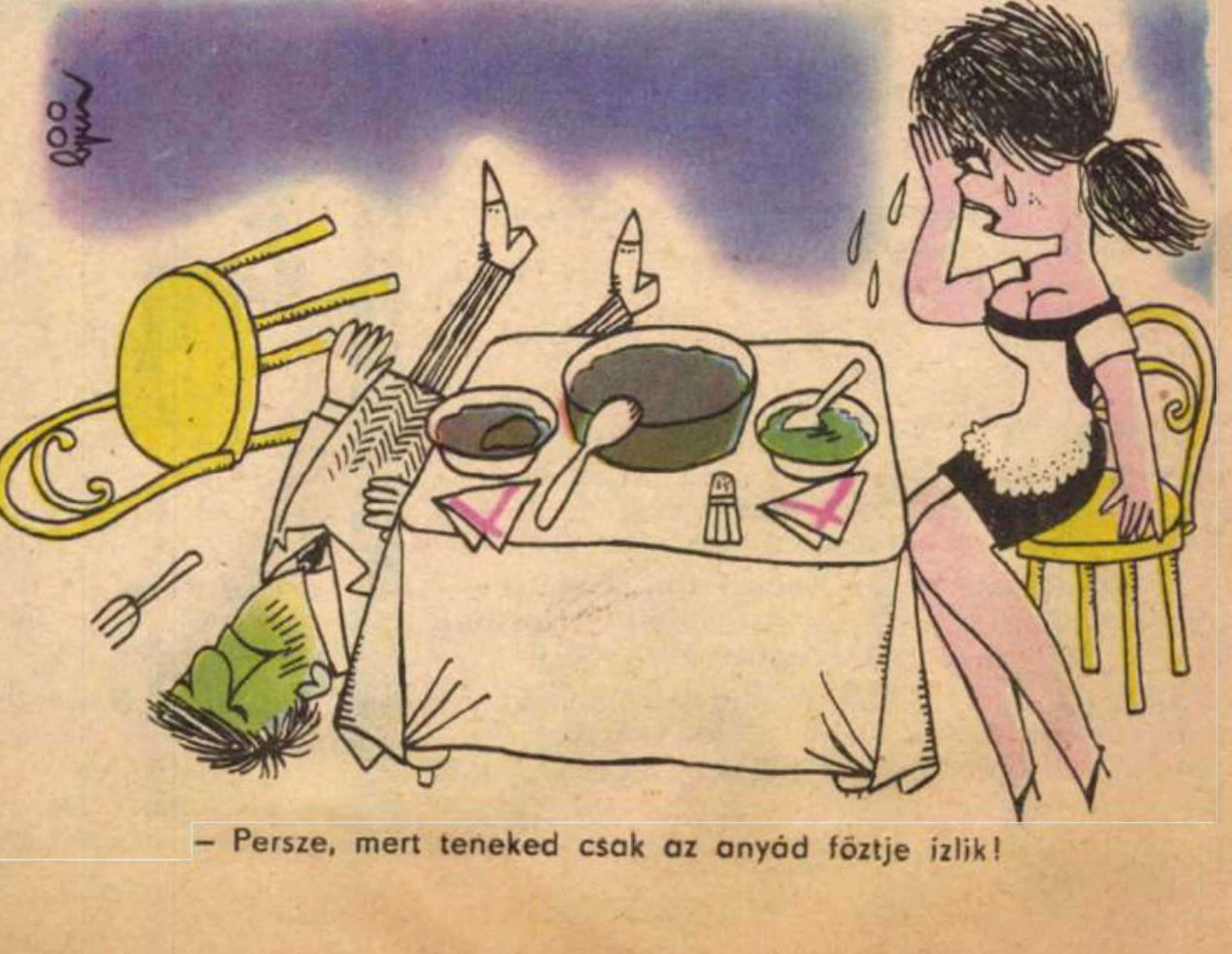

– Persze, mert teneked csak az anyád főztje ízlik!

ELKÉNYEZTETETT GYERMEK

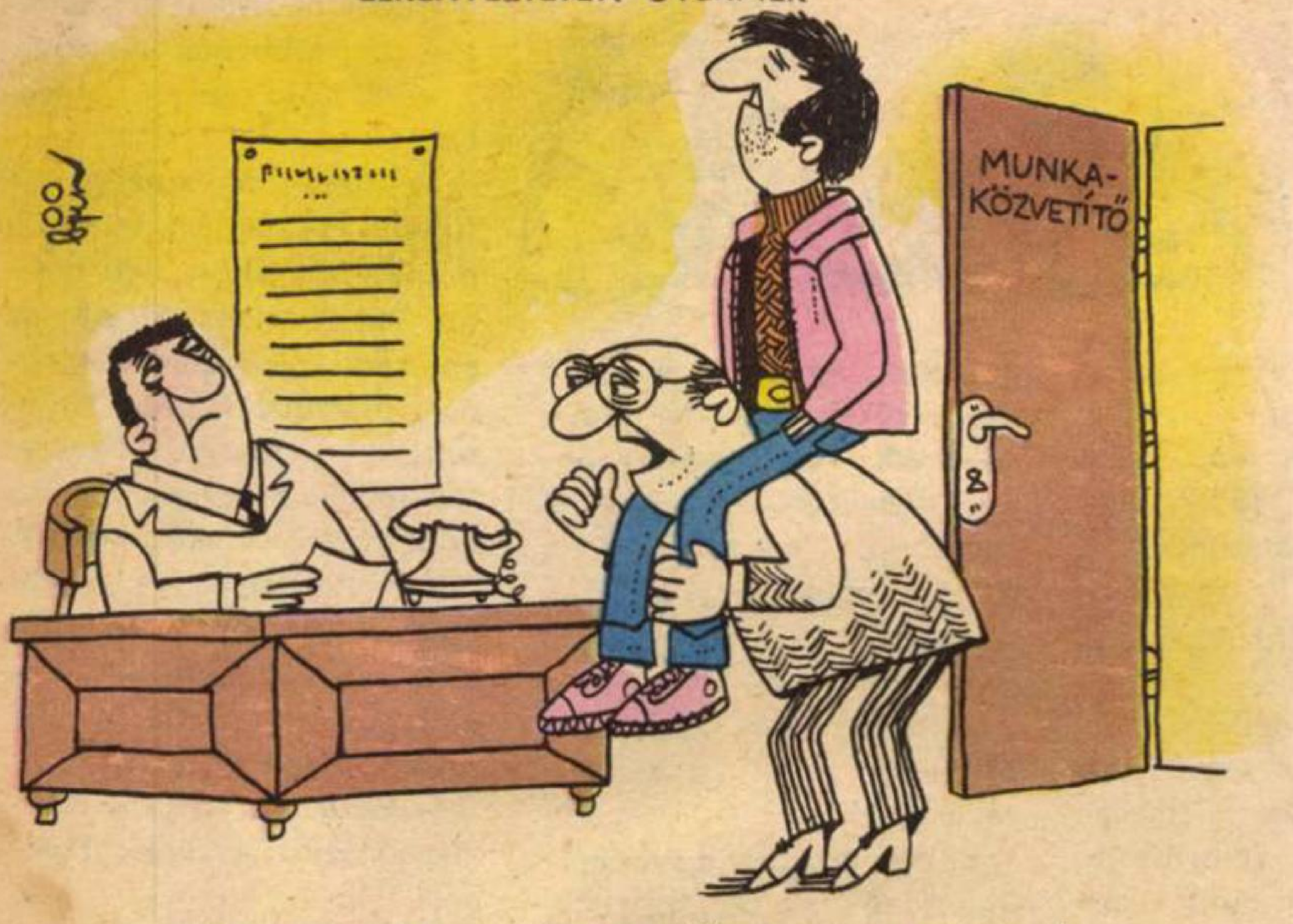
MUNKA-
KÖZVETÍTŐ
8

– Volna valamilyen különleges állásuk a fiam számára?

MEGHÍVOTT SZAKEMBER

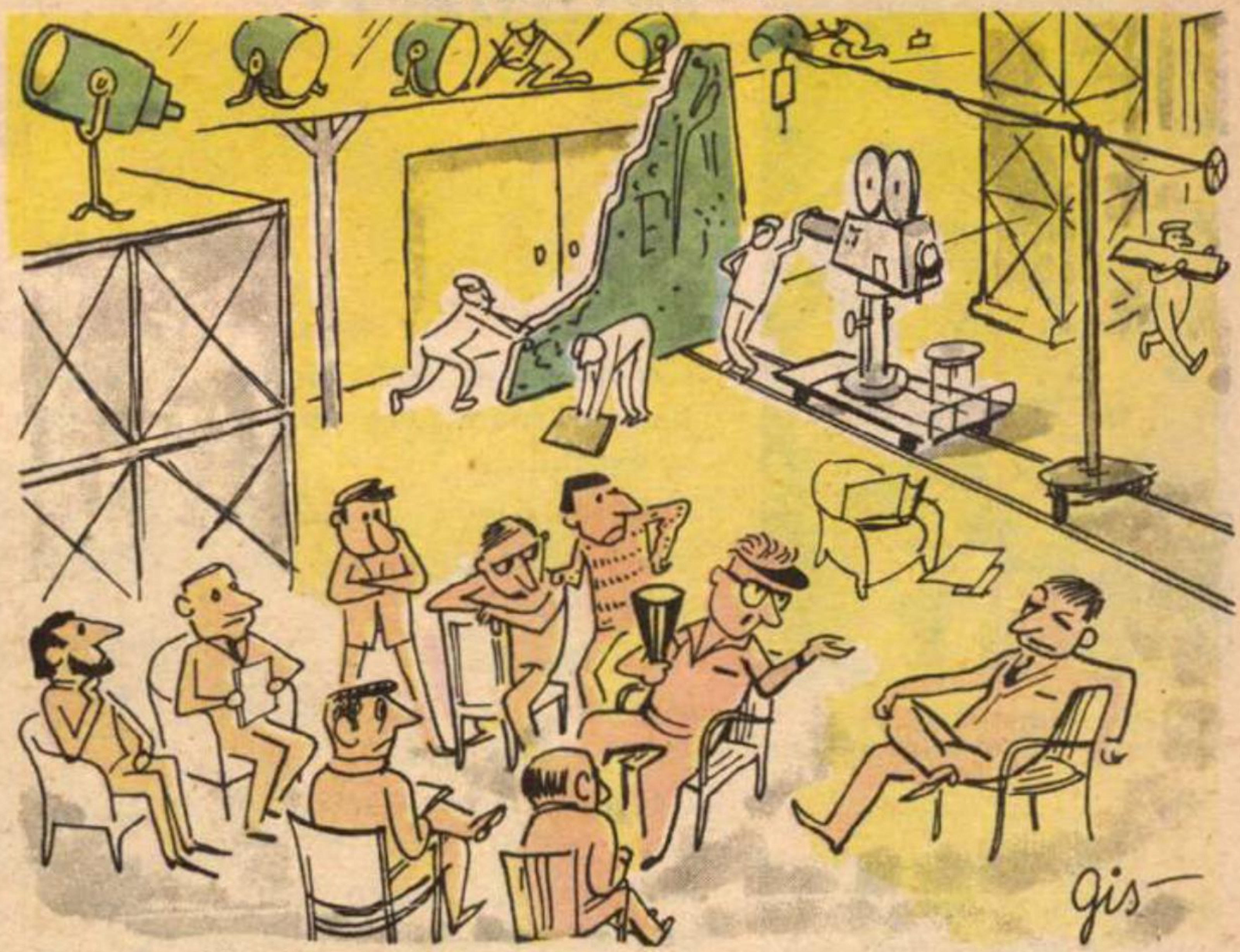

– Mondja, jegyüzér úr, milyen filmet kellene csinálni?

KISKIRÁLYOK

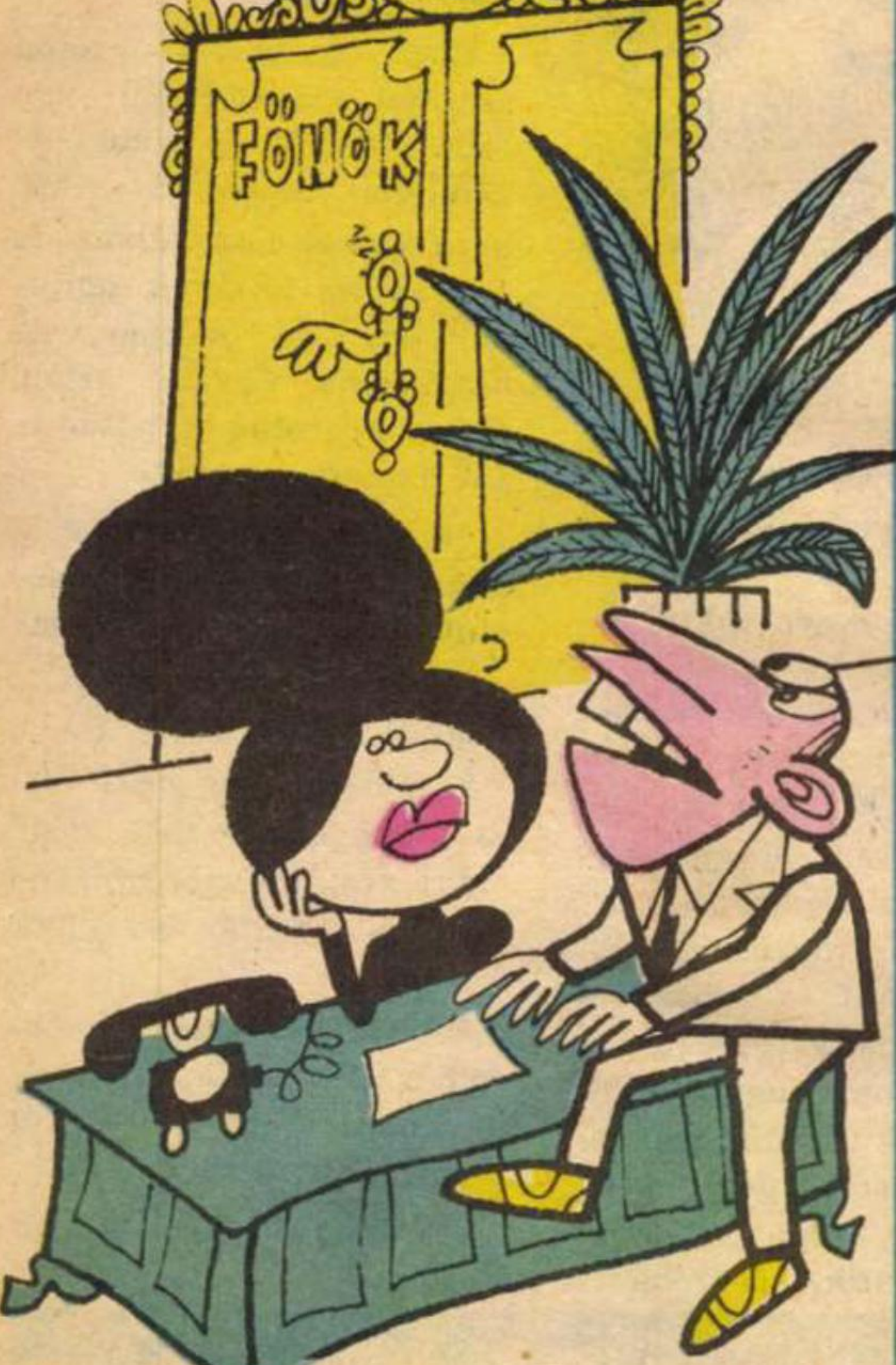

–Mondja, Madame Pompadour, bent van a Lajos!

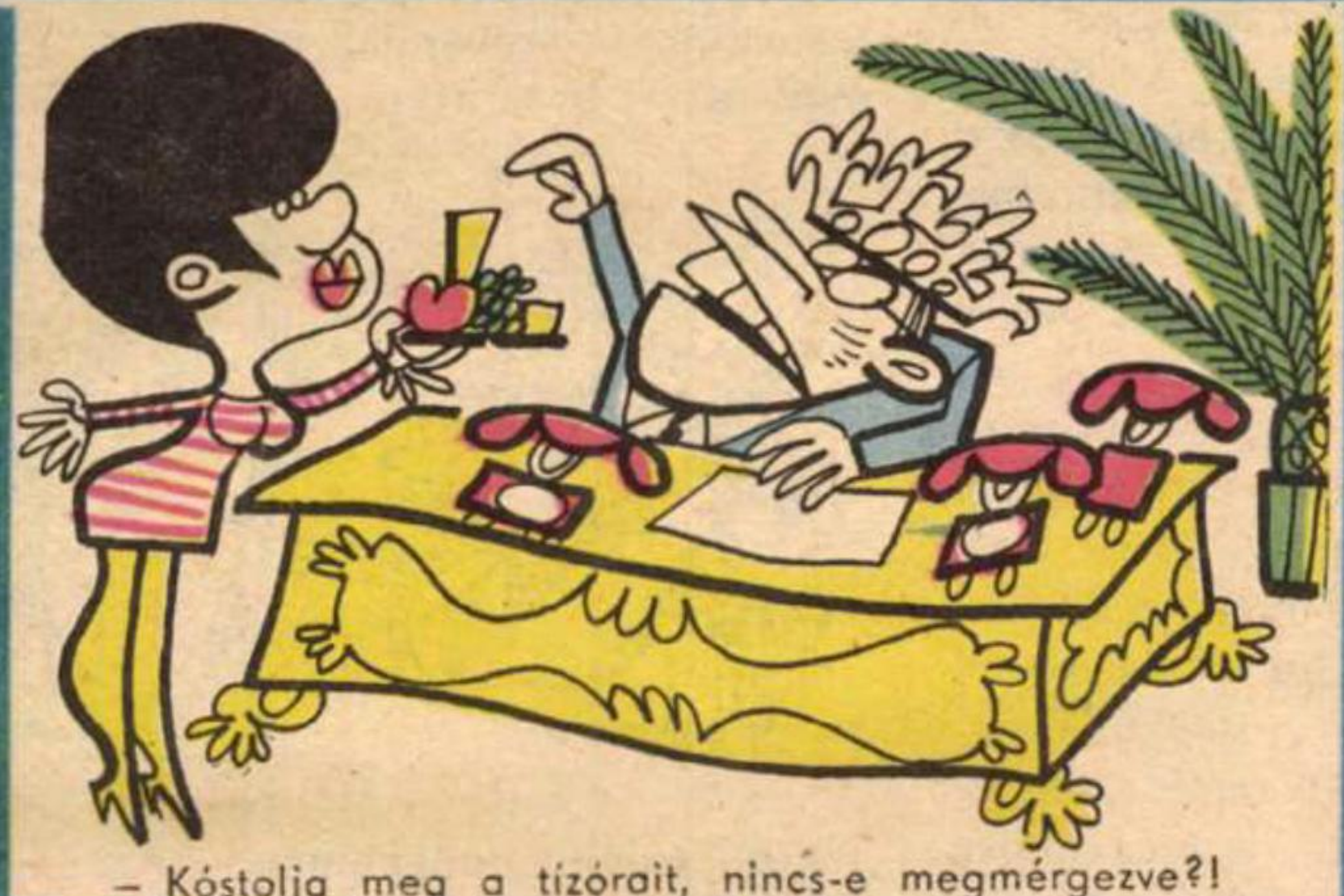

– Kóstolja meg a tízórait, nincs-e megmérgezve?!

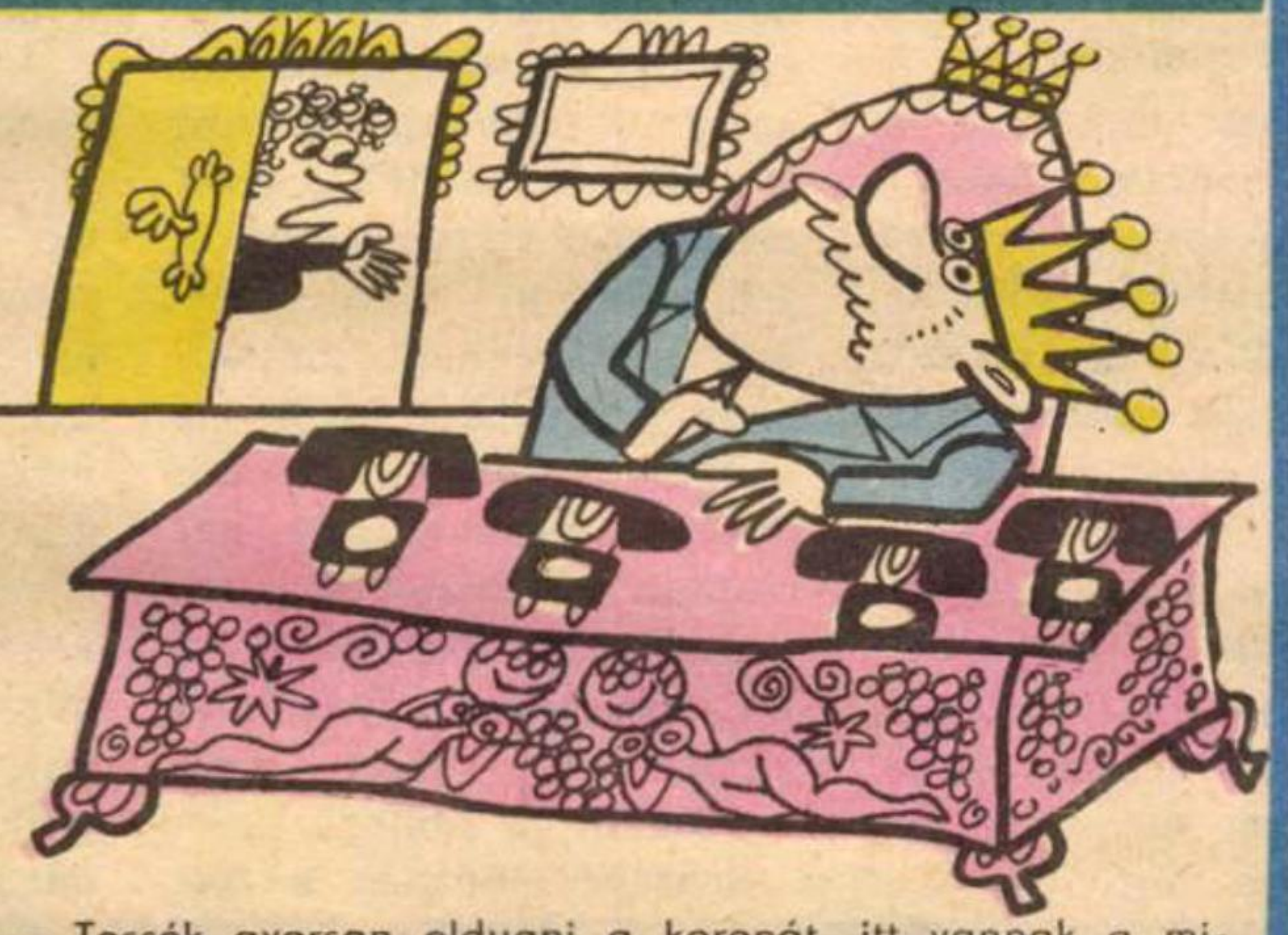

– Tessék gyorsan eldugni a koronát, itt vannak a minisztériumból!

FRISS KÉP A TARLATON

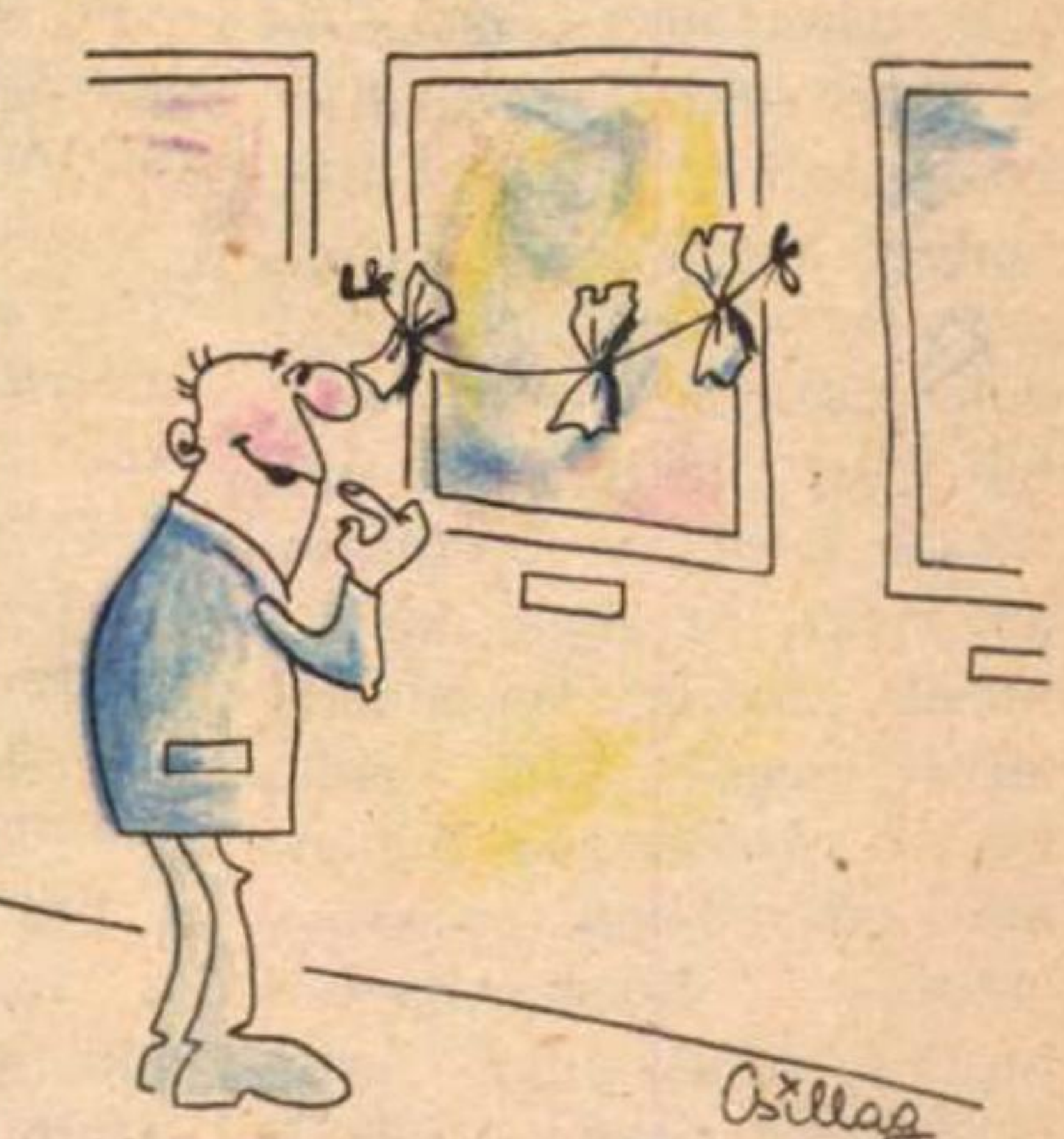

KRITIKA

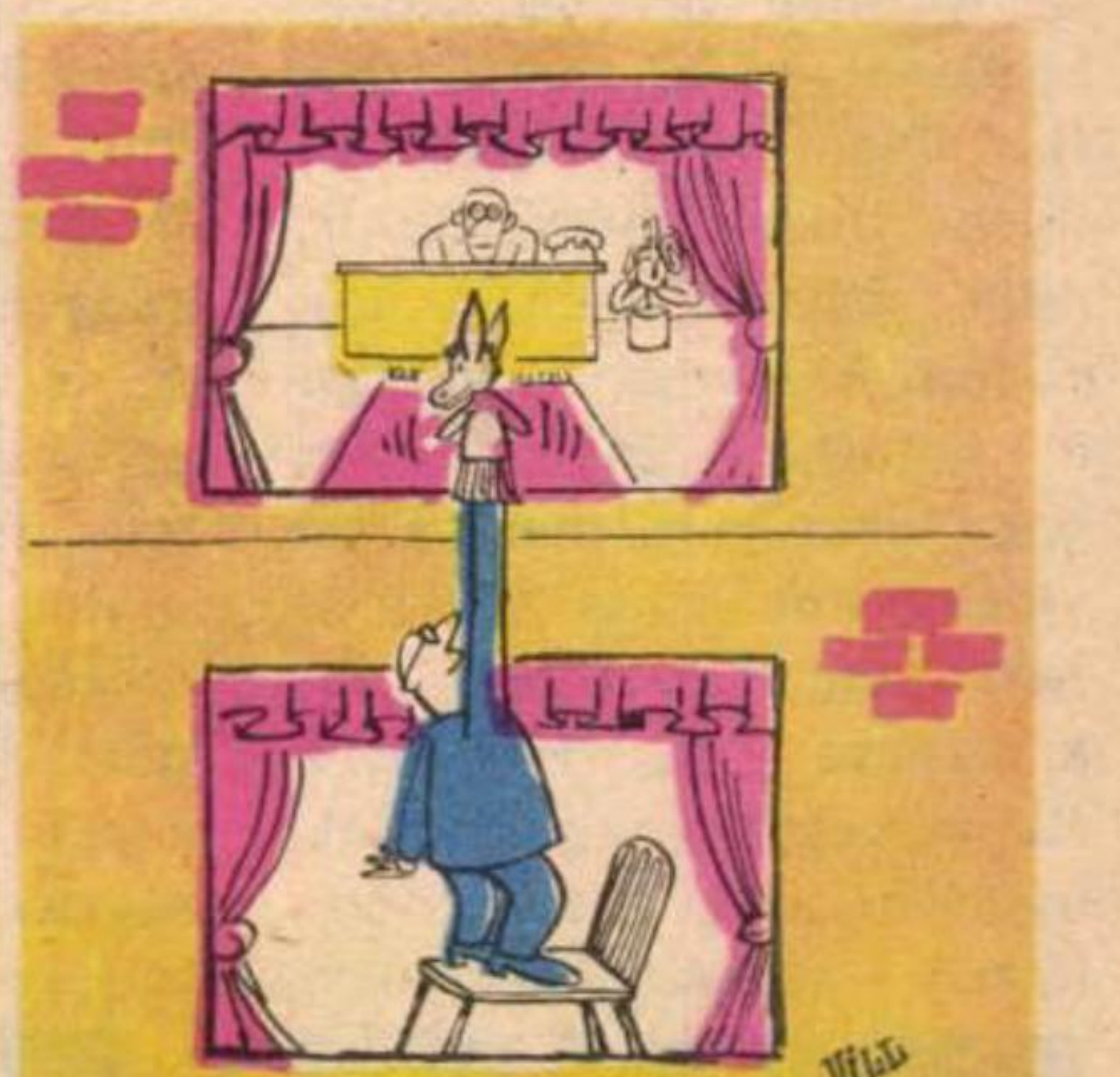

ELŐZÉKENY BAKTER

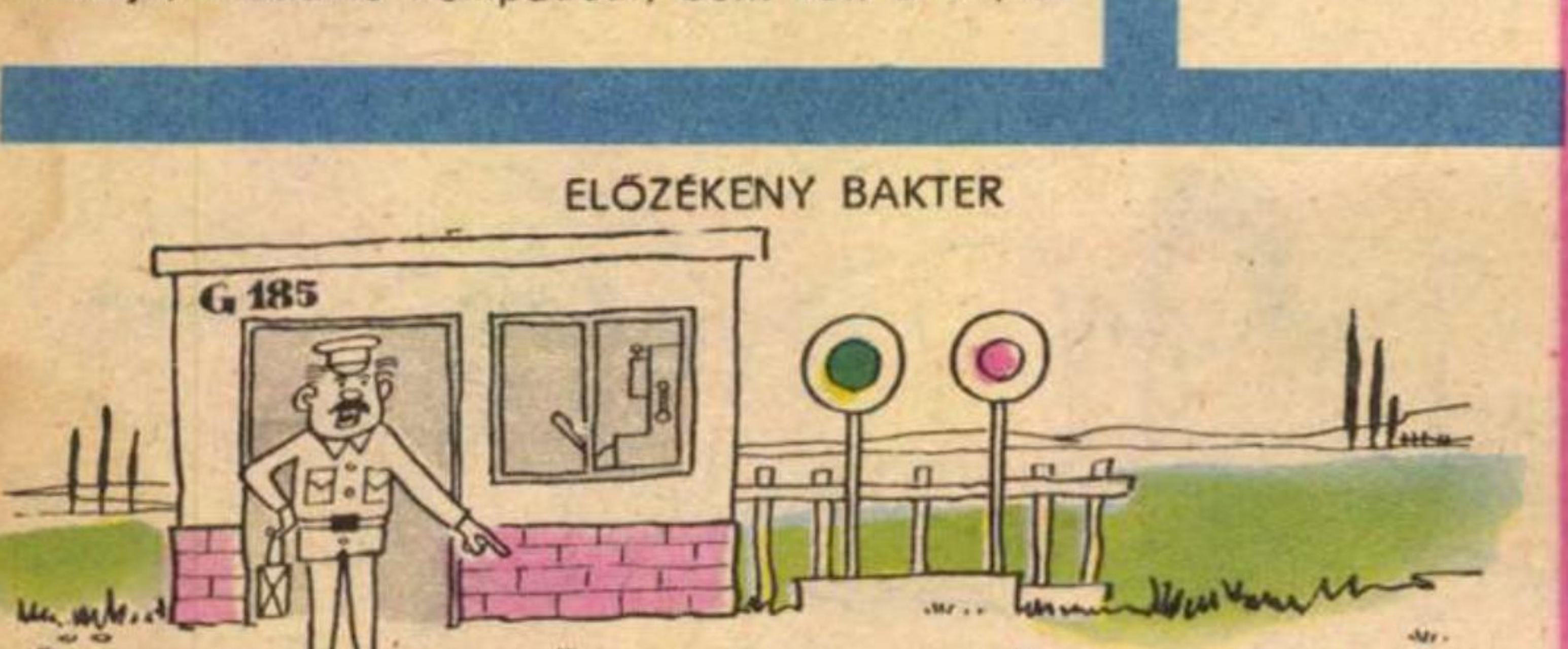
G 185
Schwott

– Feküdjek át az egyes vágányra, ott húsz perccel korábban gyors vonat halad át!...

HÉTKÖZNAPI BAJNOKI FORDULÓ

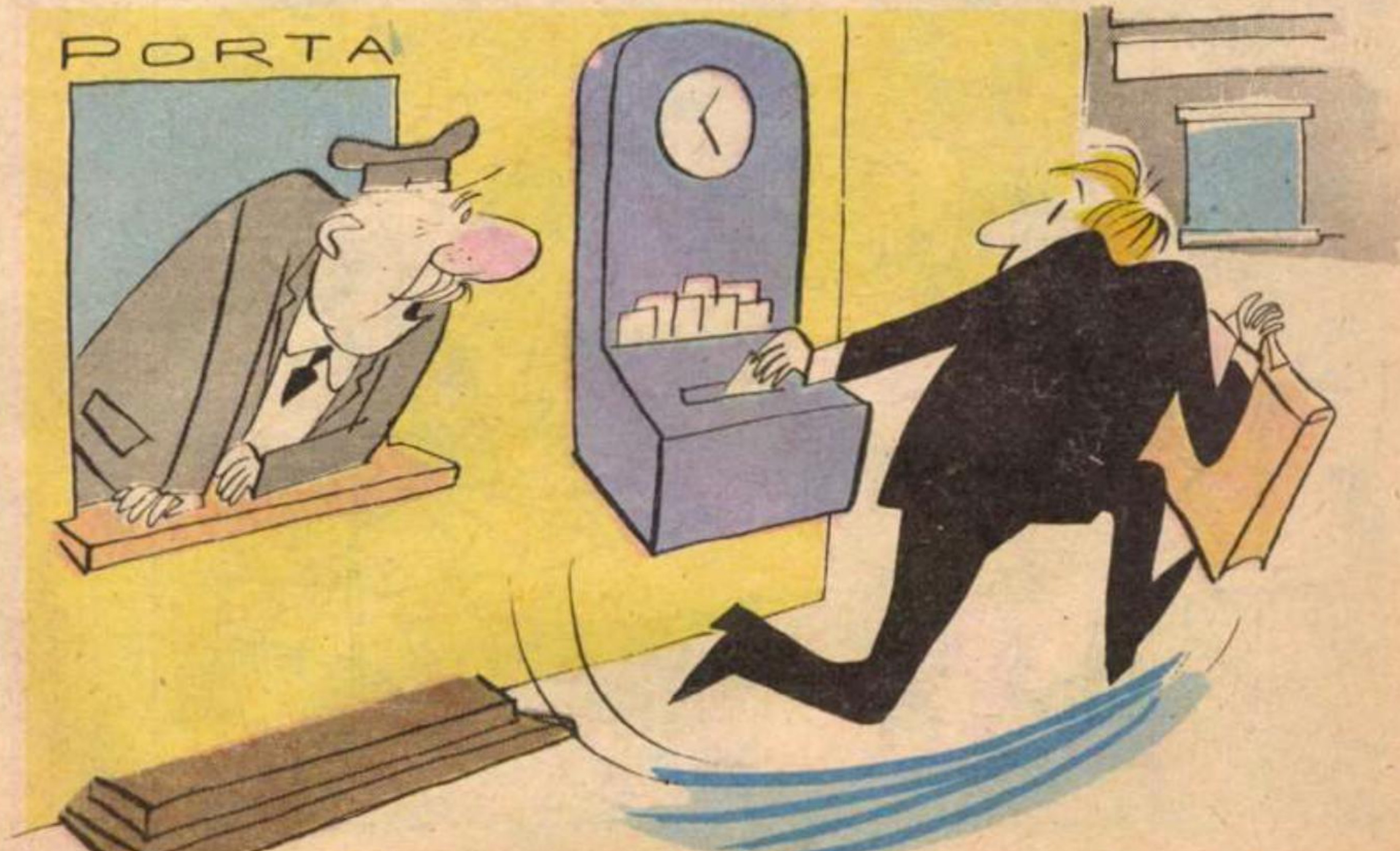

– Ejnye, kedves kolléga, a többiek már régen nézik a tévét!

• 85-ik születésnapján szeretettel köszöntjük az írót

BALÁZS SÁNDOR:*

MAKK, DISZNÓ

— Hogyan jutottam a feleségemhez? Mindjárt elmondom. Tudod, hogy nem akartam házasodni, már fiatalon csalódtam a nőkben, egyedül gazdálkodtam a birtokomon, és akkor — és akkor jött a makk disznó. Azazhogy nem is jött, hanem éppen úgy guggolt, mint a kártyán. Nem tudom, megnézted-e már jól: téli vagy inkább őszi táj, sárga tarló, a háttérben két hegy, az egyik kék, a másik barna, mindkettő hóval szegve, elöl pedig kezeit rőzselángon melengeti egy jóképű, szakállas ember. Búzavirágszínű hosszú bunda van rajta, körös-körül fehér prémmel szegve, a mandzsettáján is. A fején prémes sapka, középen piros bőrszíjjal. Hát ilyen a kártyán, és ilyen volt a valóságban is, mikor egyszer kemény téli napon kimentem vadászni a határba. Csak éppen hegy nem volt, mert a mi vidékünkön nincs hegy, de egyébként pontosan lekopírozva a kártyáról. Képzelheted, hogyan elcsodálkoztam, mikor megláttam szakállasan, széttárt ujjakkal, kék bundájában! Odamegyek hozzá, megszólítom:

— Ha nem csalódom, makk disznó úrhoz van szerencsém?

— Úgy van — nézett ő rám komolyan és barátságosan —, én vagyok.

Hamar összeismerkedtünk, láttam, hogy bolond, mindent ráhagytam. Anynyit kivettem belőle, hogy a múlt héten jöttek ide lakni a mi környékünkre, s akkor már tisztában voltam vele, hogy a bolond gróffal kerültem össze, akiről annyit hallottam beszélni. Nem írtóztam tőle, nem volt rajta semmi ijesztő, és elkísértem házáig. Az emberek nevetve súgtak össze, mikor meglátták, de ő észre sem vette őket, ment szelíd mosollyal az ajkán, és engem meginvitált a kastélyába.

Ott találkoztam először a mostani feleségemmel, aki, hogy a gróf a fáradtságtól elszunnyadt, halkan, könnyezve mondta:

— Szegény uram, ez a legújabb mániája. Reggel, mikor felébred, elkezd üvölteni: makk az adu! Én vagyok a makk disznó! Én, mikor csendesíteni próbáltam, rám ordít: hallgass, te vagy a zöld disznó! Makk az adu, és a makk disznó leüti a zöld disznót!... És ami a legrosszabb, meg is teszi. Valósággal leüt. Vesz egy botot, és rám vág. Ide nézzen — és a karján mutat egy véres csíkot.

— De grófné, hát mért nem szökik meg tőle? Vagy mért nem csukatja be?

— Sajnálom szegényt, hiszen egyébként olyan jó ember.

— Jó, de bolond.

A gróf ekkor felnyitotta szemét, és mikor a feleségét meglátta, felordított: makk az adu! a makk disznó leüti a zöld disznót! — és már nyúlt a botja után, de az asszony idejében bemenekült a szobájába, és magára zárta az ajtót.

Ettől fogva mindennapos lettem a bolond gróf házánál. Egész jól el lehetett vele diskurálni mindenről, amíg a mániája rá nem jött, de én őnélküle csak meglettem volna, hanem a grófnét nem tudtam nélkülözni. Én nem tudtam, hogy ilyen asszonyok is vannak. Énnekem csak olyanok jutottak, akik becsaptak, kifosztottak, hazudtak. Hát ilyen is van? Aki megmarad egy bolond mellett, csak azért, mert egyébként jó ember?

Sokszor elnéztem a fiatal, keskeny arcát, a szelíd szomorú szemét, és minél többször láttam, annál jobban megszerettem. Meg is mondtam neki, kértem, jöjjön velem, legyen az én feleségem, de ő hallani sem akart róla.

— Nem, ne beszéljen. Mi lenne ebből a szerencsétlenből?

Ekkor támadt, egész érthetetlenül, az az őrült ötletem, ami őt nekem adta:

— És ha... ha ő küldené el? Ha ő könyörögne, hogy hagyja el? Ha ő nem tudna magával meglenni? Az ő kedvéért csak megtenné, hogy itthagyná ezt a házat?

— Azt ő sosem fogja kívánni.

— Meglátjuk. De ha csak egy kissé is szeret, tegyen próbát — ha nem sikerül, én szóba sem hozom többet.

Másnap meglestem a grófot, amint a mezőn a rőzse lángjánál melengette a kezét. Éppen úgy csinált, mint első találkozásunkkor, és most is együtt mentünk haza. Mikor a verandáról beléptünk a szobába, a makk disznó arcán halálos megdöbbenés látszott.

— A zöld disznó — rebegte.

Valóban, a szobában a földön egy borral telt kád mellett ott ült a zöld disznó, vagyis a grófné, aki az én kérésemre zöld disznónak öltözött. Hiszen ismered a kártyáról: hátrafésült haj, piros sál a nyakon, zöld blúz, kék kötény, fehér harisnya — isteni szép volt, amint a kancsót a szájához emelte, az eredetit utánozva. Én elkiáltottam magam:

— Zöld az adu! A zöld disznó leüti a makk disznót!

A grófné akkor odalépett a grófhoz, és szelíden a vállára ütött. Mint egy rongy, úgy esett össze.

— Zöld az adu! — nézett rám kétségbeesett szemmel, és én nem tudtam rajta nevetni.

Ettől fogva a grófon szörnyű izgatottság vett erőt. Mindig a feleségét kémlelte, menekült előle, bezárkózott a szobájába, és inkább az ablakon ugrott ki, hogy ne kelljen vele találkoznia. Egyszer aztán, mikor a grófné is hallotta, azt mondtam neki:

— Elviszem innen a zöld disznót, hadd legyen megint makk az adu! Jó lesz?

— Jó, nagyon jó lesz, vidd el, vidd el, kérlek!

— Mondd meg neki magad, könyörögj neki, hogy menjen el, ne kínozzon, ne üsse le tovább a makk disznót.

És a makk disznó letérdelt a zöld disznó előtt, és reszketve kérte, hagyja el a házát.

Így lett a grófné az én feleségem.

BETEGLÁTOGATÁS

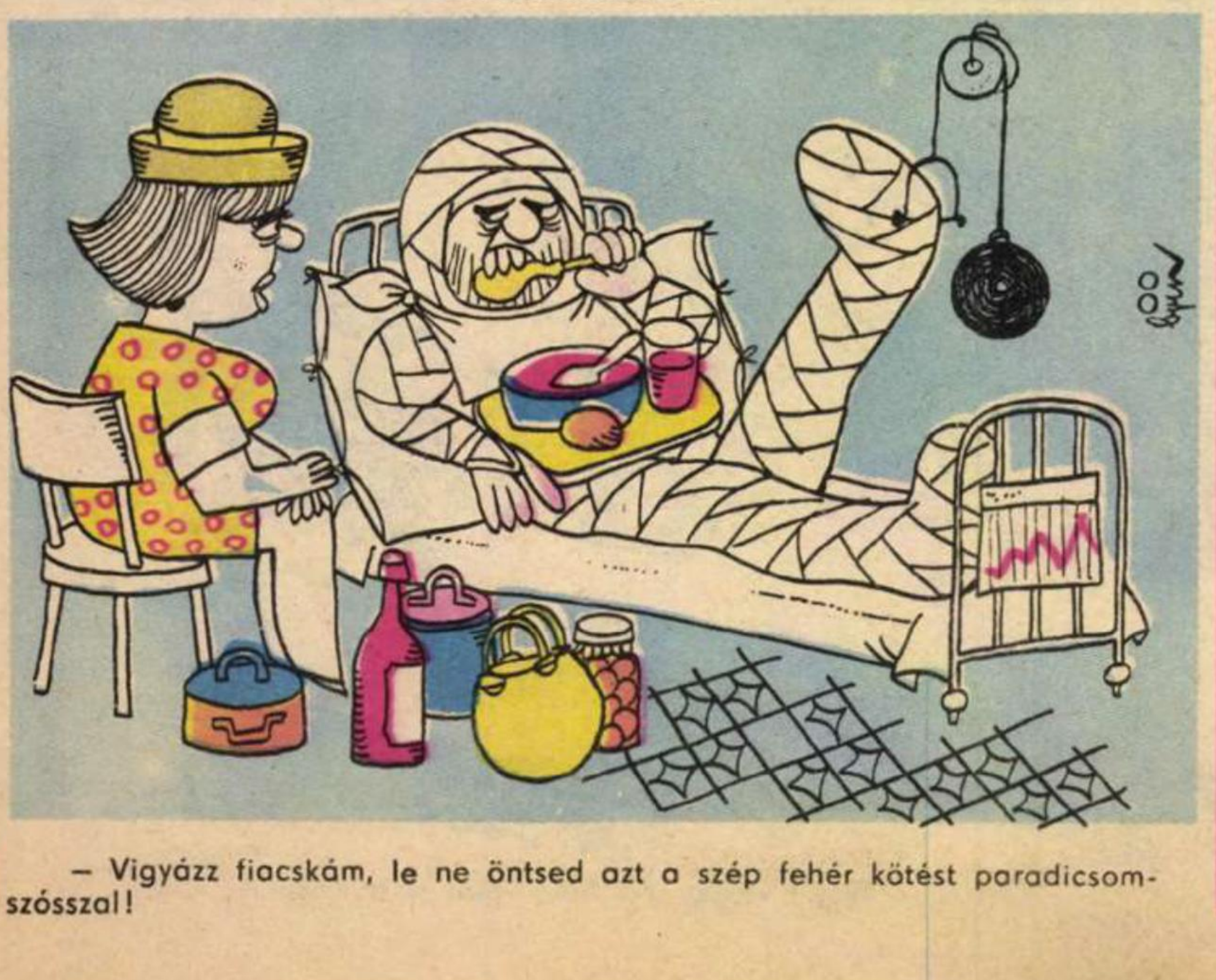

– Vigyázz fiacskám, le ne öntsed azt a szép fehér kötést paradicsomszósszal!

FEJ VAGY IRÁS

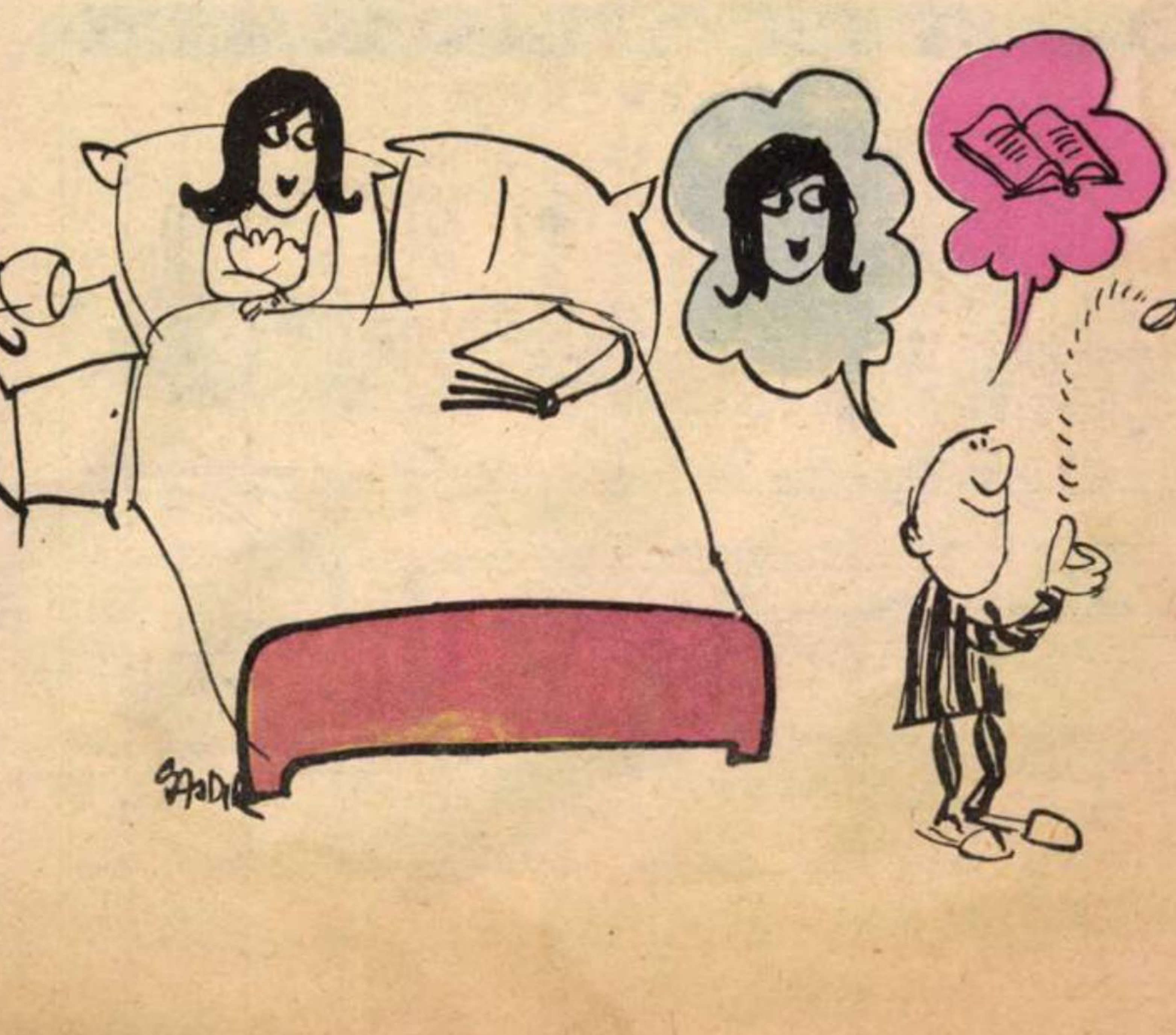

FILM

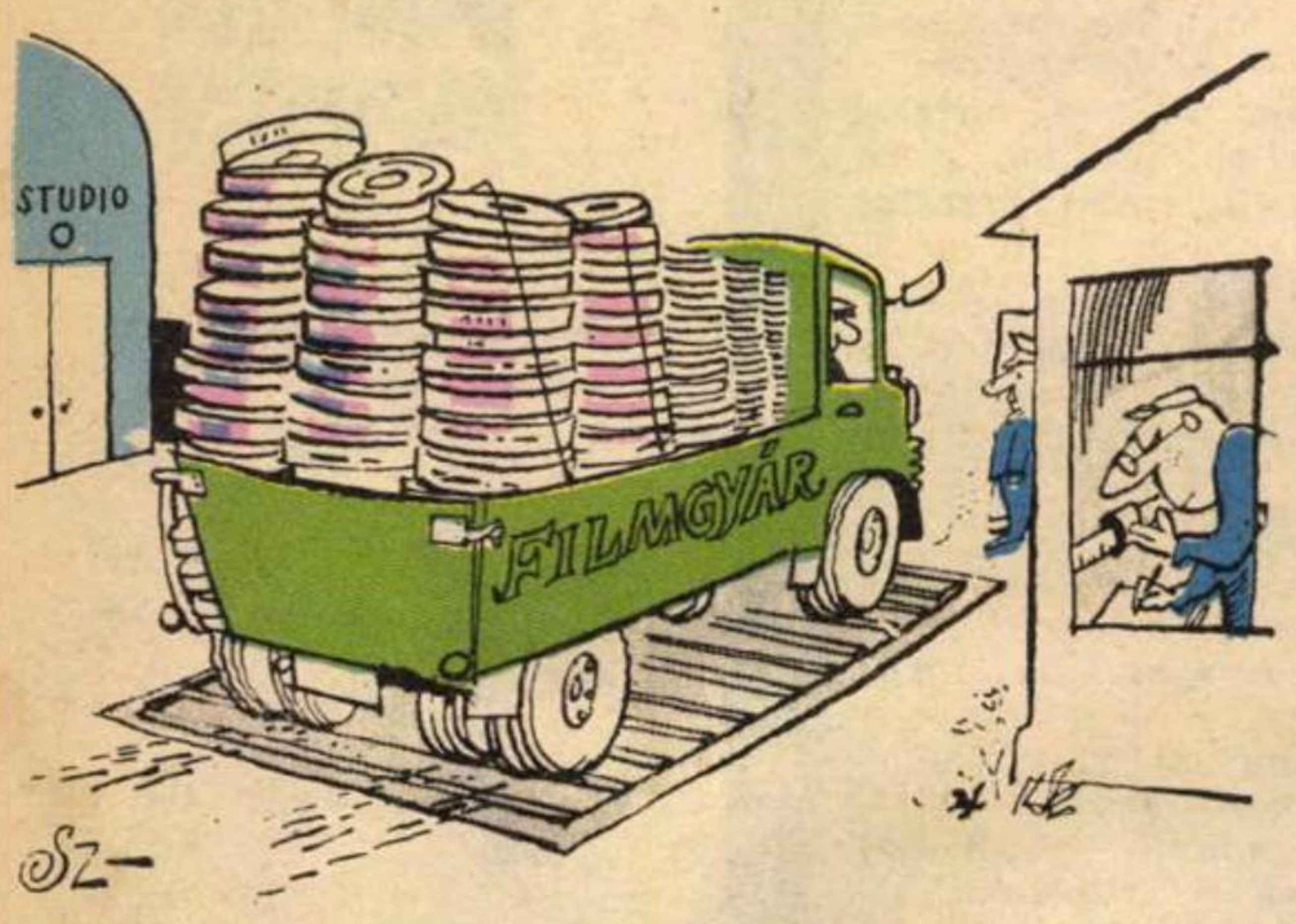
STUDIO
FILMGYÁR
SZ—

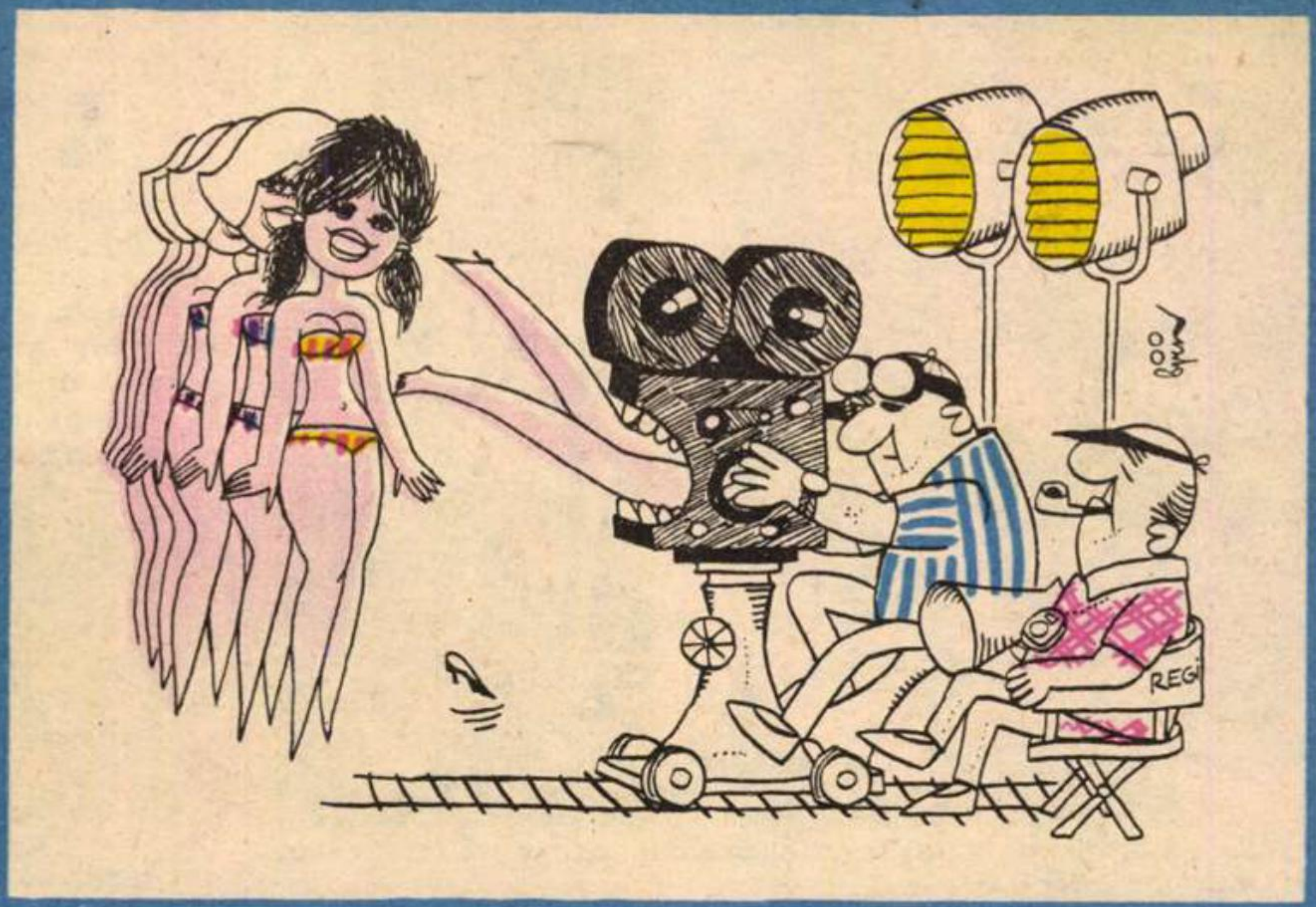

SZÜR-SZABÓ, BALÁZS-PIRI,
PUSZTAI, BARÁT, SAJDIK
VASVÁRI, ERDEI

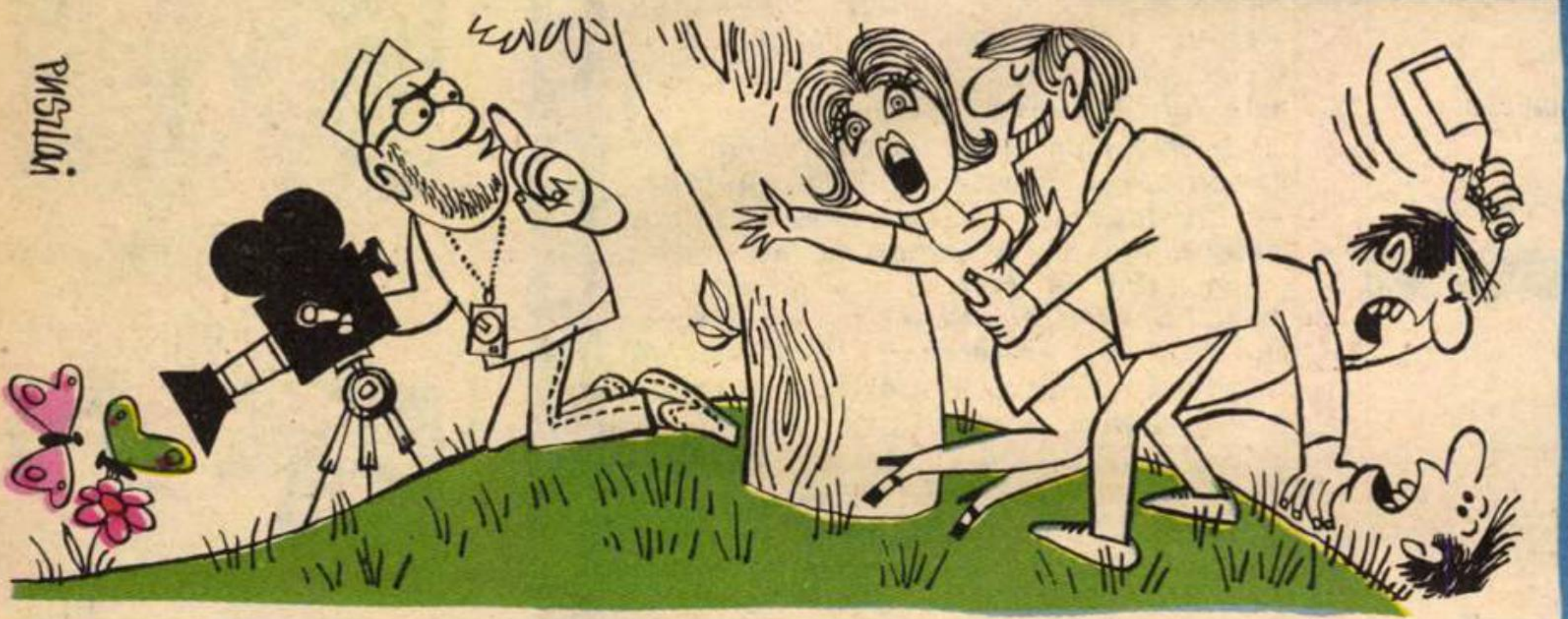

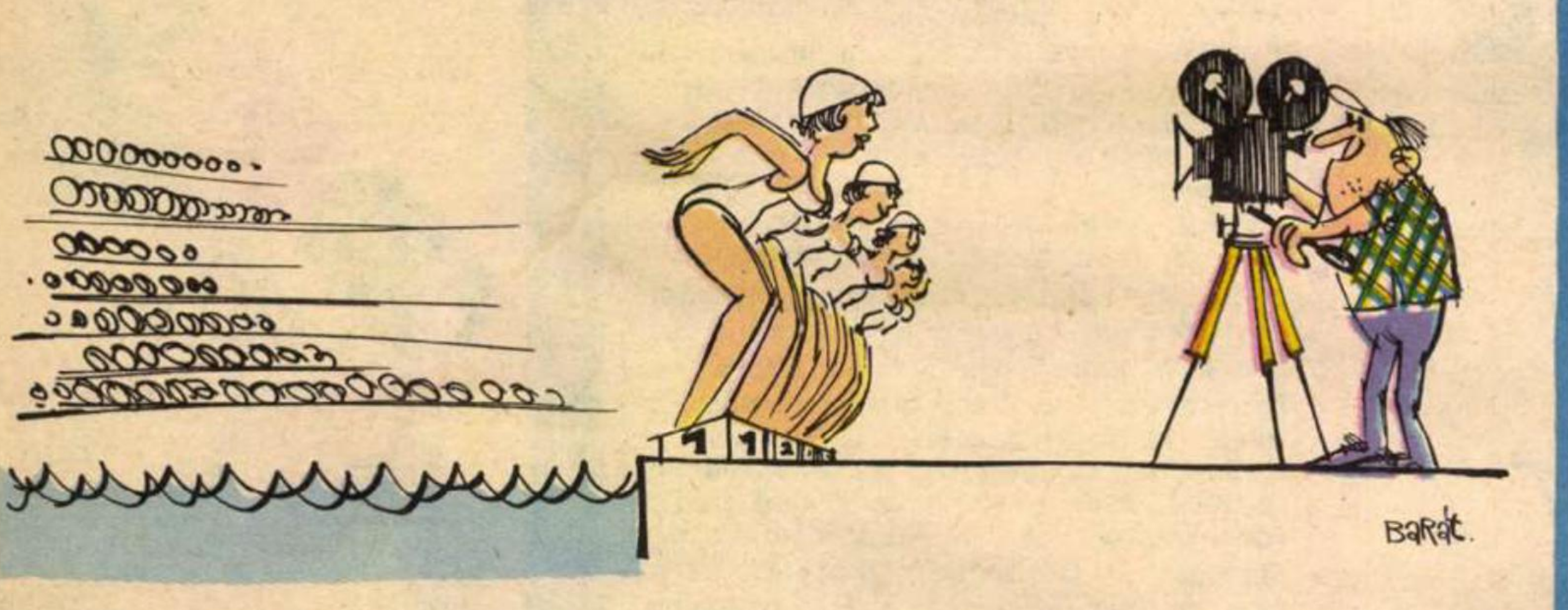

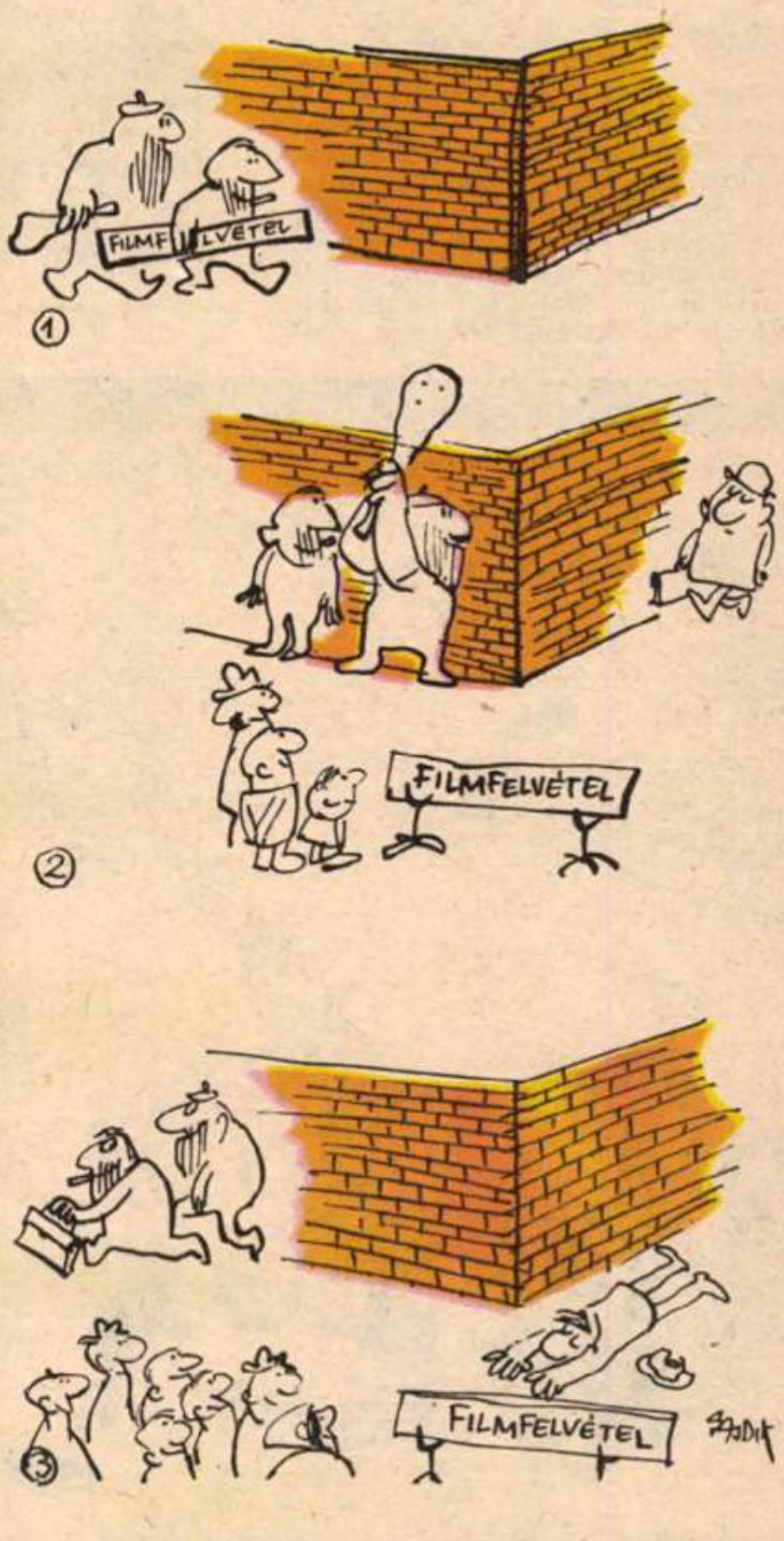
FILMF LVÉTEL
①
FILMFELVÉTEL
②
FILMFELVÉTEL
③
SAJDIK

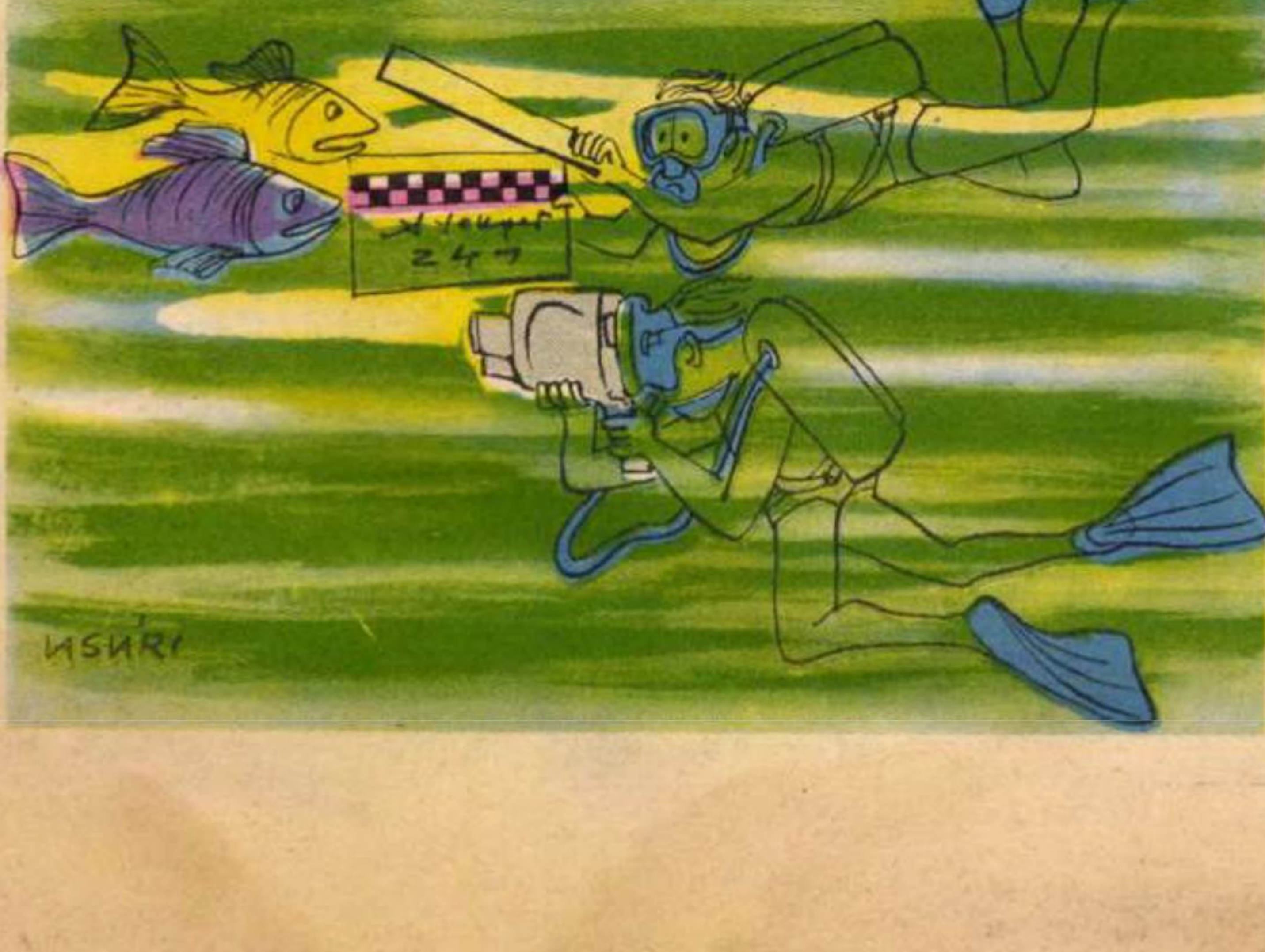
247
VASVÁRI

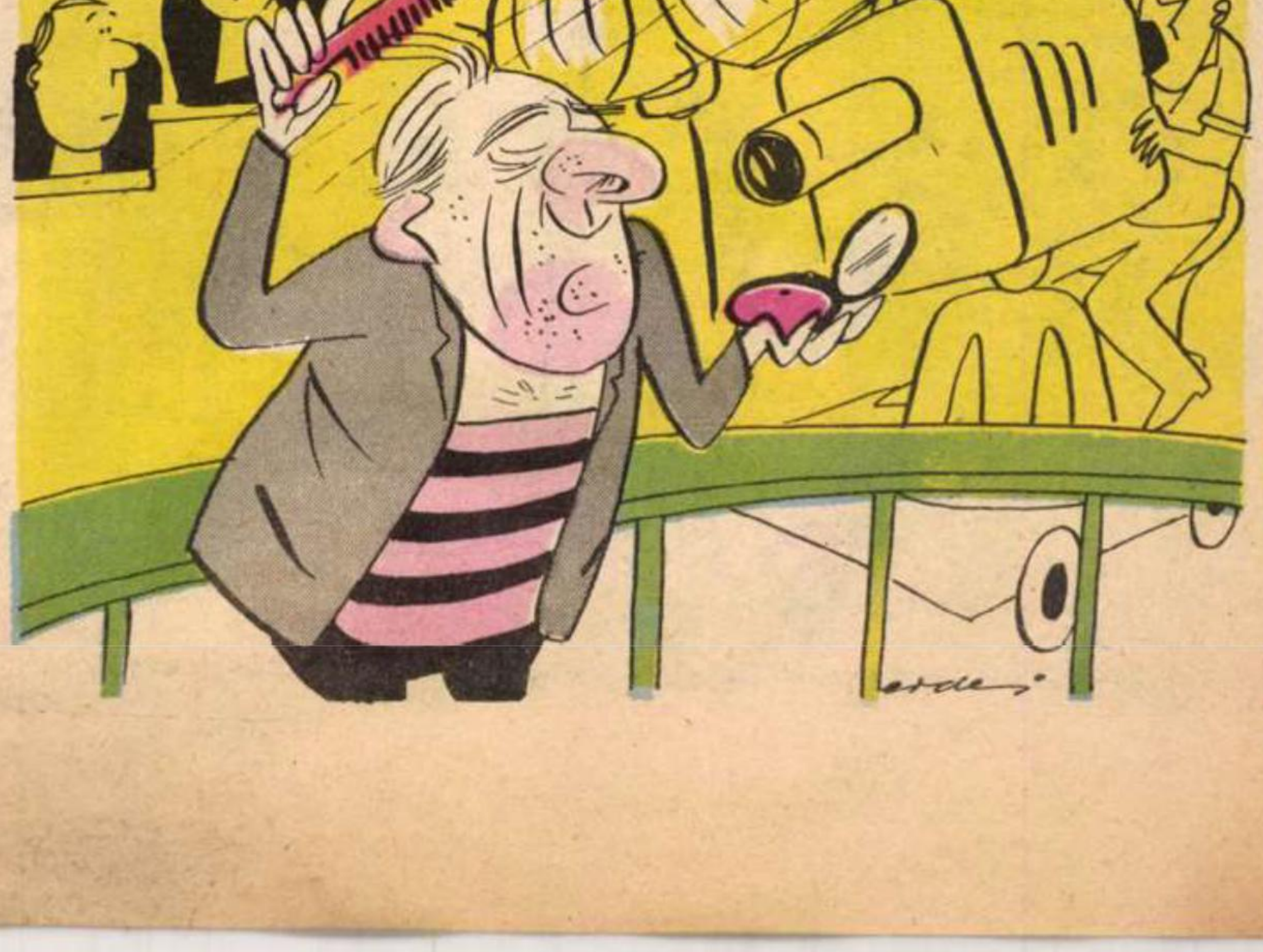

PIACKUTATÁS

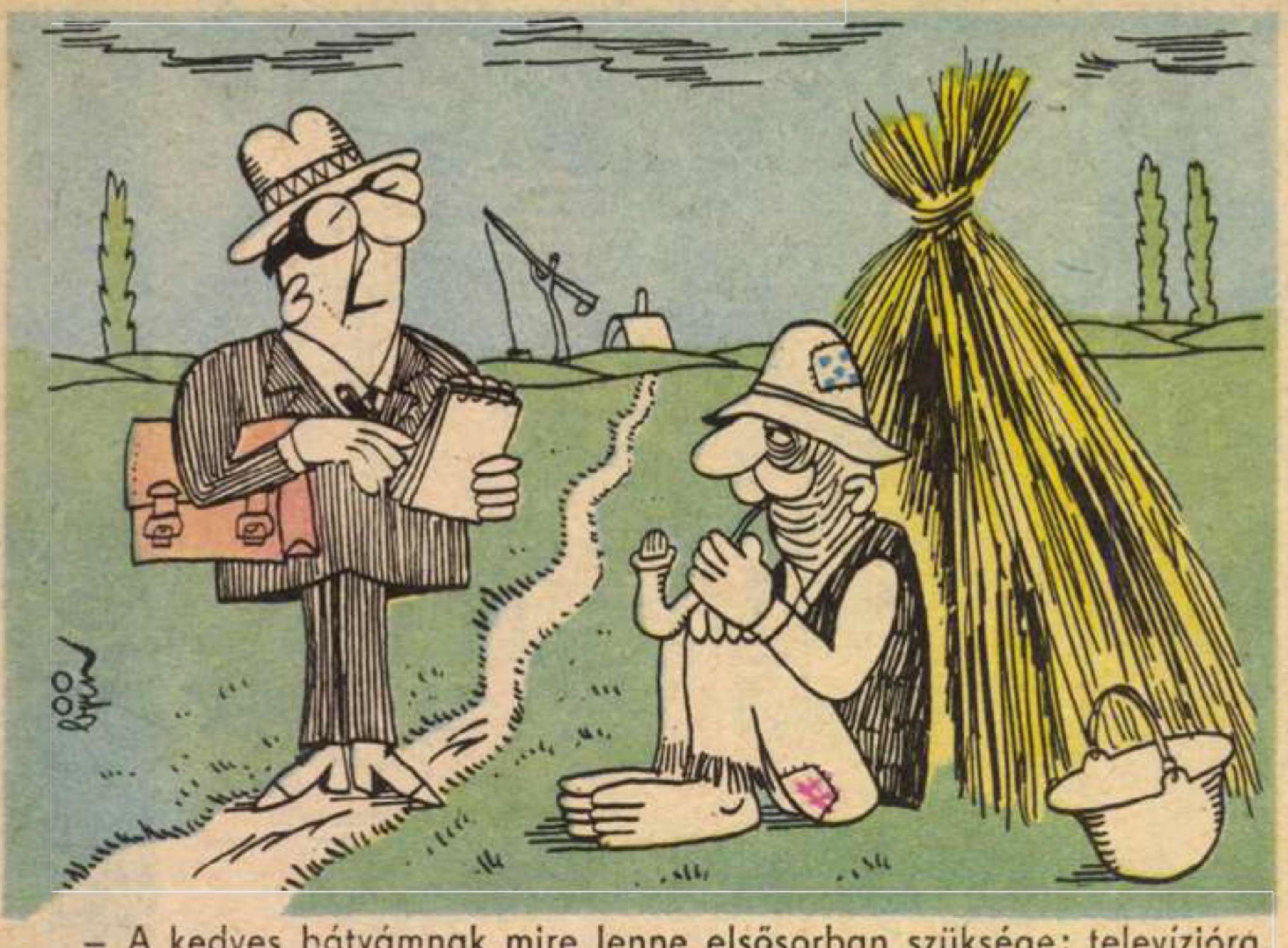

– A kedves bátyámnak mire lenne elsősorban szüksége: televízióra, frizsiderre, vagy mosógépre?

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

MUZEÁLIS DARABOK

Van Badacsonyban, a hegy tetején egy hangulatos, idegencsábító borozó, amely a vendéglátóipari keresztségben a „Bormúzeum” nevet kapta. Nem tudni miért, hiszen boraik 3—4, legfeljebb hatévesek. Ilyen „öreg” borok olykor a Csemege áruházak italpolcain is fellelhetők, így azokat is joggal lehetne „bormúzeumnak” nevezni.

Van azonban valami ebben a borozóban, ami valóban muzeális értékű, igazán régi holmi: a mosdóban kifüggesztett, feketére „érlelt” törülköző.

Kifüggesztésének időpontja a történelmi homályba vész, már a vendéglő legöregebb alkalmazottai sem emlékeznek rá.

Gy. S.
Monor

OLCSÓBB LETT AZ ÜVEGBETÉT

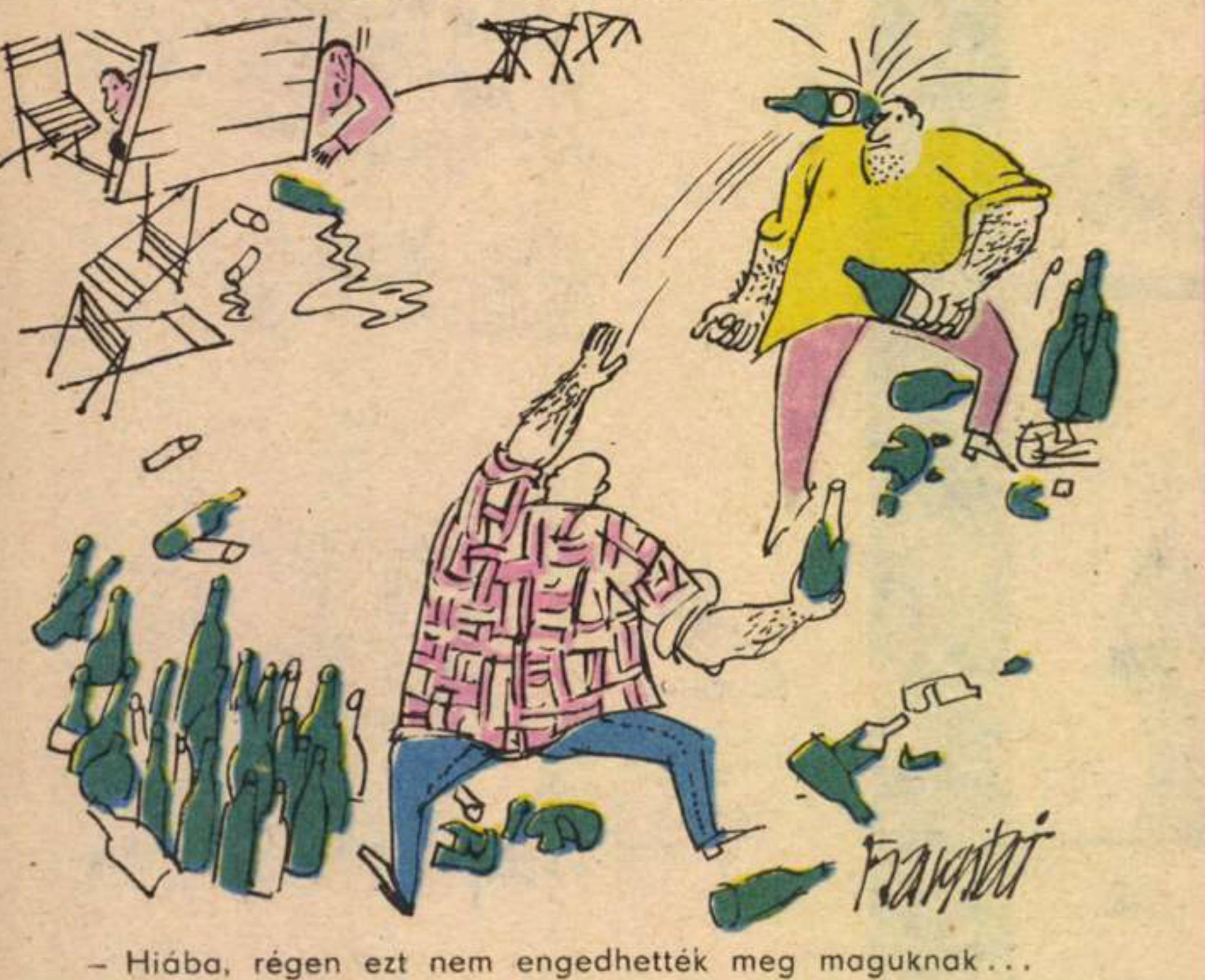

– Hiába, régen ezt nem engedhették meg maguknak . . .

AMBICIÓZUS ANYA

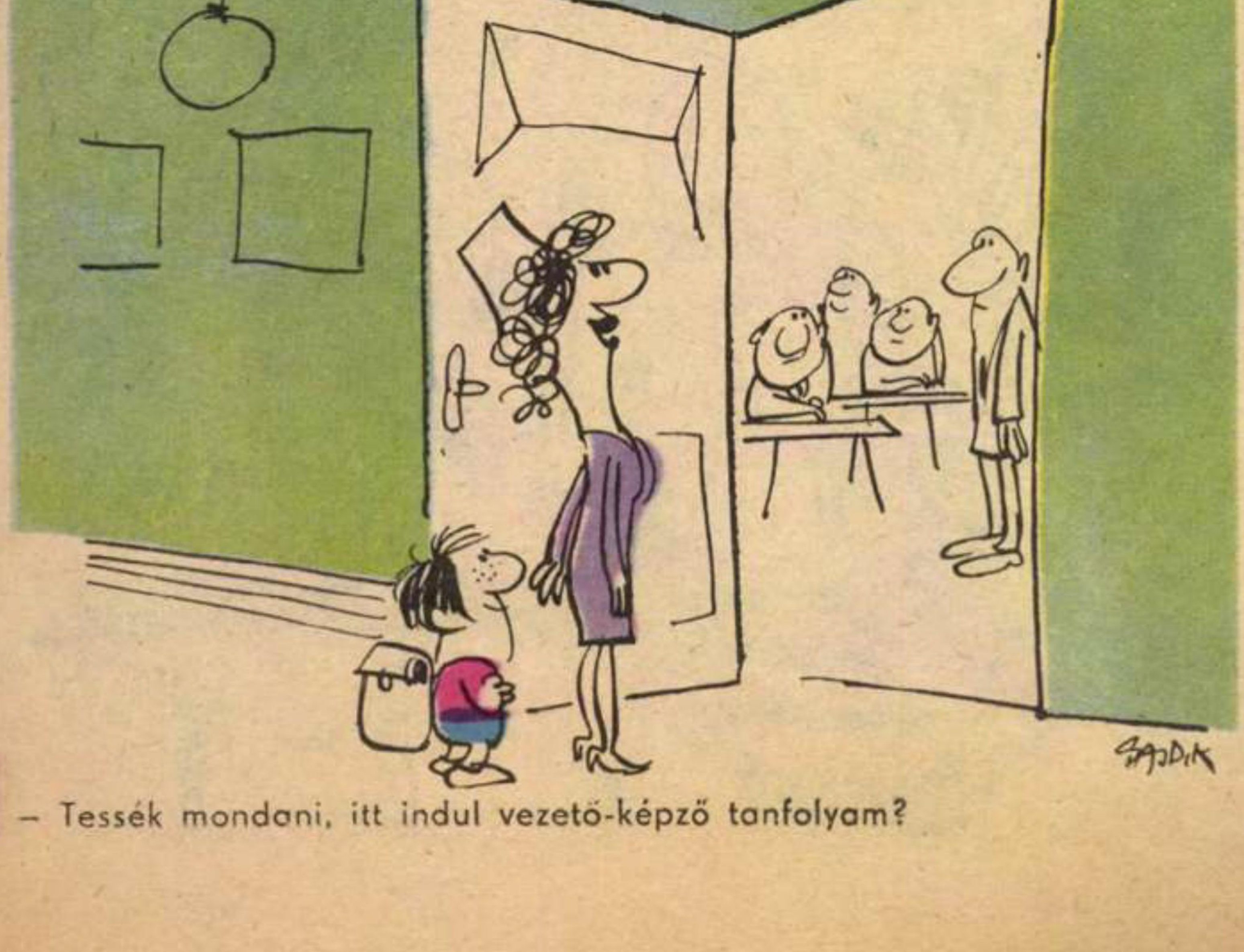

– Tessék mondani, itt indul vezető-képző tanfolyam?

TÚRA A KUBATÚRA KÖRÜL

Sarudi Oktávián, kedves barátom különös ember volt: polihisztor, absztrakt filozófus és világ-pszichiáter. Kis dolgok nem érdekelték, mindig világméretekben gondolkozott. Így jól kiegészítettük egymást: ő beszélt — én hallgattam.

Ma kissé szokatlan időben, hajnali hat órakor állított be hozzám. Arca sápadt, megnyúlt volt, amint beszélni kezdett.

— A világ beteg. Béke van és hullanak a bombák. Amerika gazdag és a szegények sátorvárost és rendőröket vernek. Az ifjúság pedig világszerte lázong, tantermeket, ösztöndíjat, reformot követel.

— Fiatalság, — bolondság — kockáztattam meg bátortalanul.

Szerencsére meg sem hallotta nyegle közbeszólásomat.

— Tudod te, hogy mi az a kubatúra? — kérdezte váratlanul.

— Gondolom valami bizalmas Ibusz-ügy. Van túra Dubrovnikba, Opatijába, a Lengyel-Tátrába. Ez nyilvános ügy, hogy ne mondjam közügy, hirdetik a lapokban. Aztán valaki fülembe súgja, hogy van még két visszaadott jegy Párizsba, Fokföldre, Biharba (ez egy indiai tartomány). Ezeket nem hirdetik. A Kubatúra is ilyen lehet. Brüsszelig IL 18-cal, onnan lökhajtásossal Kubáig.

— Irigyelem a humorodat — mondta barátom szárazon, majd folytatta. — Megtaláltam a diagnózist, a világbetegség okát. A kubatúra, az emberiség átka. A túra a szabadság jelképe. Emlékszel még a természetbarátok egyesületének hűvösvölgyi, zugligeti túráira. Madárdal, marxista szeminárium, rendőrfütty. Ez igen. A kubatúra mindennek az ellenkezője. Az idegen szavak szótára ugyan egyszerűen csak annyit mond róla, hogy kubatúra = köbtartalom, térfogat. De ez csak a fogalom váza. Nincs benne, hogy a kubatúra szorít, nyom, kalodába zár. Alapja a demográfiai lehetetlenülésnek. Az első emberpár még nem érezte a kubatúrát. Egypár voltak és volt egy nagy paradicsomjuk. Aztán sokasodni kezdtek. És felütötte fejét a kultúrával együtt a kubatúra. Egyetemek létesültek. Mondjuk volt két tanszék, szűkreszabott kubatúrával és tíz diákkal. A diákok szaporodtak, a kubatúra maradt. Már alig fértek be a tanterembe. Jött az utasítás, szorosabban üljenek a padokban. A koedukáció, az összezsúfolódás és a testmelegség ingerlő hatása megtette a magáét: a diákok egyre szaporodtak. A kubatúra maradt. Már a professzor sem fért a tanterembe. A magnó átmenetileg segített. — Itt Sarudi Oktávián barátom mélyet lélegzett, majd folytatta.

— Sajnos nemcsak a diákság szaporodott, hanem a tudományok is. Már nem volt elég a két tanszék. Mindegyikbe még kettőt telepítettek. Mert a kubatúra maradt. Az új tanszékek nagyon jól érezték magukat a régi, meleg, puha tanszékben. Aztán kezdte valamennyit szorítani a kubatúra. Az is megnehezítette a helyzetet, hogy a válaszfalak üvegből voltak, s így mindenki belelátott a másik hasába... És ugyanezt látjuk világviszonylatban és világméretben.

— Már értem — motyogtam magam elé. — És mit javasolsz? Mi a gyógyítás eszköze?

Arca felderült, amint kimondta a világmegváltó szót:

— A gumi-kubatúra. Ez nem lehet probléma a mai fejlett gumigyártási technológia mellett. Találmányomat már be is adtam.

— Mondd barátom, nem lehetne a kubatúrát építkezéssel növelni? — kérdeztem félénken.

— Azt is lehet — mondta mogorván és rámvágta az ajtót.

(J — ós)

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ●

CSAK AZ ŐSZI VÁSÁRON KAPHATÓ!

CAFE DO
BRASIL

AZ ÉLELMISZERIPARI PAVILONBAN

szeptember 2-től
október 5-ig

VÁSÁR
KERAVILL
VÁSÁR
VÁSÁR
20-50%
ENGEDMÉNY

R 5700
rádió

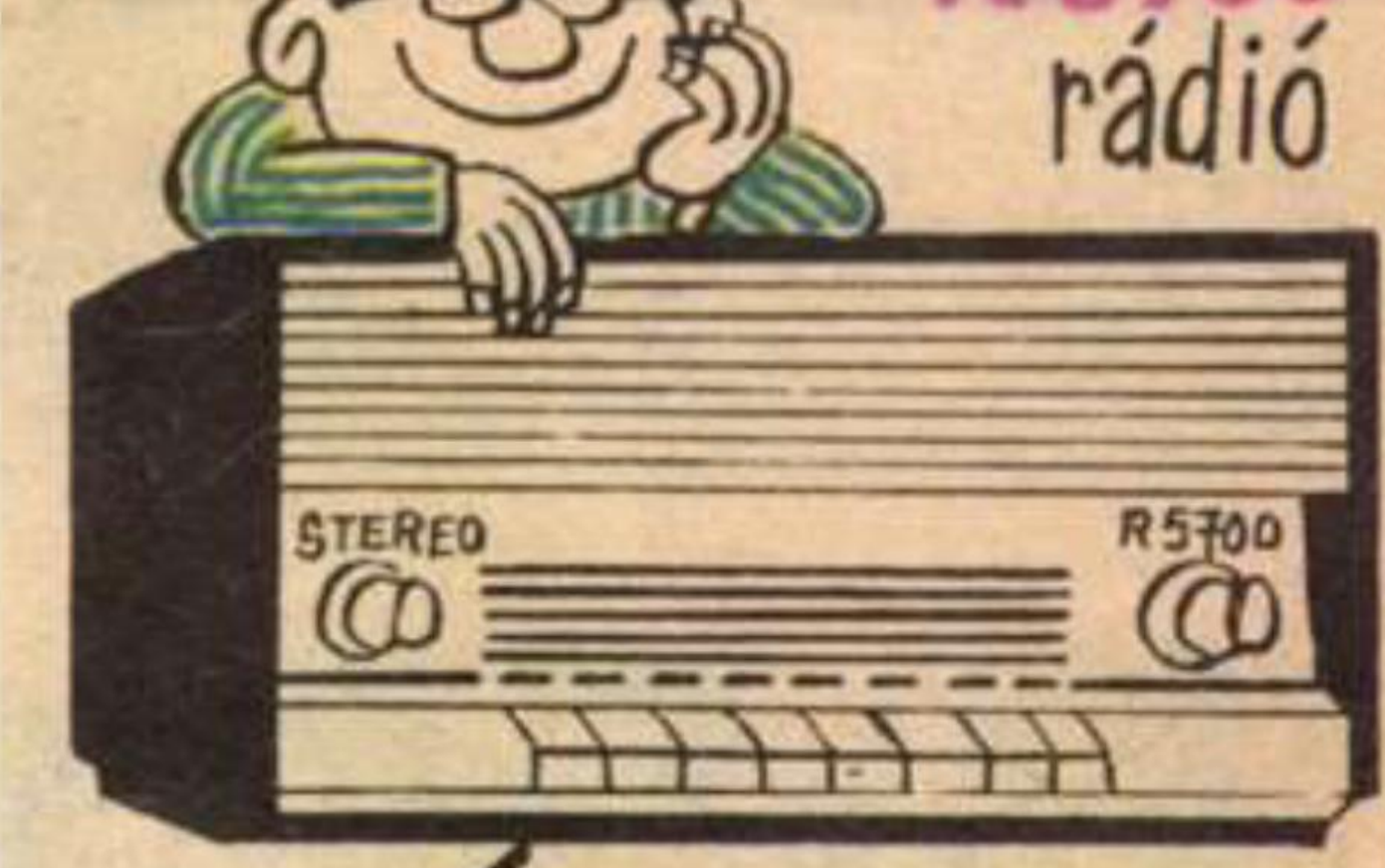

~~2800,—~~ 1700,—

LUNAPRESS
kávéfőző

~~245,—~~ 170,—

TT 41
törpetűzhely

~~2800,—~~ 2390,—

ÚJ nagyhatású
mosószerek
bemutatása.
Díjtalan minták,
mosási tanácsadó
A
BUDAPESTI ŐSZI VÁSÁR
ÉLELMISZERIPARI
PAVILONJÁBAN

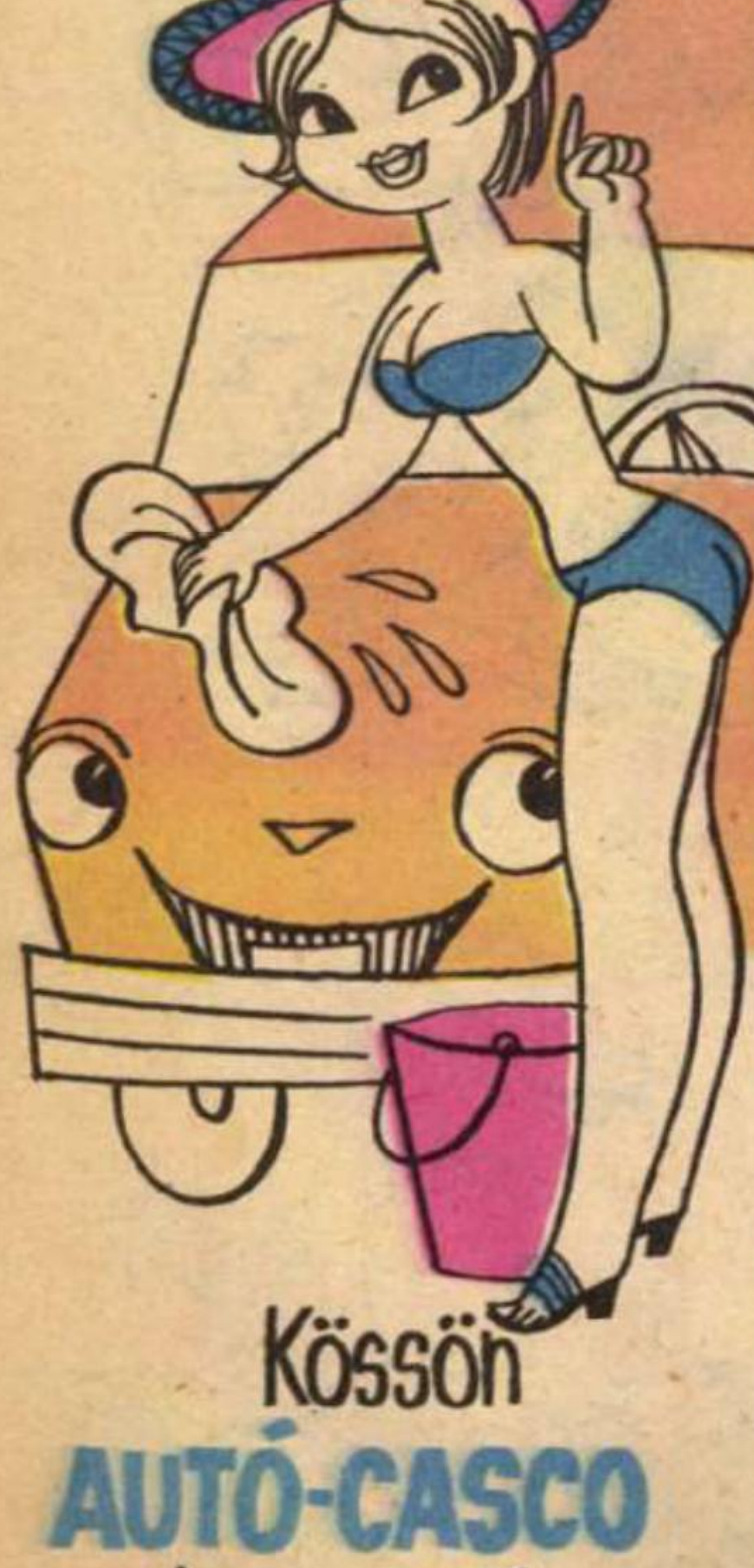
Szereti?
Félti?
Kössön
AUTÓ-CASCO
biztosítást

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

MAI KENTAUR

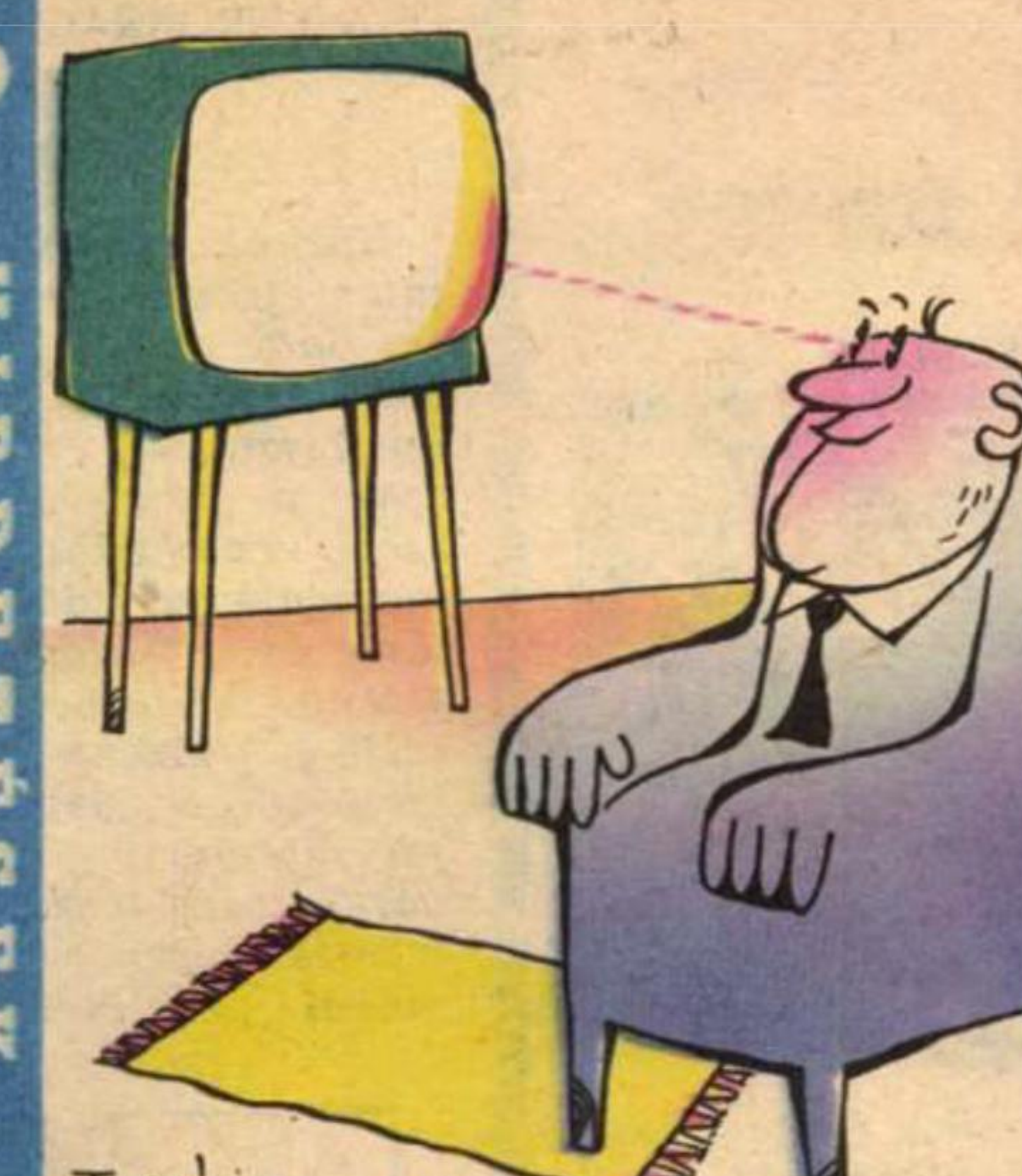

FILOZÓFUS VENDÉG

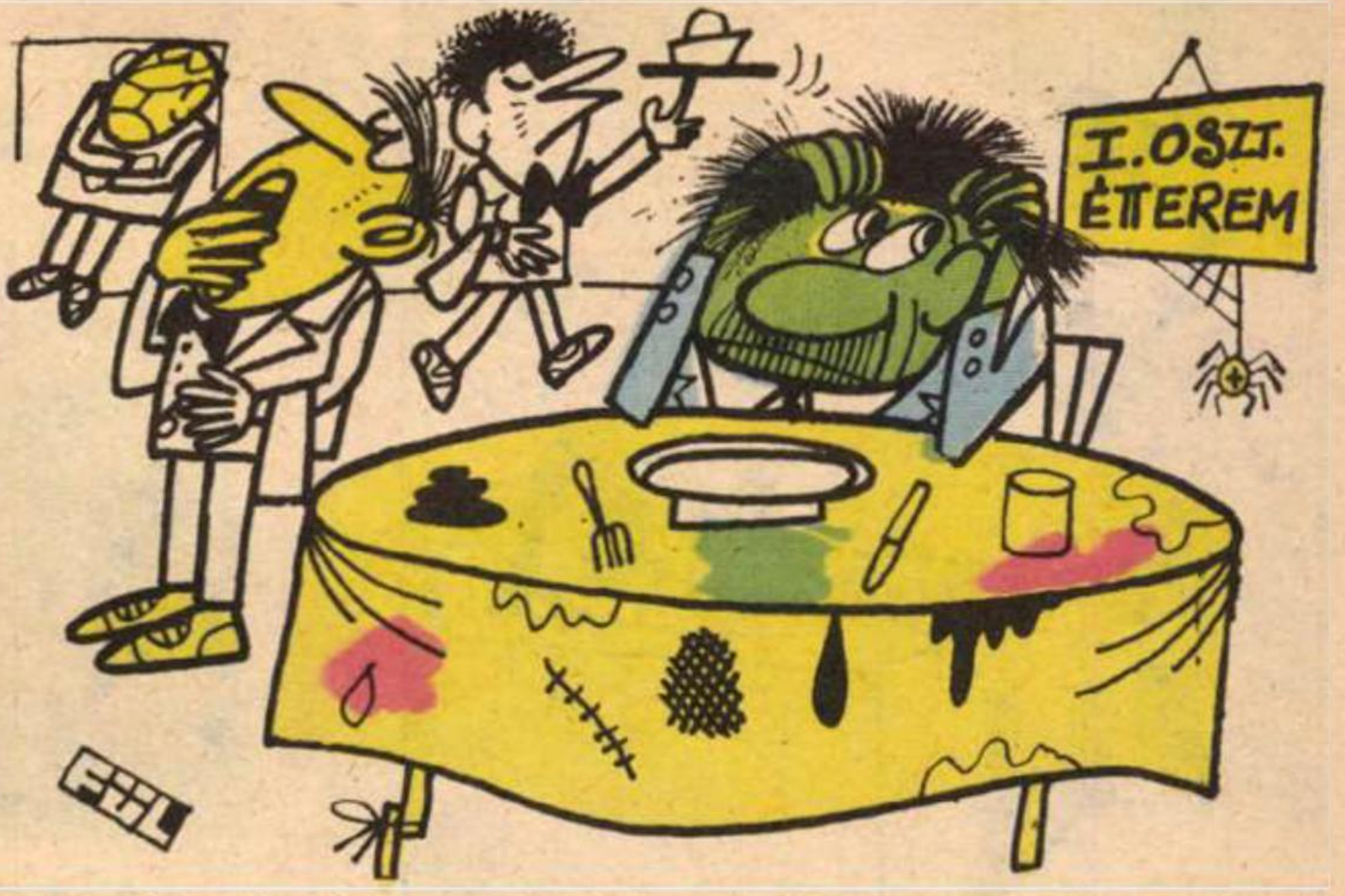

– Úgy látszik, a vendéglátó-üzemekben is eltűnőben van az osztálykülönbség . . .

Mi van ingyen?

A Rákóczi úton végigbatytyogó villamos ablakából nézdegélem a kirakatokat. Egyszerre megakad a szemem két csinos hölgy életnagyságú fényképén. (Szegénykéknek bizonyára nagyon sietve kellett a lencse elé állani, mert éppen csak a legszükségesebb ruhadarabokat tudták magukra kapkodni.) A kellemdús hölgyek egy-egy táblácskát tartanak. Az egyiken csupán egy titokzatos dátum: *„Augusztus 5—16-ig”*. A másik felirat is titokzatos, ám sokat sejtető: *„Minden második ingyen . . .”*

(Moldován Angéla felv.)

El se tudom gondolni hamarjában, mi lehet az, amit a kedves hölgy ingyen kínálgat. Annyi minden megfordul az ember fejében! Ennek végére kell járni. Le is szállok a következő megállóban, viszsza sétálok a kirakathoz.

Ott aztán megtudom: ha a kirakat mögötti szövetkezeti szabóságban veszek két nadrágra, zakóra, vagy mellényre való anyagot, az egyiket ingyen varrják meg nekem.

Érdekes, hogy *én nem erre* gondoltam . . . **R. B.**

MEGÉRZÉS

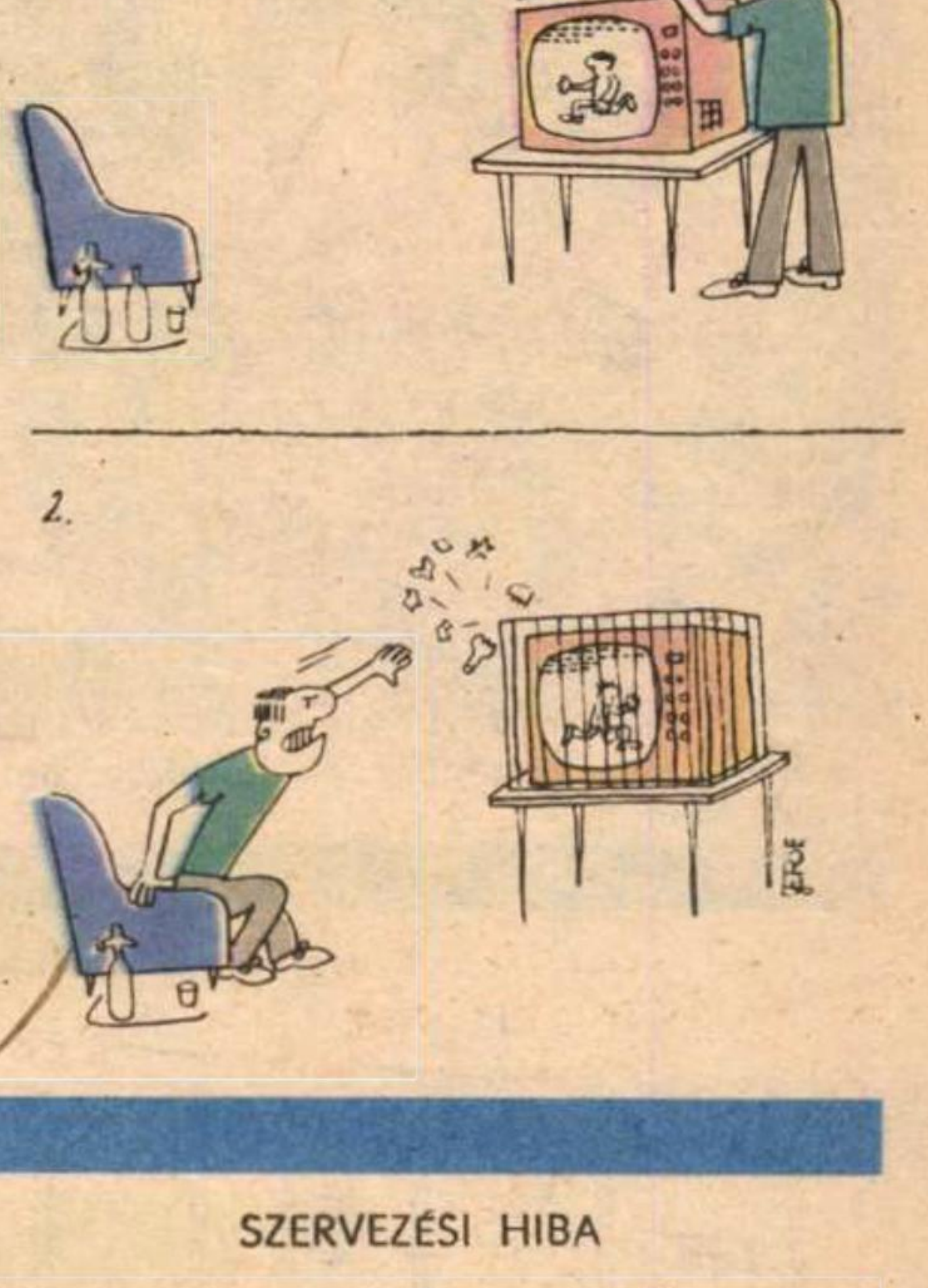

ELSŐ HÉT AZ ISKOLÁBAN

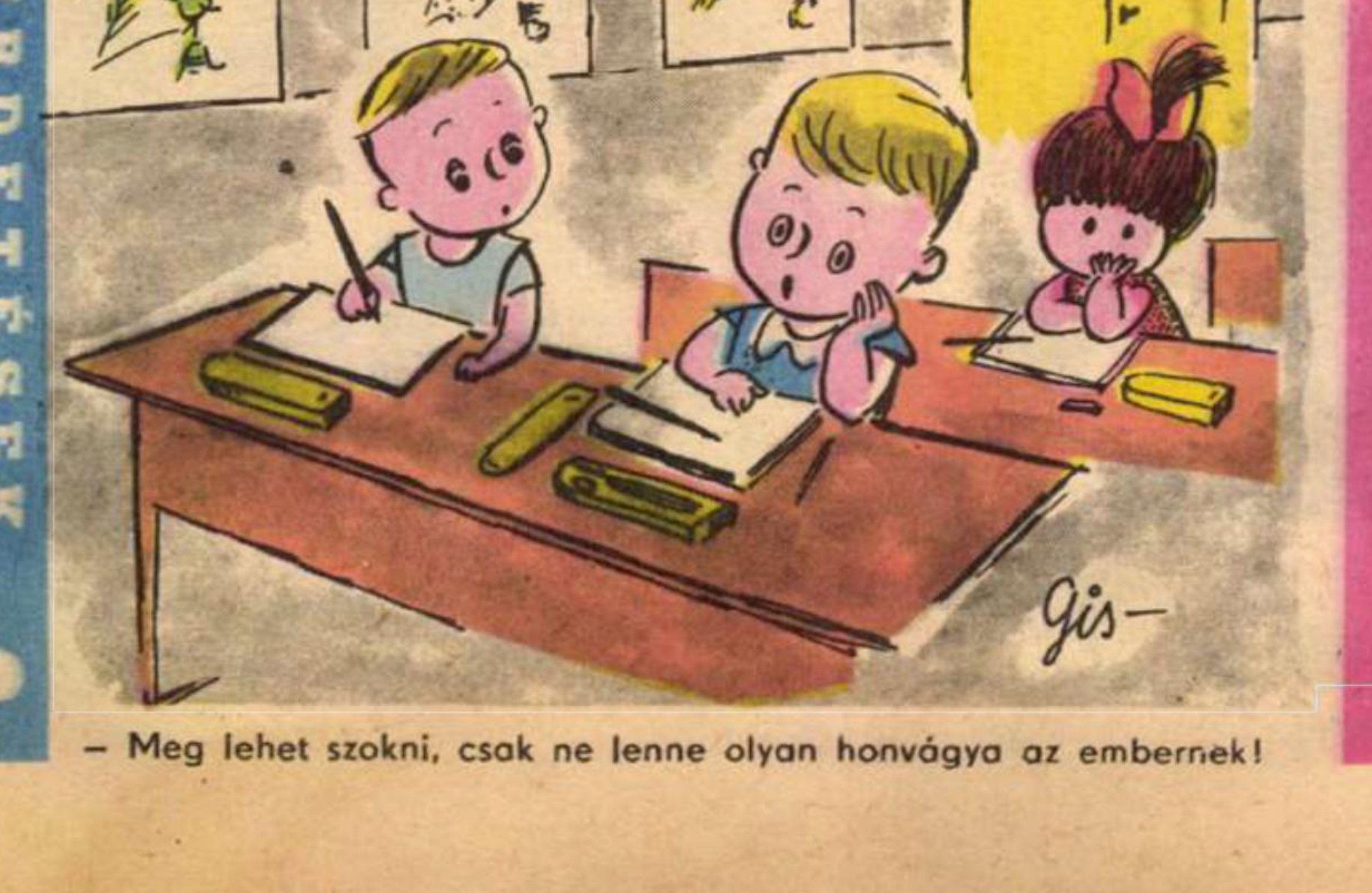

– Meg lehet szokni, csak ne lenne olyan honvágya az embernek!

SZERVEZÉSI HIBA

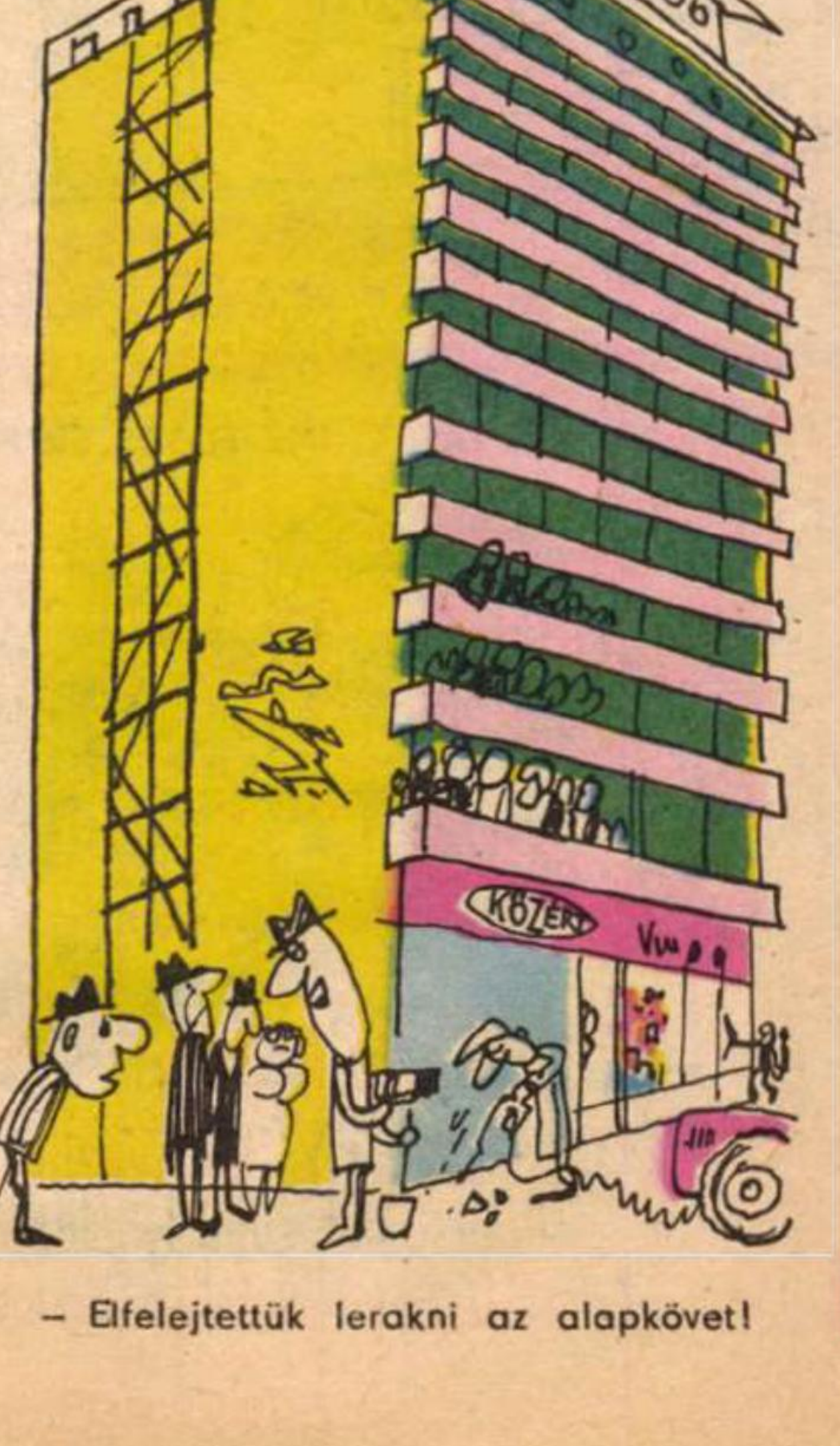

– Elfelejtettük lerakni az alapkövet!

IMPORT HUMOR

(Rajzok angol, belga, francia és szovjet lapokból)

A KEDVENC

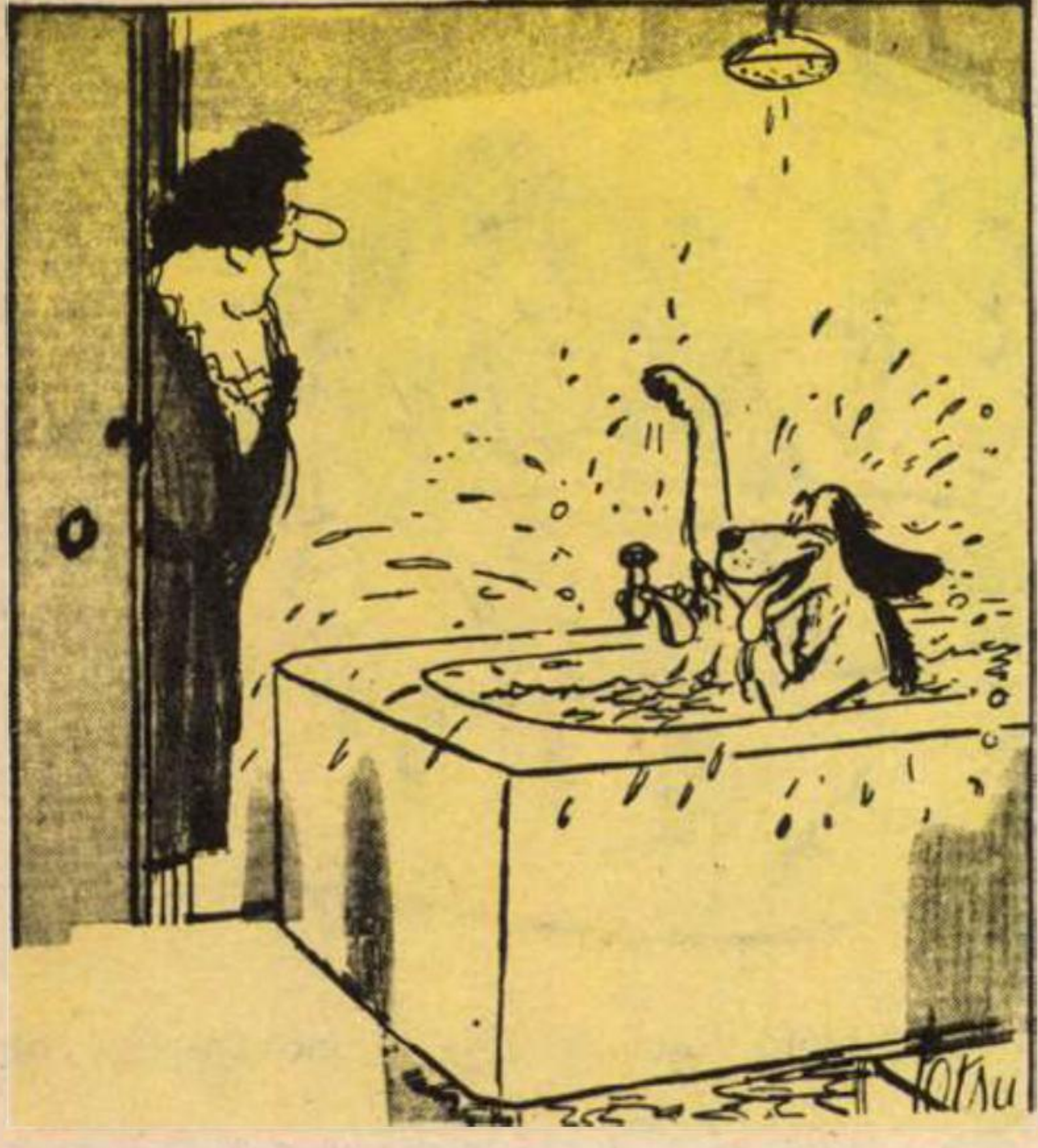

– Jöhetek megmosni a hátadat?

* * * * * * * *

SZÓFOGADÓ KISLÁNY

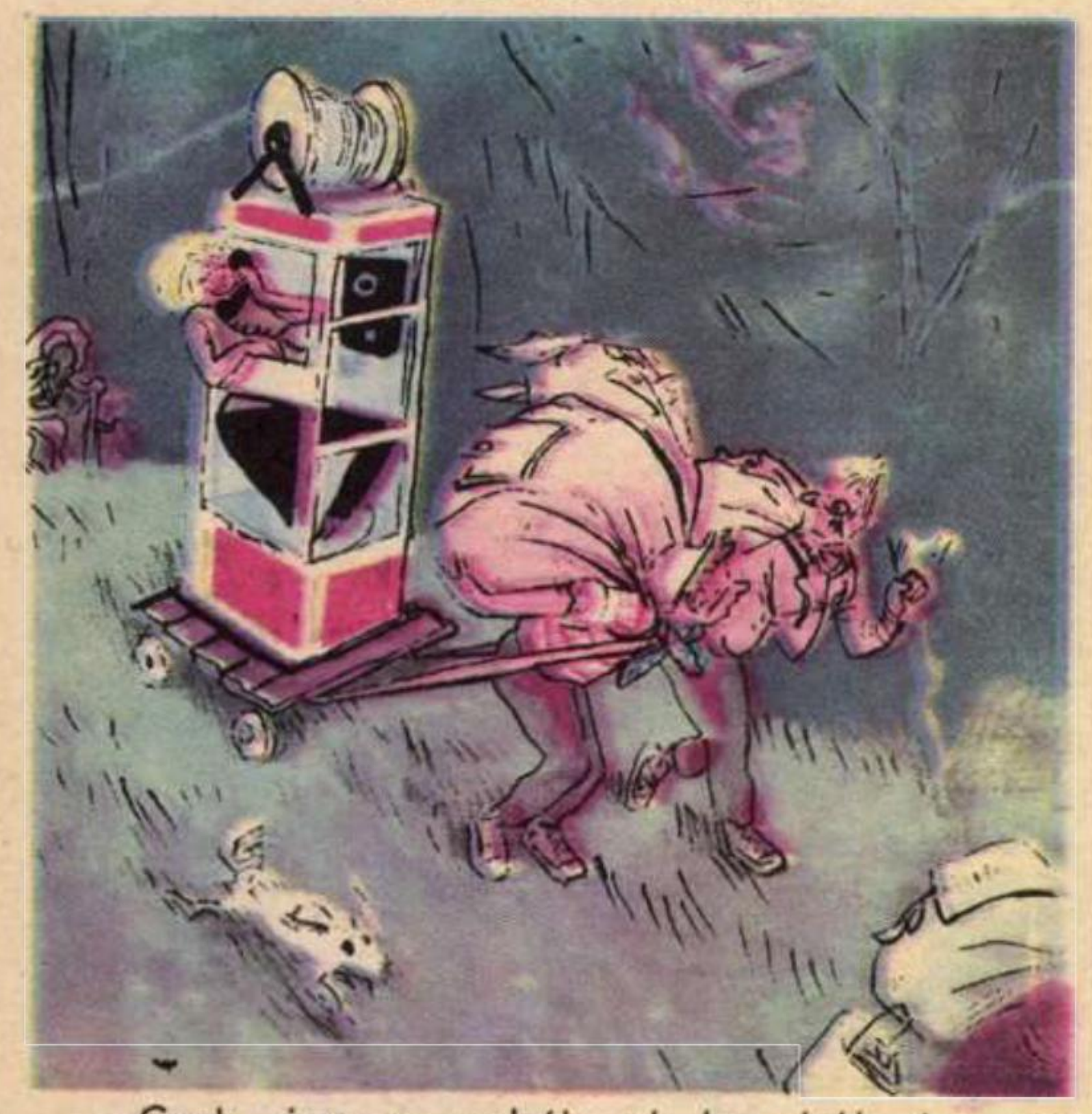

– Csak úgy engedték el hazulról, ha este hazatelefonál ...

A TŰZ FELFEDEZÉSE

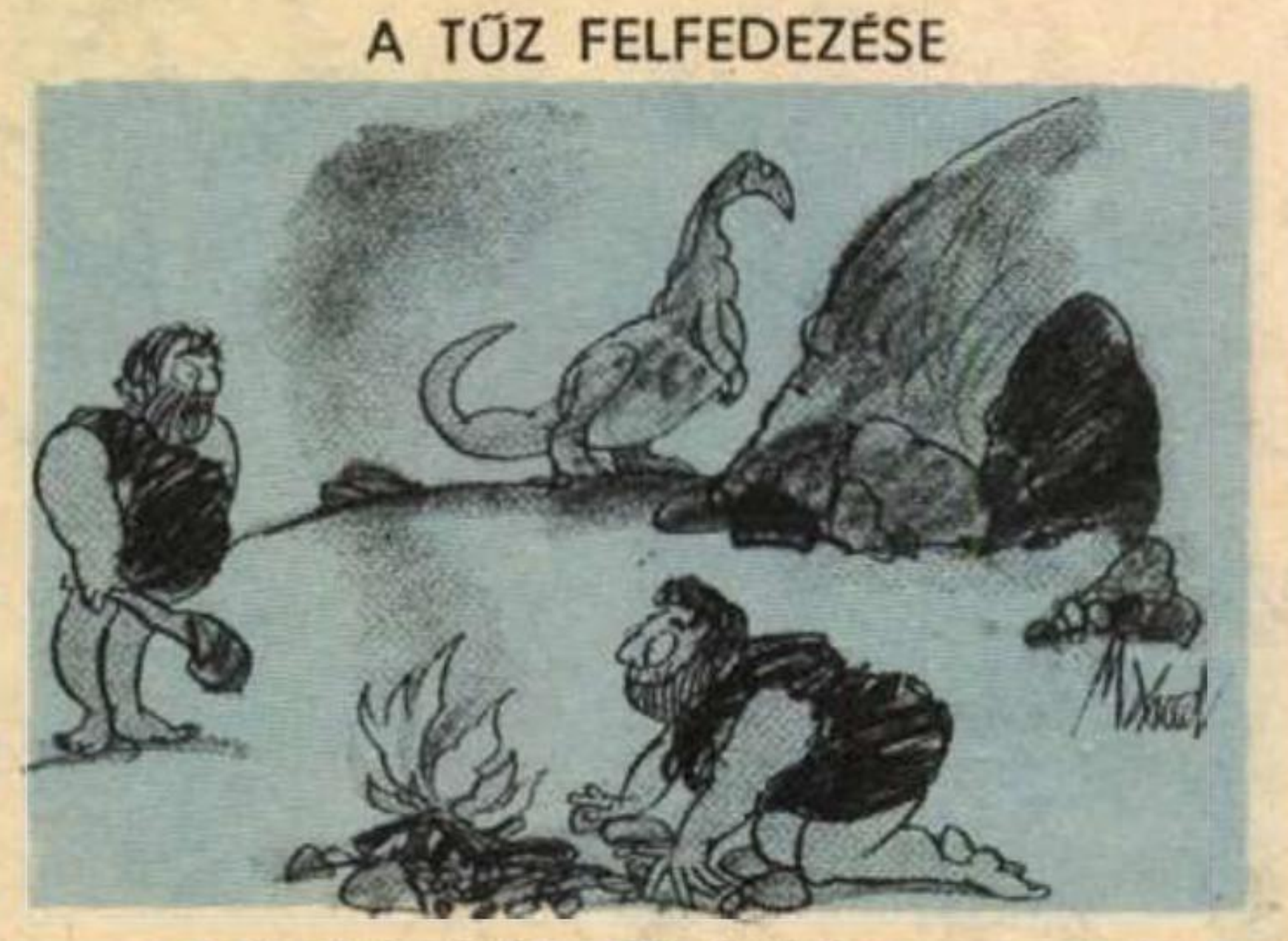

– A legközelebbi lépésünk most az lesz hogy megalapítjuk a tűzoltóságot!

* * * * * * * *

KÖZÉPKOR

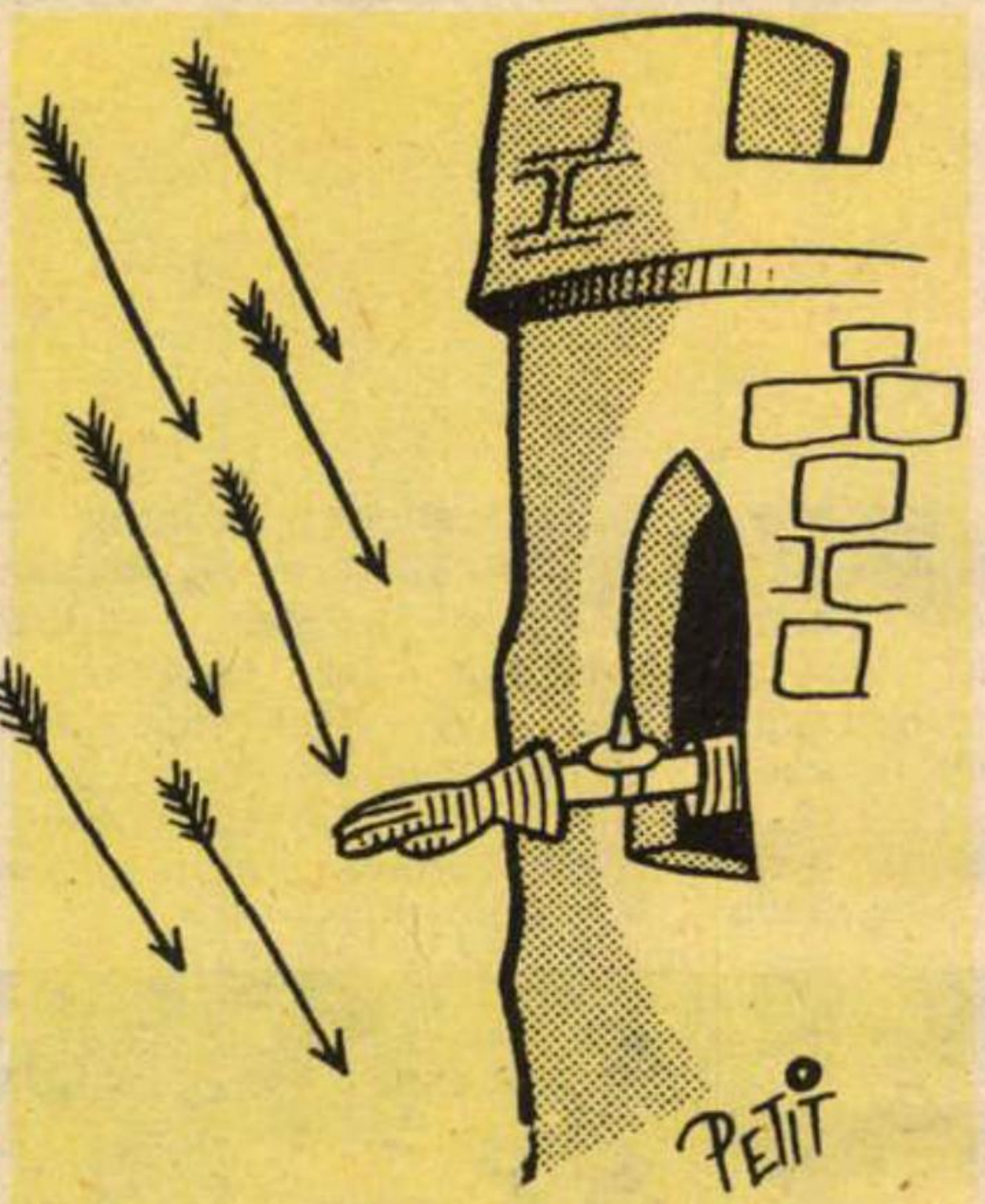

– Nyíl-esős időnk van ma ...

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

MŰEMLÉK A VÍZBEN

Házunk műemlék. Sajátos építési módja, meg az idők során történt átalakítások (pl. lakásleválasztások) folytán csak a hátsó csigalépcsőn közlekedhetünk, a ház várkert felőli oldalán. Az Ifjúsági Park felépítése óta bokáig érő vízben járunk, valahányszor a park betonját felmossák, vagy a várkertben locsolnak, s természetesen eső alkalmával is, mivel a levezető csatornájukat a mi lakóházunkba kötötték be, oly rosszul megszerkesztve, hogy a fent említett alkalmakkor vízesésként zuhog alá a víz, a lépcső alján tócsát alkotva. A lépcsőház, a folyosó, az arra fekvő szobák fala, egyre jobban átázik, a nedvesség már a második emeletig felszívódik. Orvoslást hiába keresünk. Az I. kerületi Tanács építési osztálya ugyan megállapította, hogy a vízelvezetés szakszerűtlen, ésszerűtlen módja az Ifjúsági Parkot tervező és kivitelező vállalatot terheli, és felszólította a vállalatot a baj orvoslására. Sőt, mivel a felszólításnak semmi foganatja nem volt, 1000 forint pénzbüntetést szabott ki arra az esetre, ha október elsejéig a baj okát meg nem szüntetik. Eddig a vállalat egy lépést sem tett ennek érdekében.

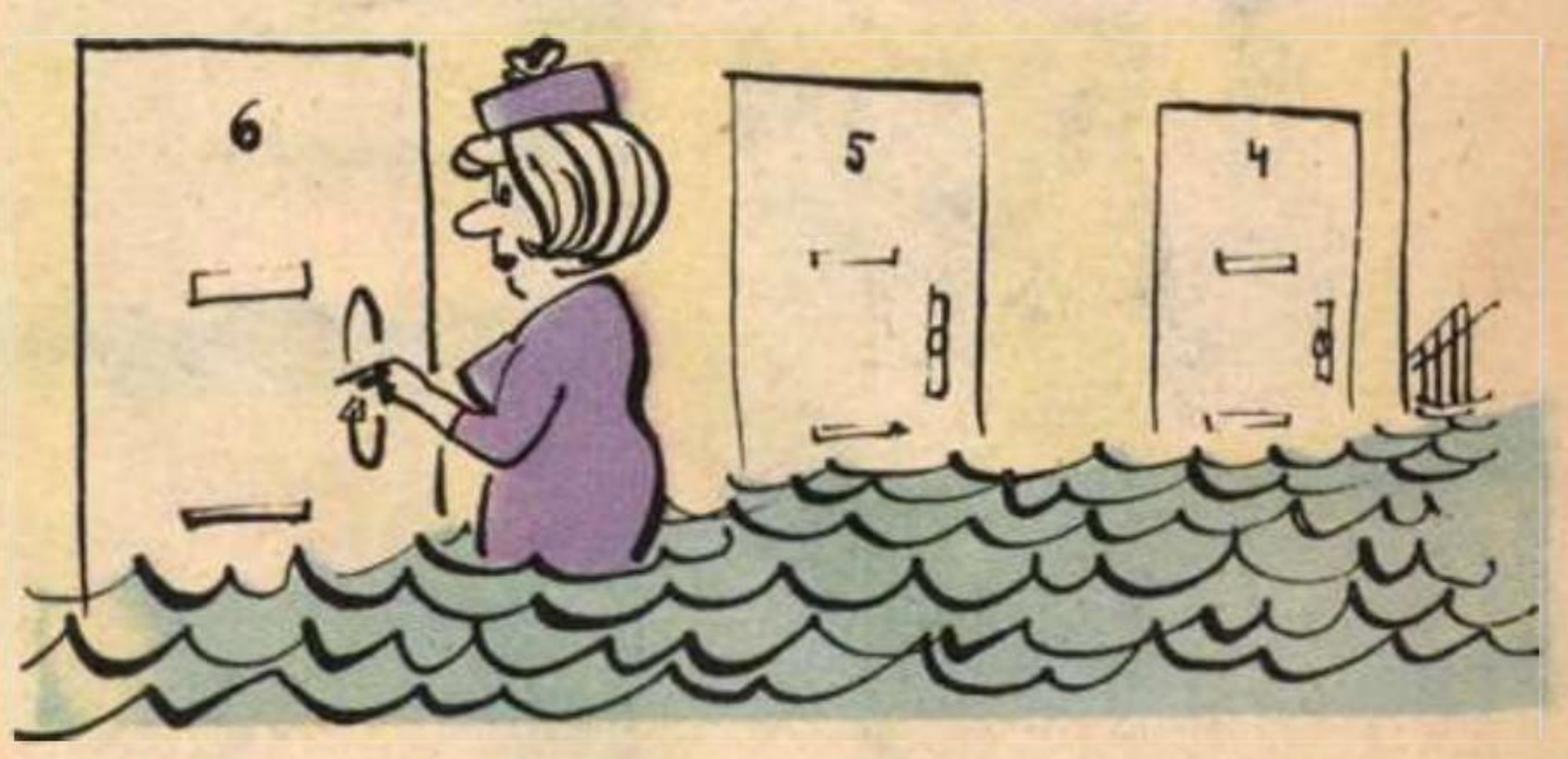

Az épületnek nemcsak a hátsó frontja ázik, hanem az eleje is, mivel a pincében állandó a víz. Van ugyan egy motorral működő vízszívó készülék a pincében, de ez rövid működés után leáll, vagy szívás nélkül jár. Nagy gondot okoz az is, hogyan szállítsuk be a télire megrendelt tüzelőnket?!

A Bp. I.,
Ybl Miklós tér 6. sz. ház
tizenöt lakója

ŐSZINTE TÁBLÁK

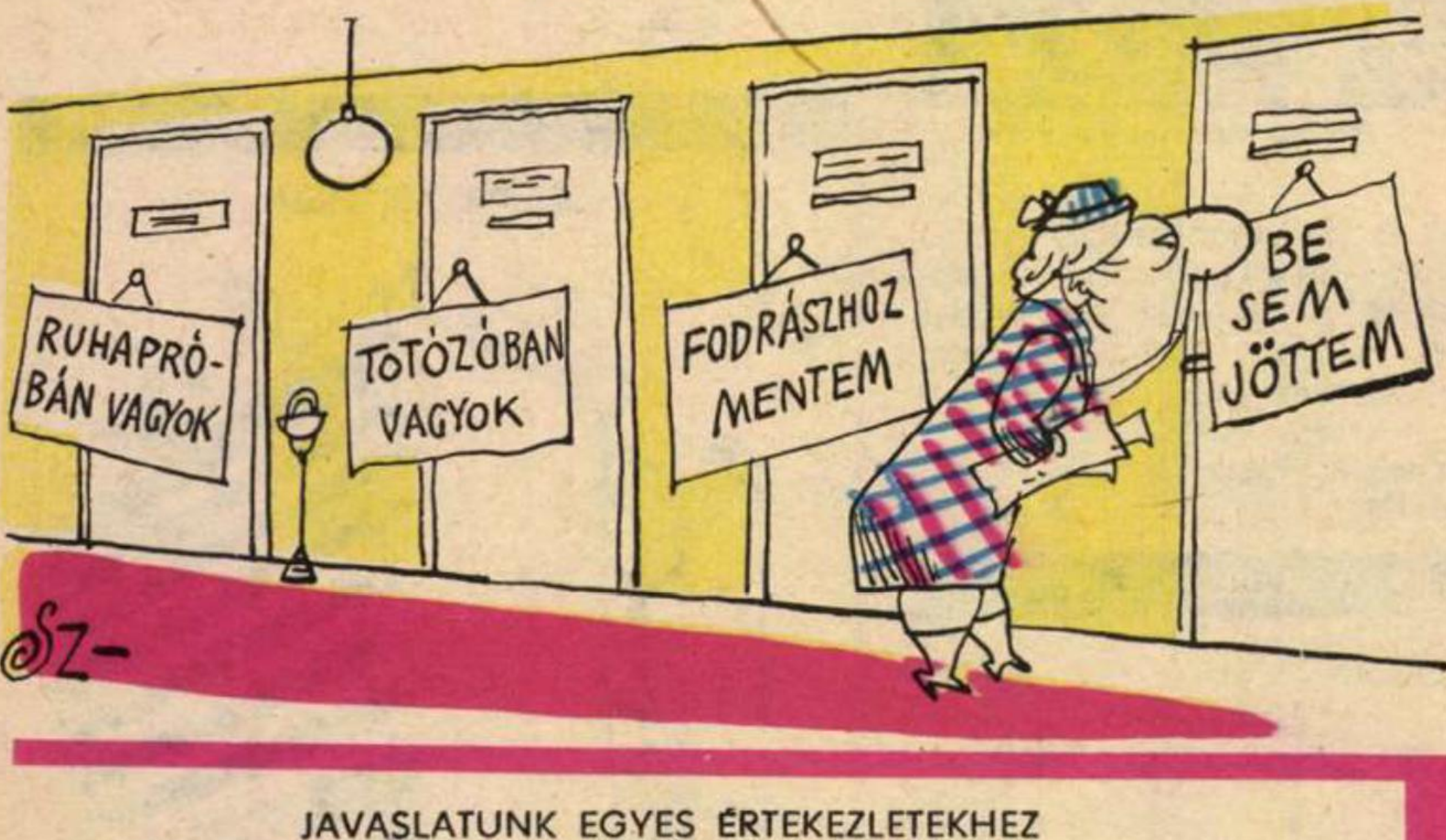

ABSZOLÚT ÁGY-FILM

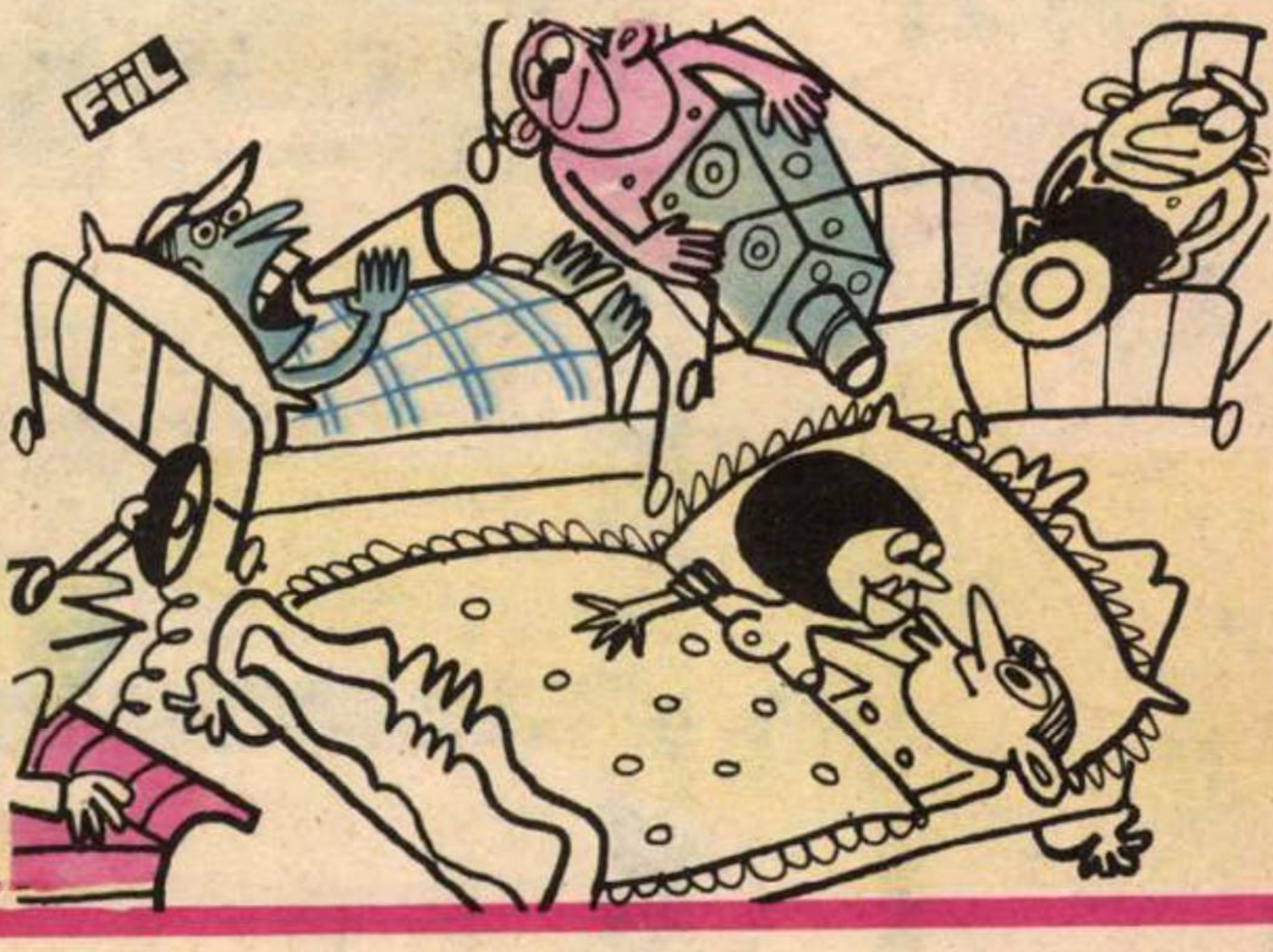

JAVASLATUNK EGYES ÉRTEKEZLETEKHEZ

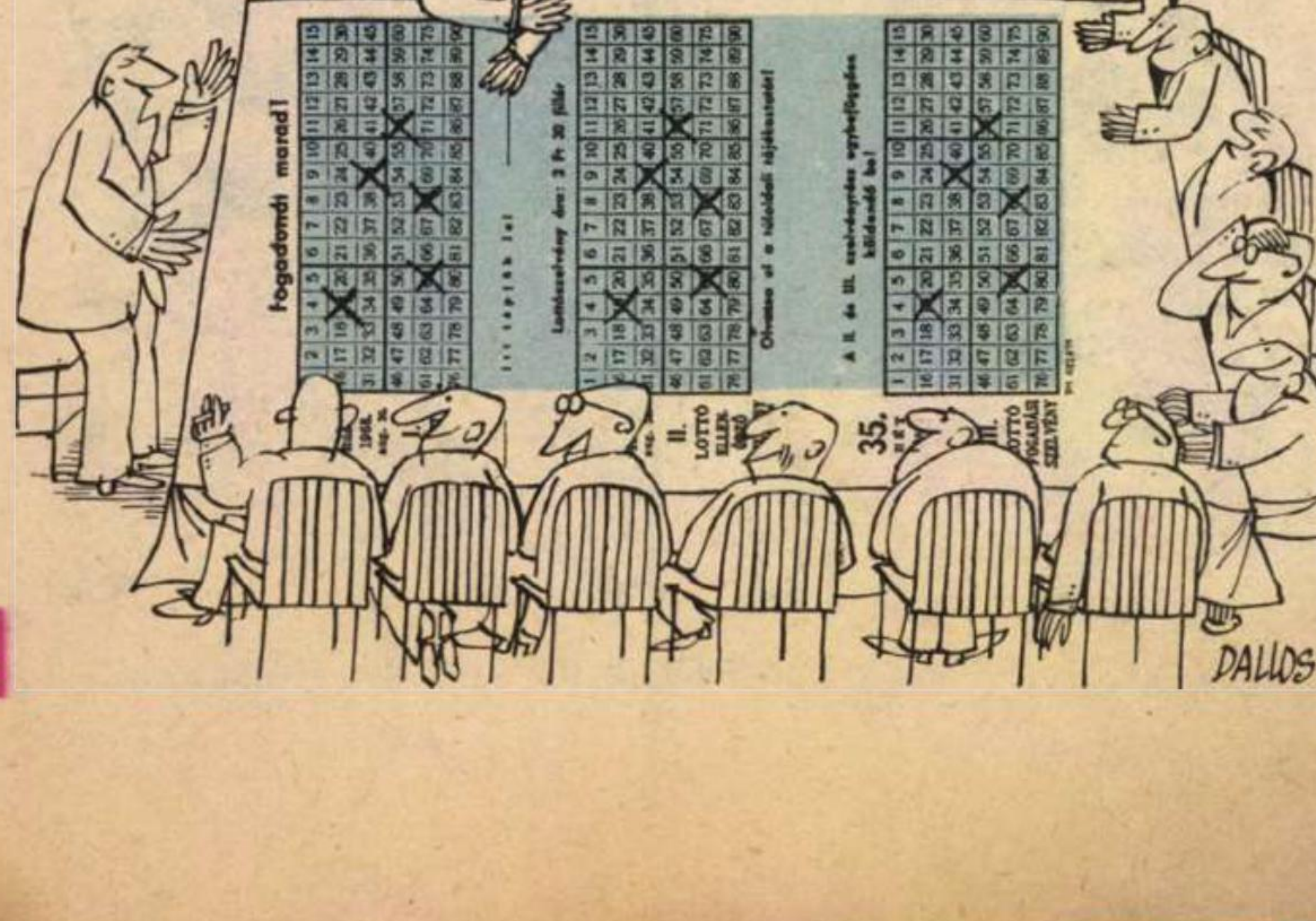

HAZI MECHANIZMUS

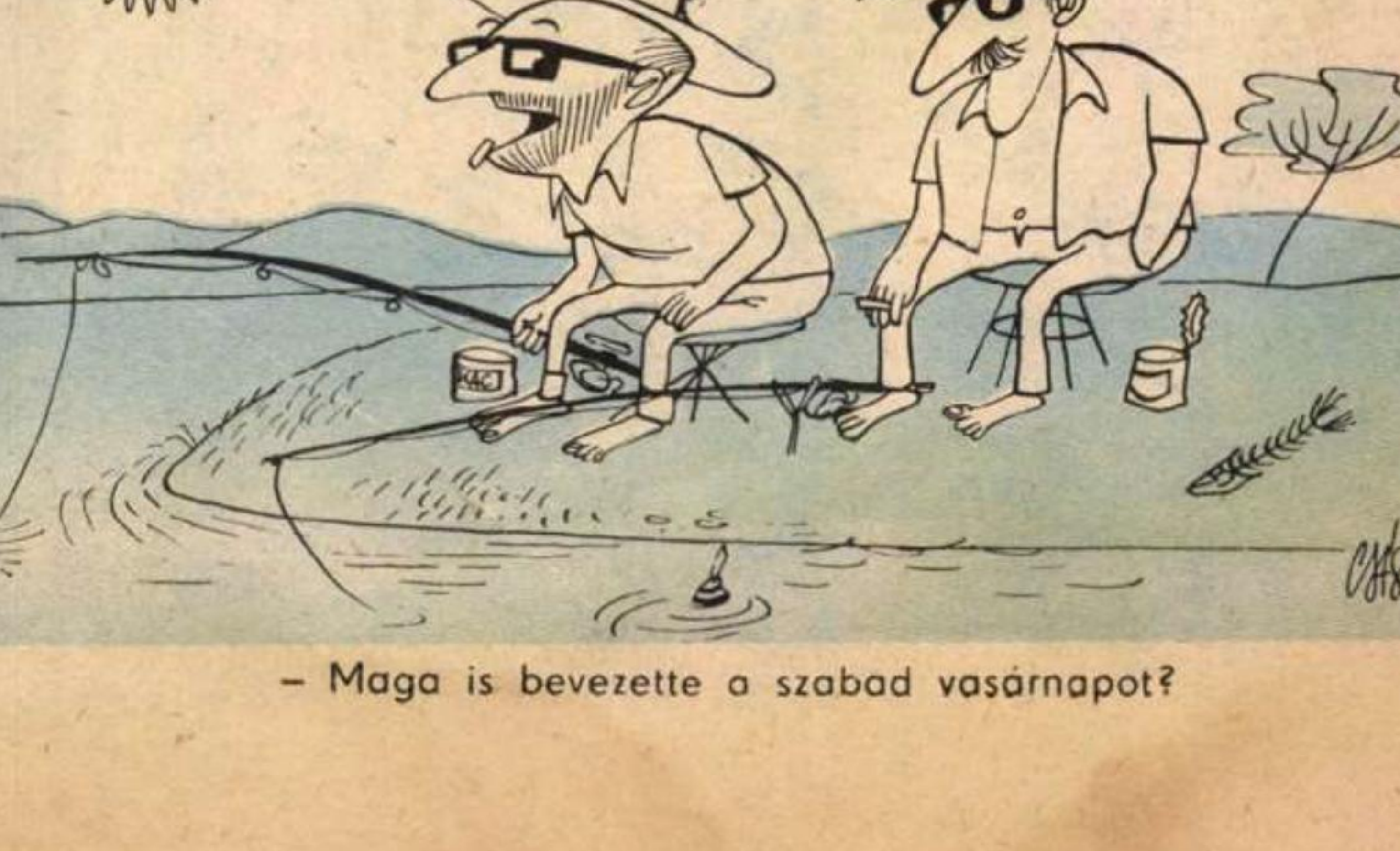

– Maga is bevezette a szabad vasárnapot?

RÉBUSZ

35. sz. rejtvényünk megfejtése:

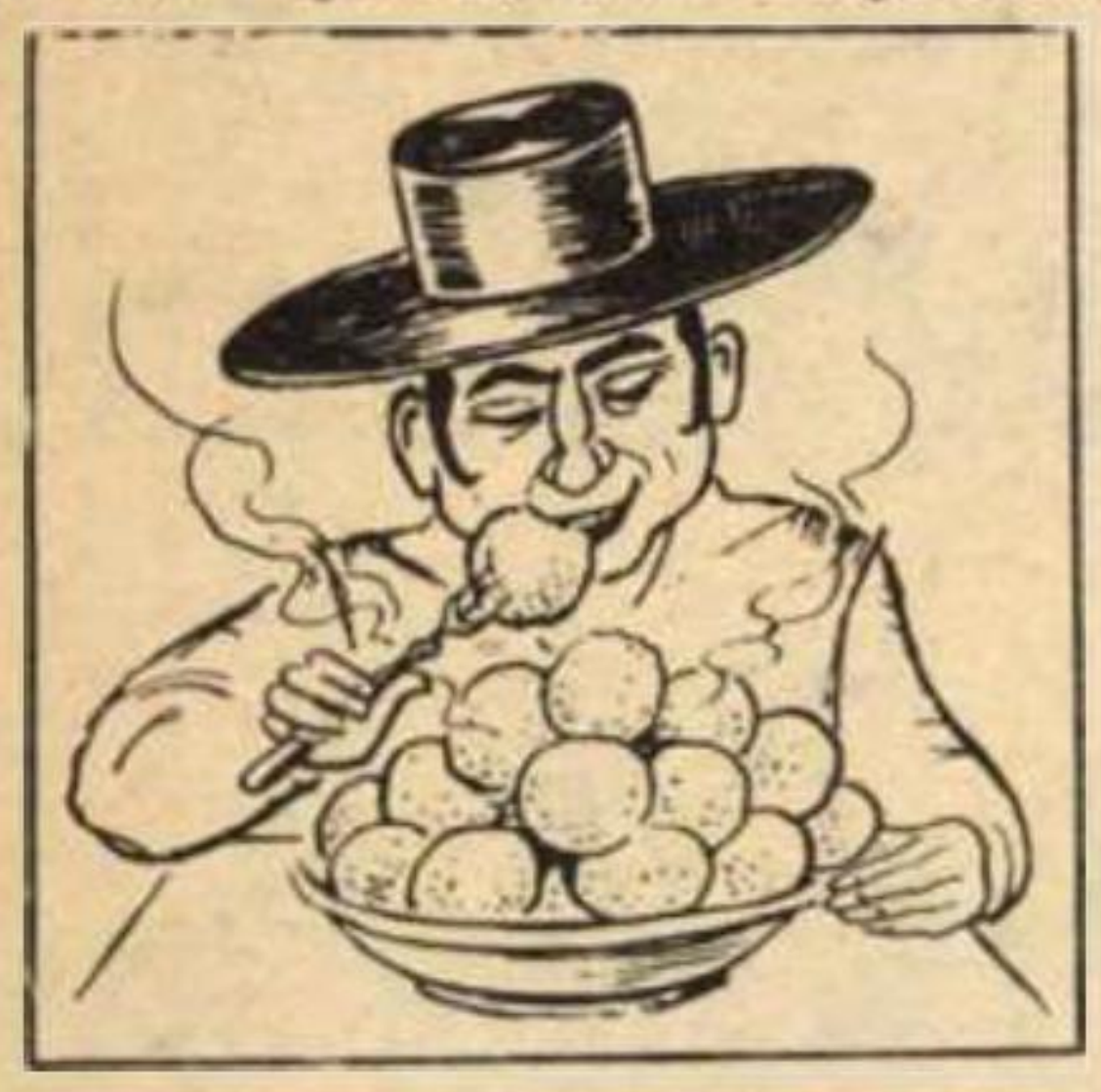

Spanyolfal

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Halasi Júlia, Budapest, I., Úri u. 16.
Telgárthy J. Ferencné, Vác, Kossuth u. 2.
Tács István, Salgótarján, Napsugár telep.

37. REJTVÉNYÜNK

ELVISZEM.

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb szeptember 20-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 14.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

GYÓGYÍTÁS — BÉLYEGZŐVEL

Augusztusban részt vettem a kötelező tüdőszűrésen. Szűrővizsgálati lapomba ezt írták be: *„A szív alaki elváltozása miatt javasoljuk belgyógyászati szakvizsgálatát”.* Tekintettel arra, hogy szívem alaki elváltozásaira fölöttébb kényes vagyok, haladék nélkül felkerestem a lakóhelyem szerint illetékes, Rosenberg házaspár utcai SZTK rendelőintézetet. Itt, a betegirányítóban, a következőket közölték:

Ennek a jelzésnek sok gyakorlati jelentősége nincs. Nyilván kisebb szívnagyobbodást, vagy hasonló elváltozást észleltek. Ettől függetlenül természetesen megvizsgálnak, ha elsétálok a körzeti rendelésre, ott sorbaállok és türelemmel megvárom, míg amúgy is túlterhelt körzeti orvosunk (akinél általában 1—1½ óráig szoktunk várakozni) egy bélyegzővel látja el a mellékelt értesítést.

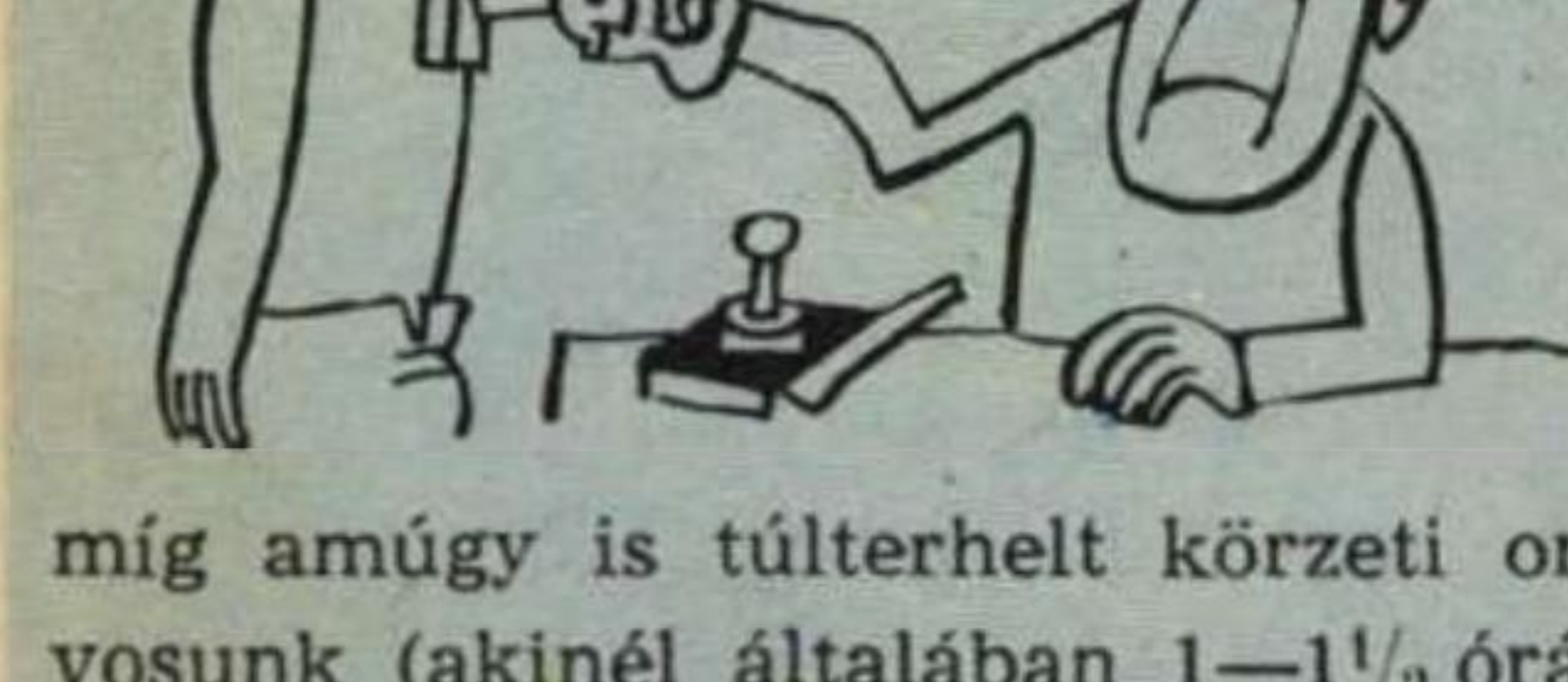

Fentiekkel kapcsolatban két kérdés vetődött fel bennem:

1. Hatásosan gyógyítja-e a körzeti orvos bélyegzője a szív alaki elváltozásait?

2. Nem lehetne-e legalább az emberek egészségével kapcsolatban némileg bürökráciamentesen eljárni?

Radnóti Károly
Bp. V., Néphadsereg u. 3.

Kicsi ország – nagy történelem XII.

JELLASICH

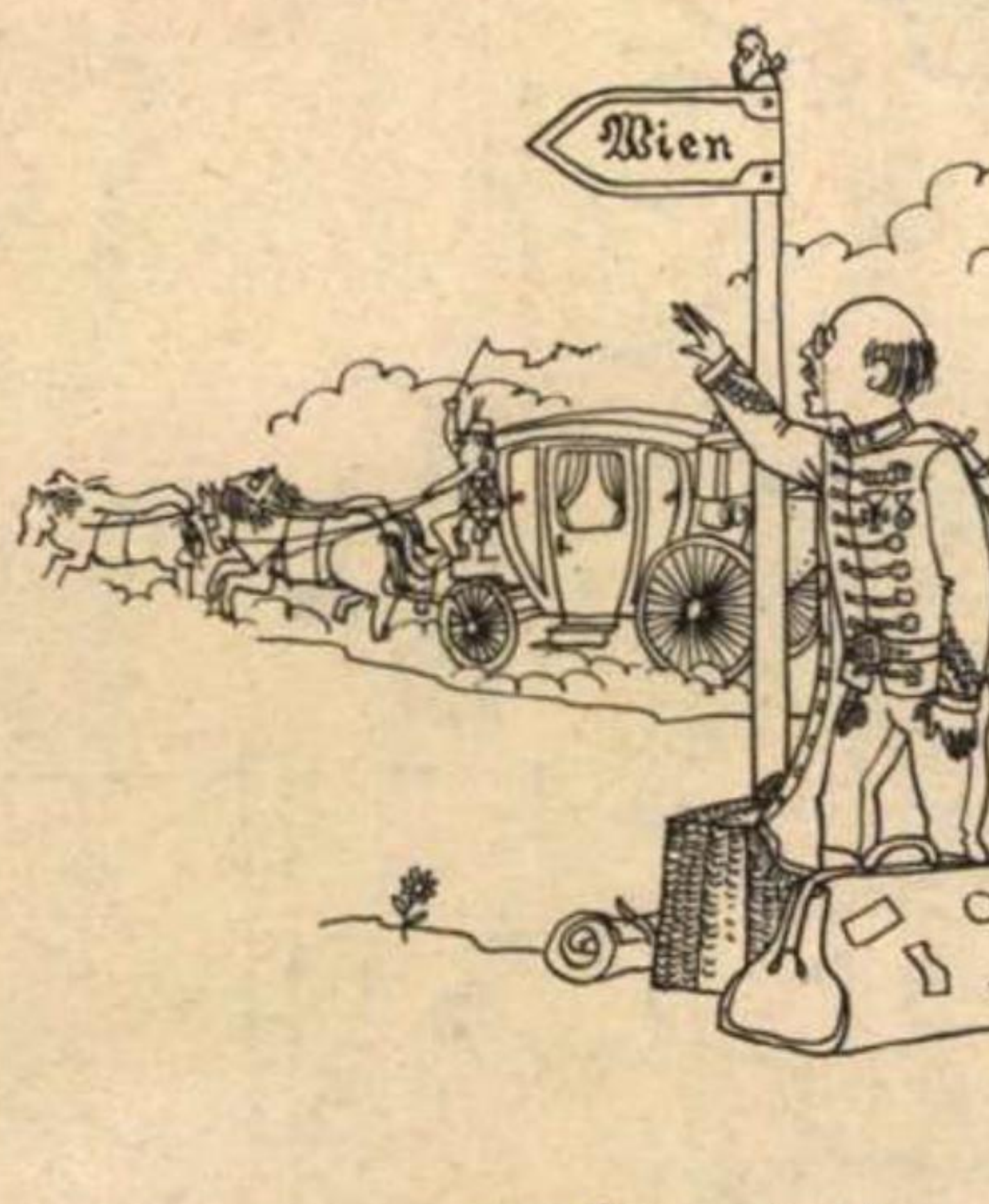

– Stop, stop!

GÁBOR ÁRON ÉS A KLERIKÁLIS REAKCIÓ

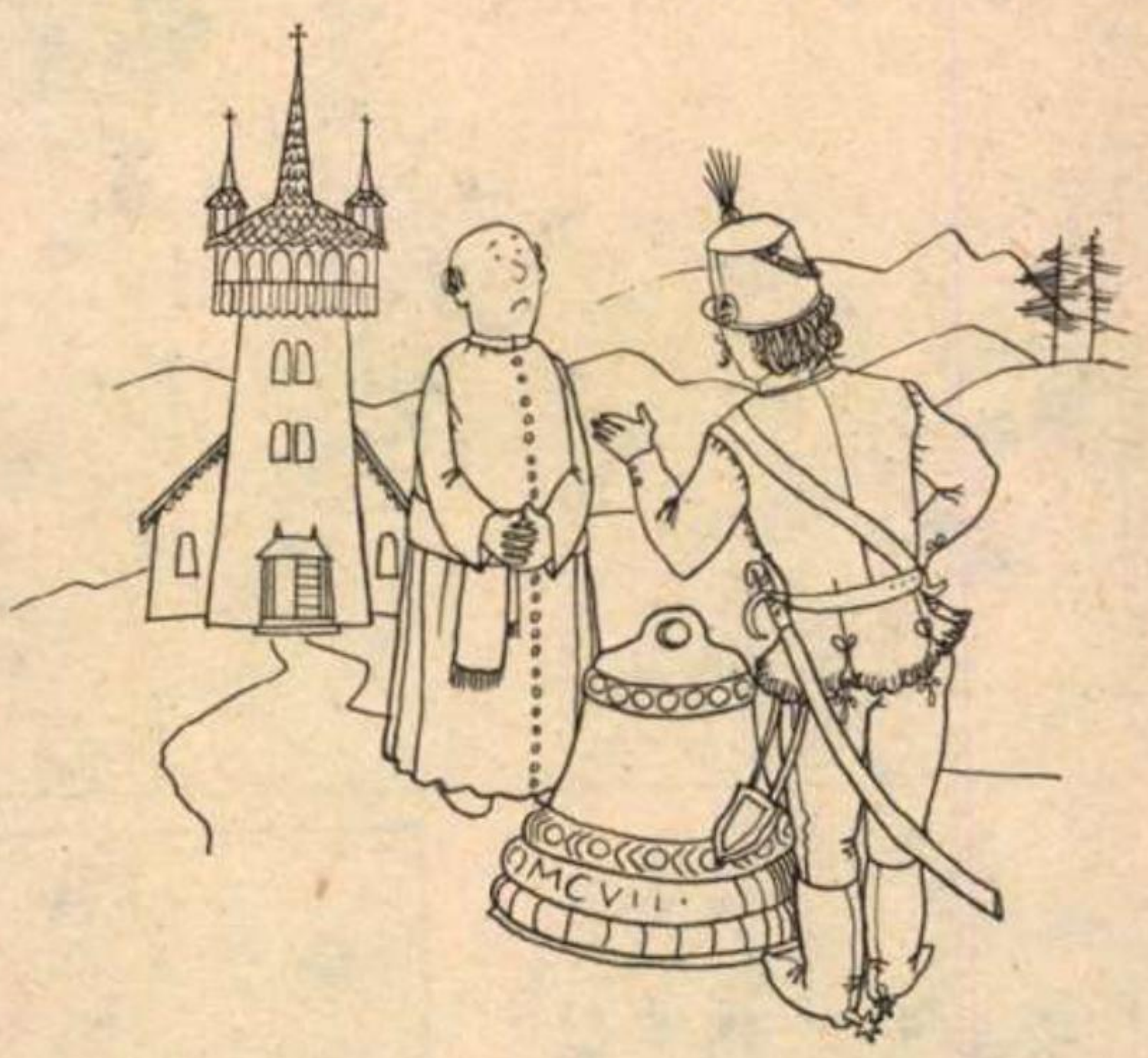

– Harangszó nélkül is ide talál a nyáj...

BACH-KORSZAK

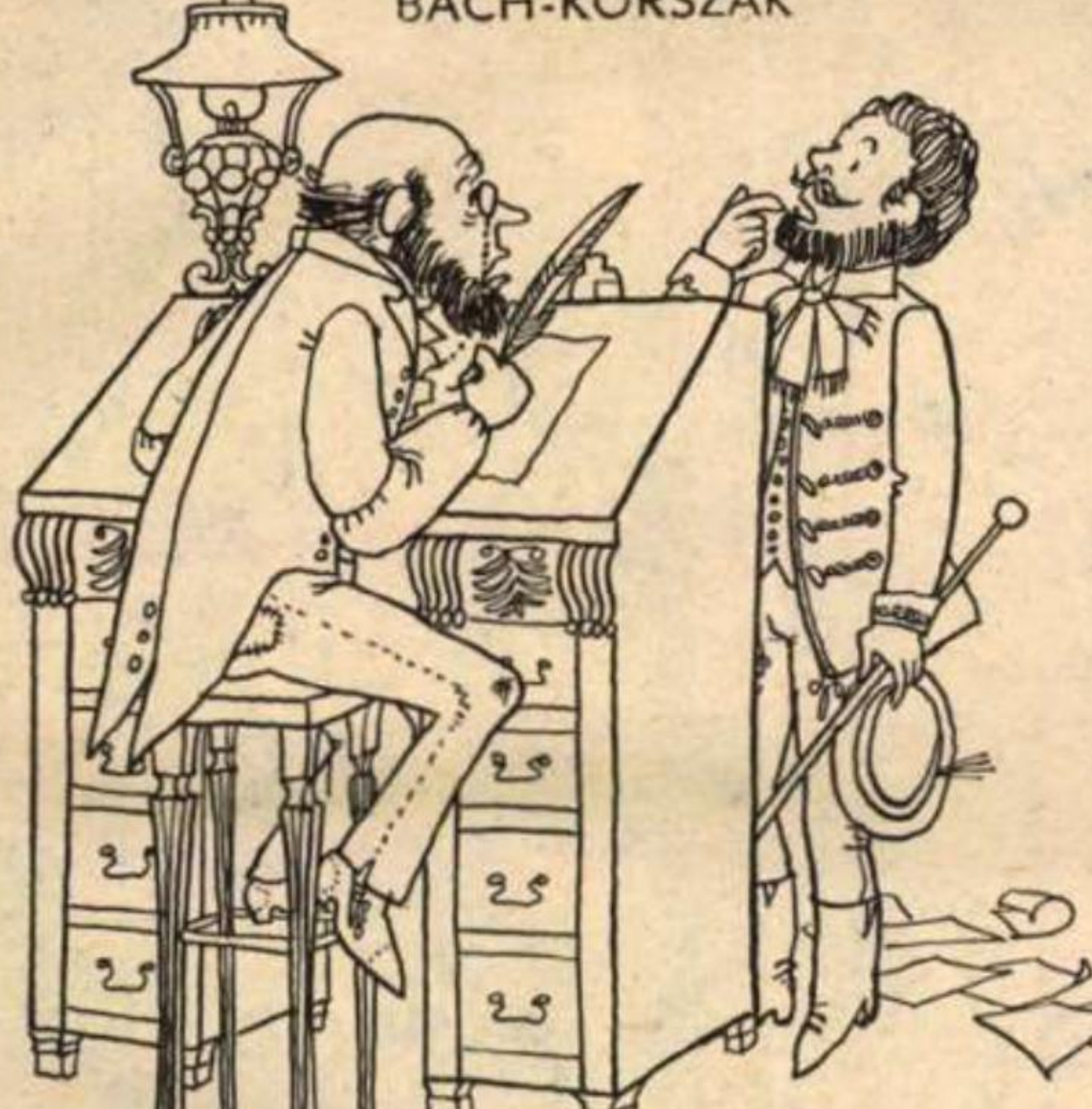

– Apja foglalkozása 1848 előtt?...

DEÁK FERENC

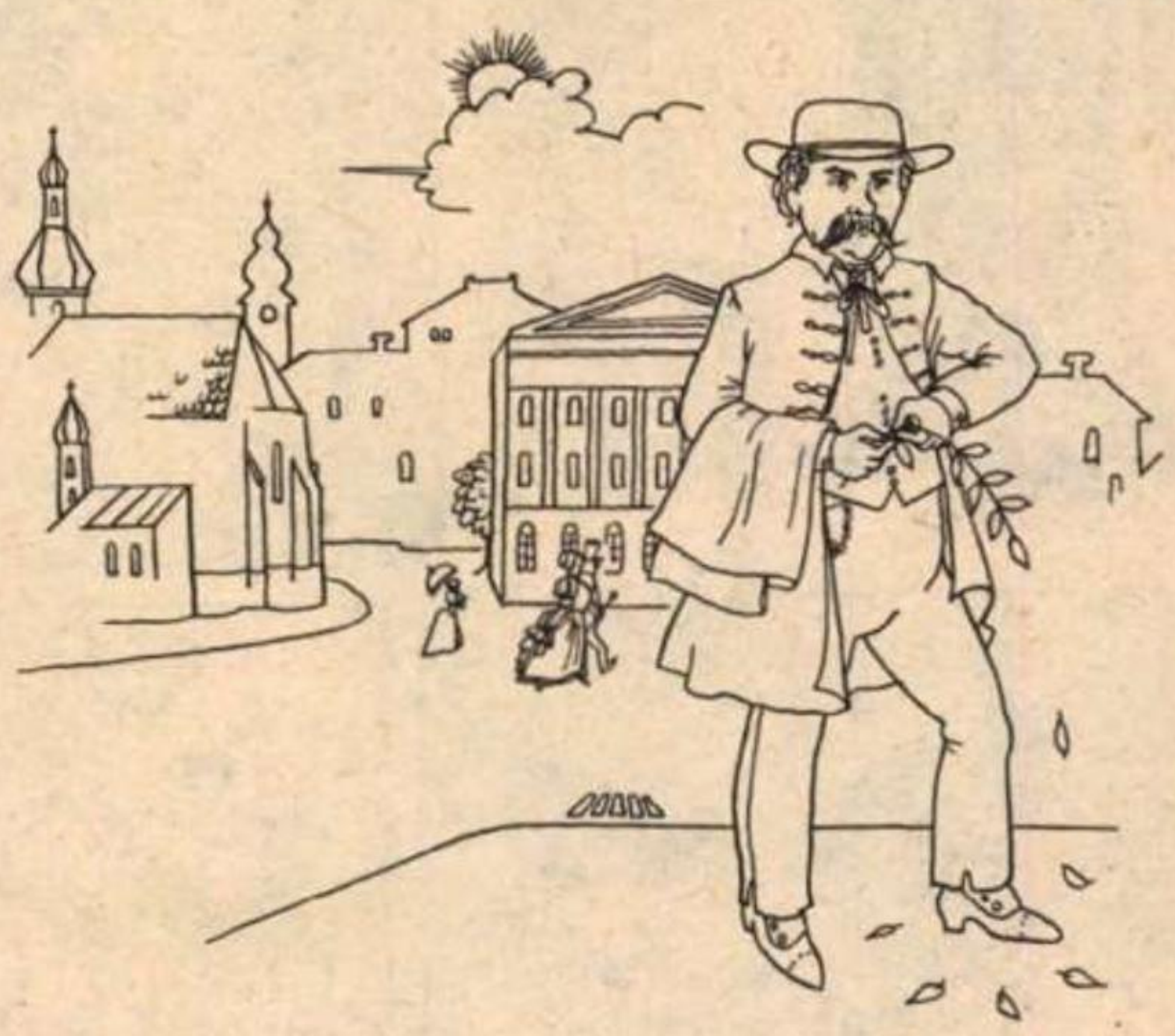

– Hálás utókor... Hálátlan utókor... Hálás...

(Brenner György rajzai)

REGGELI

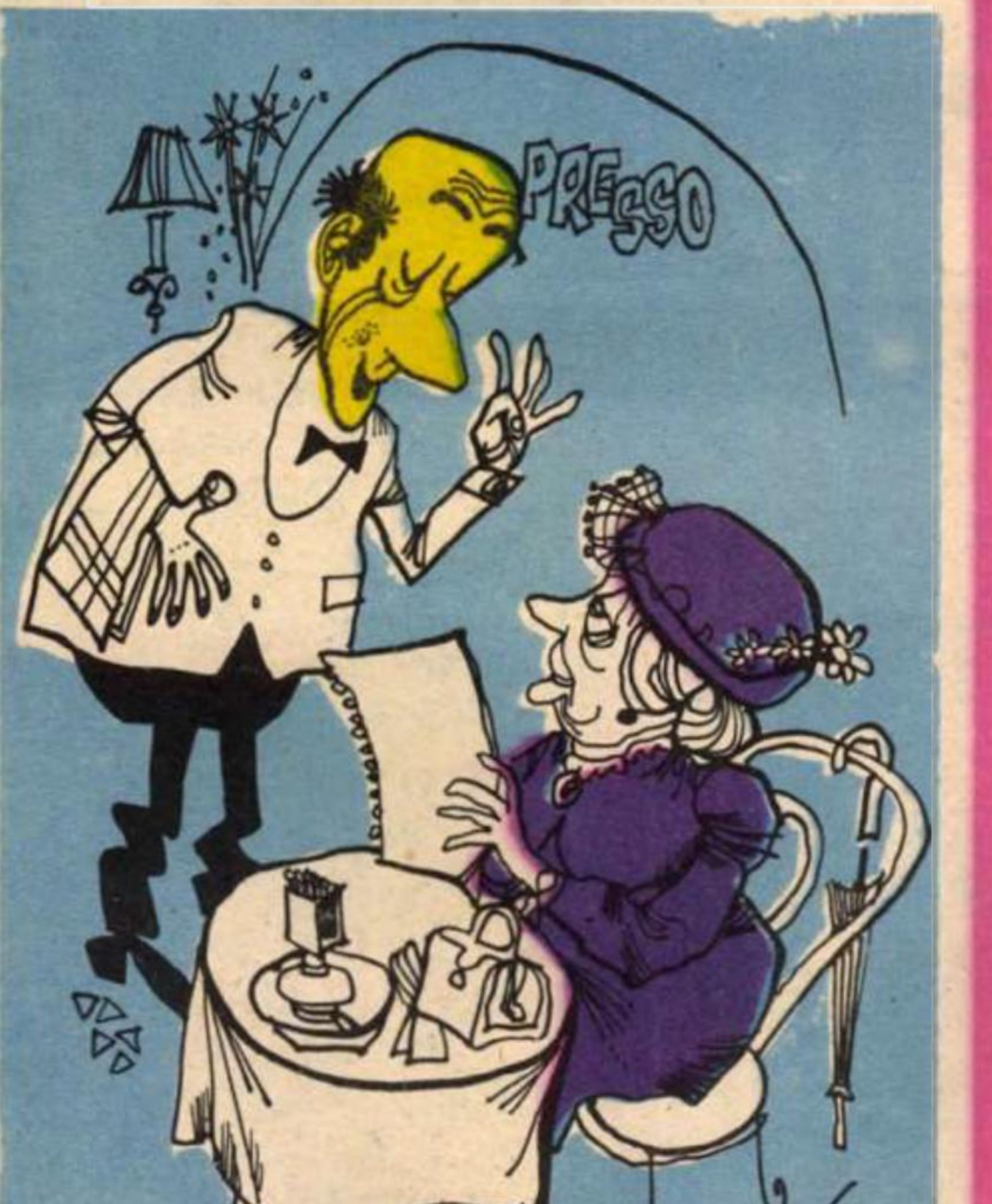

– Tejeskávénk nincsen, nénike, de van kis palack borunk vagy kimért pezsgőnk...

* * * * * * * * *

A DILETTÁNS

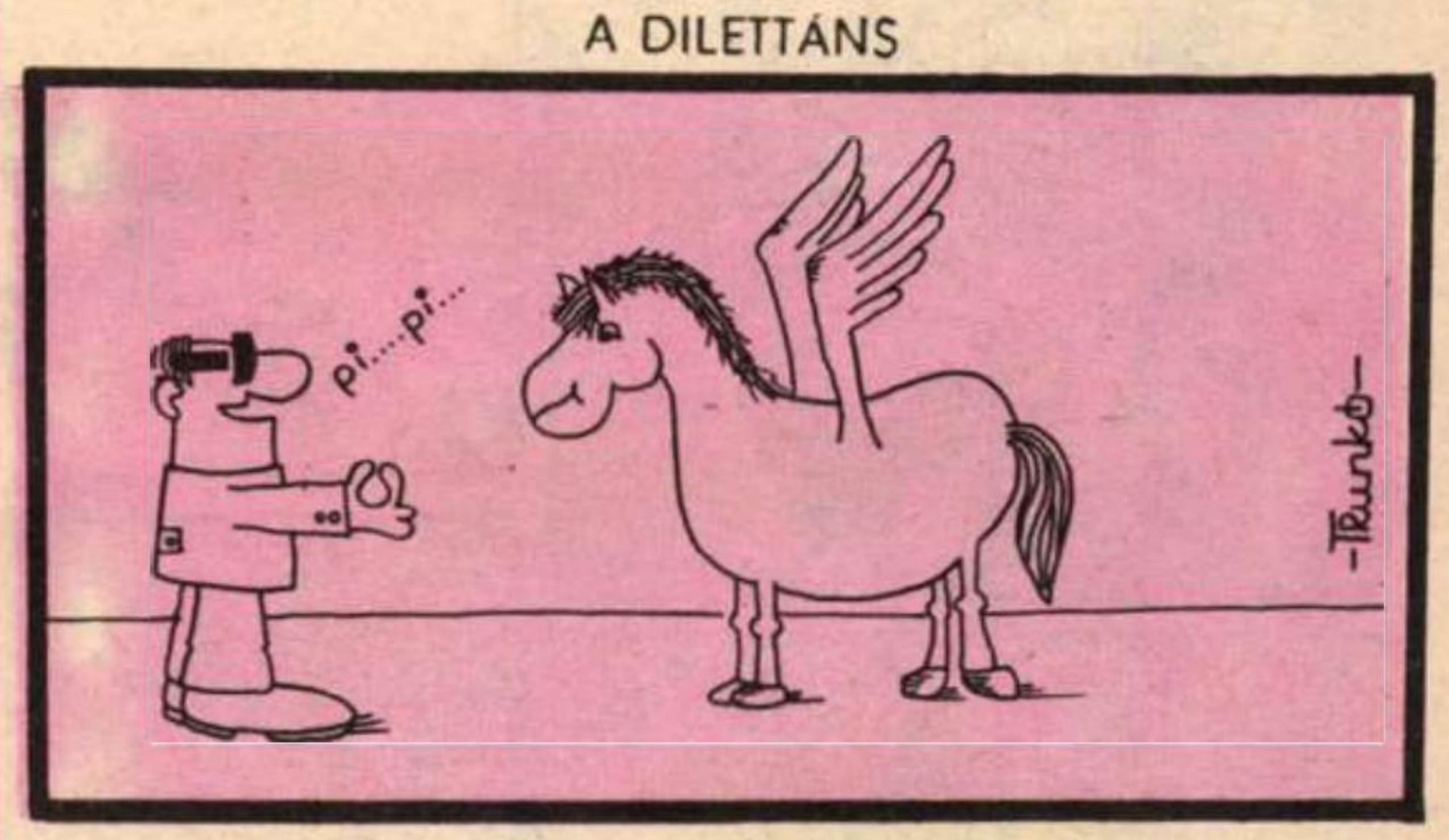

A KOR GYERMEKE

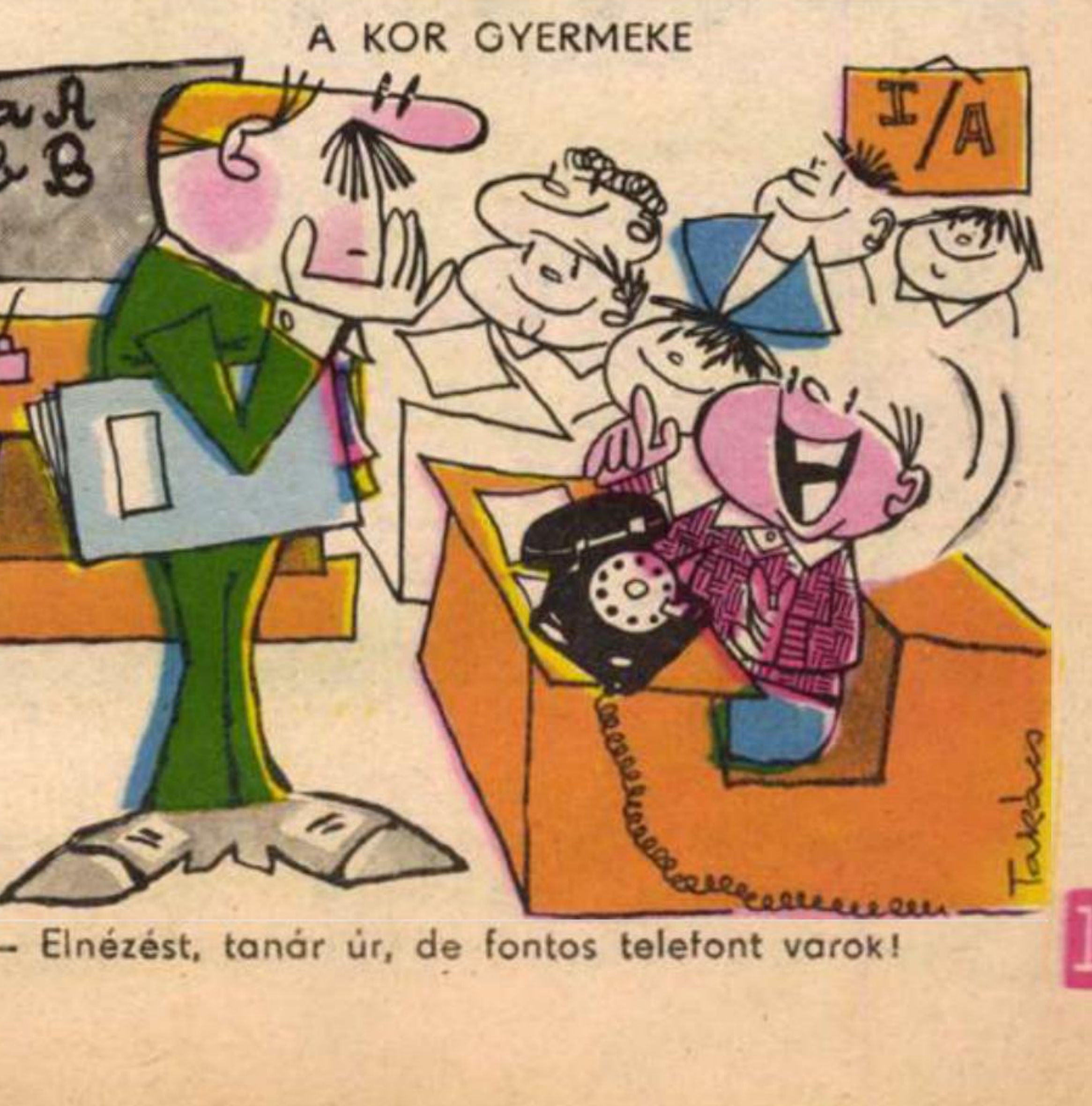

– Elnézést, tanár úr, de fontos telefont varok!

PRETORIA HERCEGNŐJE

IRTA: KÜRTI ANDRÁS * RAJZOLTA: SAJDIK FERENC

I. OKOS MAX MUNKÁBAN

Kerti ünnepség E. E. Ewans chicagói milliomos házában

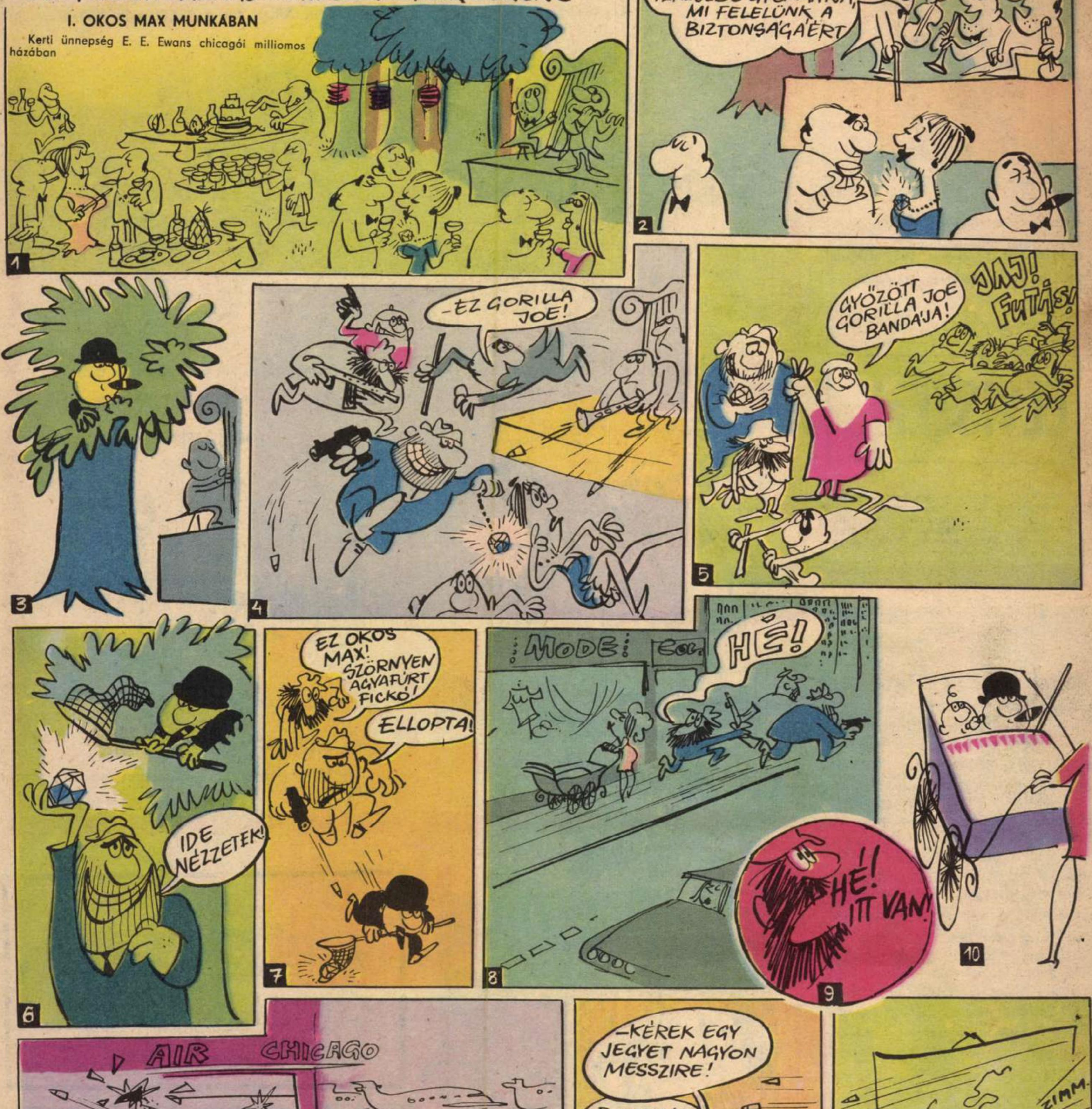
1
2
–EZ A PRETORIA HERCEGNŐJE, A VILÁG LEGÉRTÉKESEBB GYÉMÁNTJA, MI FELELÜNK A BIZTONSÁGÁÉRT
OKÉ FELÜGYELŐ ÚR
3
4
–EZ GORILLA JOE!
5
GYŐZÖTT GORILLA JOE BANDÁJA!
JAJ! FUTÁS!
6
IDE NÉZZETEK!
7
EZ OKOS MAX! SZÖRNYEN AGYAFÚRT FICKÓ!
ELLOPTA!
8
MODE
HÉ!
9
HÉ! ITT VAN!
10
11
AIR CHICAGO
12
–KÉREK EGY JEGYET NAGYON MESSZIRE!
PONTOSABBAN HOVÁ, URAM?
13
HUNGARY
ZIMM.
ODA!

FOLYTATJUK

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504

Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen a Zrínyi Nyomdában — 68.03844/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre